

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ
Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΙ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΚΔΟΘΕΝ

Διὰ τὴν Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τῶν
ἐξαταξίων Γυμνασίων

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλίουσ. καὶ φόρου δρχ. 35
Βιβλιοσήμον καὶ φόρος Ἀναγκ. Δανείου δρχ. 12

Ἀριθμὸς ἐγκρ. ἀποφάσεως	37434
	28 · 7 · 1930
Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας	21445
	10/3/1938

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α. Ε.

46 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 46

1938

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΚΔΟΘΕΝ

Διὰ τὴν Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τῶν
ἐξαταξίων Γυμνασίων

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΕΜΠ

Ἀντίτυπα 3.500

ἄμφορ. ἀποφάσεως 2

ΕΝ ΛΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α. Ε.

42 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 42

1938

17226

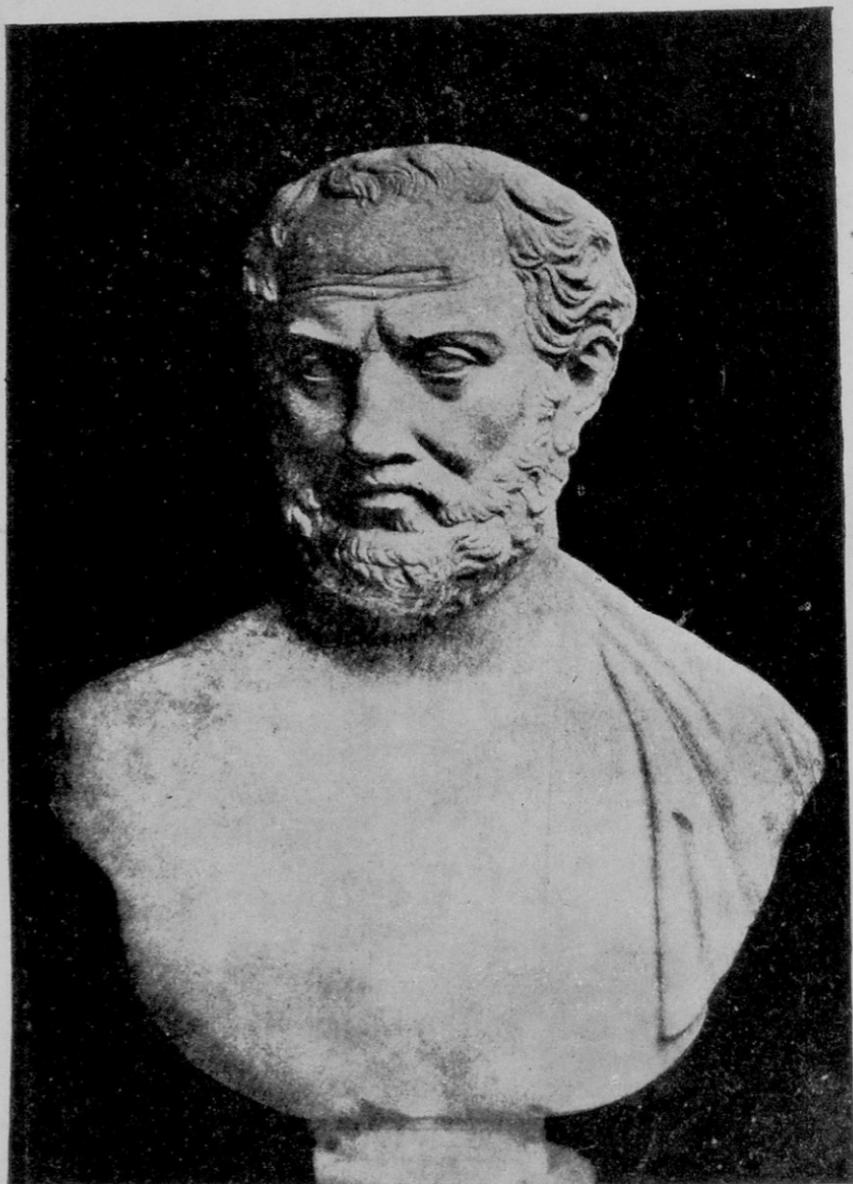
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας».

K. Κοσγ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Ι. ΜΩΥΣΙΑΔΟΥ & Β. Π. ΜΑΡΔΑ
ΦΑΒΙΕΡΟΥ 45 - ΑΘΗΝΑΙ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Thucydides
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ανα Α Συμπλήρωμα

Ταξο ΣΤΕ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ

Νίνα Μαρμαρίνη

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Nina Karypaia in psychology

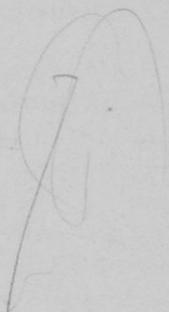
20

20

20

B. T. D

Fva

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

431-402
Φημισ. 10977

1. Βίος Θουκυδίδου.

Ὁ Θουκυδίδης υἱὸς τοῦ Ὀλόρου καὶ τῆς Ἥγησιπύλης ἐγενήθη περὶ τὸ 470 π. Χ. ἐν Ἀλιμουῦντι, δήμῳ τῆς Ἀττικῆς. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ὀλόρος ἦτο ἀπόγονος ὁμωνύμου τινὸς βασιλέως τῶν Θρακῶν, οὗτινος τὴν θυγατέρα—Ἥγησιπύλην καὶ αὐτὴν καλουμένην—εἶχε νυμφευθῆ ὁ ἔνδοξος Μαραθωνομάχος Μιλτιάδης. Οὕτως ὁ Θουκυδίδης κατήγετο ἐκ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Θράκης καὶ ἦτο συγγενὴς τοῦ Κίμωνος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μιλτιάδου καὶ τῆς Ἥγησιπύλης. Εἰς τὴν καταγωγὴν του αὐτὴν ὄφειλε τὰς πολλὰς κτήσεις, ἃς εἶχεν ἐν Θράκῃ, ἰδίᾳ τὰ ἐν Σκαπιτῇ ὕλη μεταλλεῖα χρυσοῦ.

Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἀνήκων εἰς εὐγενῆ καὶ εὐπορον οἰκογένειαν ἔτυχεν ἐπιμεμελημένης ἀγωγῆς καὶ παιδείας· διδασκάλους ἔσχε τὸν φιλόσοφον Ἀναξαγόραν καὶ τὸν ἐπιφανῆ δῆτορα Ἀντιφῶντα· πλὴν τούτων ἰσχυρῶς ἐπέδρασαν ἐπ' αὐτοῦ οἱ σοφισταὶ Γοργίας καὶ Προδίκος καὶ ἄλλοι, οἵτινες συνέρροεν εἰς τὰς Ἀθήνας, αἵτινες τότε ἦσαν κέντρον τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ αἰδουσι τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Τῷ 430 ἢ 429 ἐνόσησε καὶ αὐτὸ· ἐκ τοῦ ἐνσκήφαντος ἐν Ἀθήναις λοιμοῦ, ἀλλ' εὐτυχέστερος πολλῶν ἄλλων διέφυγε τὸν θάνατον. Τῷ 424, ὅτε ὁ Λακεδαιμόνιος στρατηγὸς Βρασίδης ἠπεῖλει νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀμφίπολιν, ὁ Θουκυδίδης, ὅστις ὡς στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων εὐρίσκετο ἐν τῇ Θρακικῇ παραλίᾳ, διετάχθη νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς ἀπειλουμένης Ἀμφιπόλεως· ἐπειδὴ δ' ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κατάληψιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Βρασίδου, κατηγορήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον· ἀλλ' ἵνα διαφύγῃ τὴν τιμωρίαν αὐτὴν ὑπεβλήθη εἰς ἐκουσίαν φυγὴν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.

Κατὰ τὰ ἔτη τῆς φυγῆς αὐτοῦ διέμεινεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν Σκαπιτῇ ὕλη, ὁπόθεν παρηκολούθει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου καὶ συνέλεγε μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὴν ὕλην τῆς ἱστορίας αὐτοῦ· φαίνεται δ' ὅτι ἐπεσκέφθη καὶ πολλοὺς τόπους, οἵτι-

νες ὑπῆρξαν τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, καὶ πάντως ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν· πρὸς τούτοις χρόνον τινὰ διέτριψεν ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἀρχελάφῳ.

Τῷ 404 ἀνεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα του· πόσον χρόνον μετὰ τὴν κάθοδον ἔζησε καὶ ποῦ καὶ πότε ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπέθανεν αἰφνιδίως—ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀποτόμως λήγον ἔργον αὐτοῦ—ἐν Σκαπιτῇ ὕλῃ τῷ 397, τὰ δὲ λείψανα αὐτοῦ κομισθέντα εἰς Ἀθήνας ἐτάφησαν παρὰ τὰ μνήματα τοῦ Κίμωνος.

2. Ἡ ἱστορία τοῦ Θουκυδίδου καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

Ὁ Θουκυδίδης θεωρεῖται παρὰ πάντων ὡς ὁ μέγιστος τῶν ἱστορικῶν τῆς ἀρχαιότητος. Τὴν δόξαν ταύτην ὀφείλει εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, ἣτις περιλαμβάνει τὰ γεγονότα τῶν εἴκοσι πρώτων ἔτων τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (431—411) καὶ εἶναι διηρημένη εἰς ὀκτὼ βιβλία.

Ἐν τῷ *πρώτῳ* βιβλίῳ—ὅπερ χρησιμεύει ὡς εἰσαγωγή—ἀρχόμενος ὁ Θουκυδίδης τῆς ἱστορίας προτάσσει τὴν γνώμην, ὅτι ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος κατὰ τὴν σπουδαιότητα ὑπερέχει πάντων τῶν μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου γεγονότων τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ἐπιχειρεῖ δὲ ν' ἀποδείξῃ τὴν γνώμην ταύτην παραβάλλον τὸν παρόντα πόλεμον ὄχι μόνον πρὸς πάντα τὰ ἀρχαῖα γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Μηδικοὺς πολέμους. Διεξέρχεται λοιπὸν κατὰ σειρὰν τὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τῆς Ἑλλάδος, τὰς φήμας περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, τὰ συμβάντα μετὰ τὰ Τρωϊκά, τέλος τοὺς Περσικοὺς πολέμους καὶ δεικνύει ὅτι πάντα ταῦτα ἐπράχθησαν ἀπὸ μικροτέρων δυνάμεων, διότι τότε ἡ Ἑλλὰς ἔστερεῖτο χρημάτων καὶ ναυτικοῦ, ἅτινα μόλις κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἠϋξήθησαν ἱκανῶς. Μετὰ ταῦτα ὁ Θουκυδίδης διεξέρχεται τὰς αἰτίας τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἐν αἷς παρεμβάλλει καὶ βραχεῖαν ἐξέτασιν τῆς πεντηκονταετίας, δηλ. τῶν μεταξὺ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ συμβάντων.

Ἐν τῷ *δευτέρῳ* βιβλίῳ ἔξιστορεῖ ὁ Θουκυδίδης τὰ γεγονότα τῶν τριῶν πρώτων ἔτων τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς βιβλίοις (III-VIII) ἔξιστορεῖ τὰ γεγονότα τοῦ πολέμου ἀπὸ τοῦ ἔτους 428-411· δὲν συνεπλήρωσε δὲ τὴν ἔξιστόρησιν

τοῦ ὅλου πολέμου—διαρκέσαντος, ὡς γνωστόν, 27 ἔτη (431-404)—διότι αἰφνιδίως ἀπέθανε τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ συνεχίζει ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς.

3. Αἱ δημηγορίαι τοῦ Θουκυδίδου.

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ παρεμβάλλει ὁ Θουκυδίδης καὶ πολλὰς δημηγορίας· αὗται εἶναι ἀγορεύσεις πολιτικῶν ἀνδρῶν ἢ στρατηγῶν ἀπαγγελθεῖσαι εἰς διαφόρους συναθροίσεις καὶ σχέσιν ἔχουσαι πρὸς τὰ ἱστορικά γεγονότα.

Αἱ δημηγορίαι χαρακτηρίζονται ὡς τὸ λαμπρότατον μέρος τῆς ἱστορίας τοῦ Θουκυδίδου· διότι περιέχουσι βαθεῖας σκέψεις περὶ πολιτικῆς, περὶ εἰρήνης, περὶ πολέμου, περὶ διοικήσεως καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀκμῆς καὶ παρακμῆς τῶν κρατῶν· δὲν περιλαμβάνουσι δὲ αὐτολεξεῖ τούτους λόγους τῶν ἀγορευσάντων, ἀλλ' ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ὅσον τὸ δυνατόν ἐγγύτατα πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Αἱ δημηγορίαι διαιροῦνται κατὰ τὰ τρία εἶδη τοῦ ῥητορικοῦ λόγου εἰς τὸ *πανηγυρικόν*, τὸ *δικανικόν* καὶ τὸ *συμβουλευτικόν*· αἱ πλεῖσται ἀνήκουσι τῷ συμβουλευτικῷ εἶδει. Ἐν ταῖς δημηγορίαις διακρίνομεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τρία κύρια μέρη: τὸ *προοίμιον*, τὴν *πίστιν* (=ἀπόδειξιν) καὶ τὸν *ἐπίλογον*.

4. Δεκτικὸν τοῦ Θουκυδίδου.

Ὁ Θουκυδίδης εἶναι ὁ κύριος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς διαλέκτου· ὡς ἐκ τούτου εὐρίσκομεν παρ' αὐτῷ ἕξιν ἀντι *σύν*, ἕξ ἀντι *εἰς*, σσ ἀντι *τι* (*τάσσω*, *φυλάσσω*, *πράσσω*), ρσ ἀντι *ρε* (*θαρσῶ* ἀντι *θαρρῶ*, *θάρσος* ἀντι *θάρρος*), κλήω ἀντι *κλείω*, μόλις ἀντι *μόγισ*, ἐρημος-τροπαῖον-ἐτοιμος ἀντι *ἐρημος*, *τρόπαιον*, *ἐτοιμος*, ἐν τῇ πληθ. ὄνομαστ. τῶν εἰς -*εως* οὐσιαστικῶν τὴν κατάληξιν -*ης* ἀντι -*εις* (*βασιλῆς* ἀντι *βασιλεῖς*), πολλὰ ἐπιρροήματα συγκριτικὰ εἰς -*ως* (*μειζόνως-χαλεπωτέως* ἀντι *μειζον-χαλεπώτερον*), ἐν τῷ γ' πληθ. προσ. τοῦ παθητικοῦ προκμ. καὶ ὑπερσυντλ. τὴν κατάληξιν -*αται*, -*ατο* ἀντι τῶν περιφραστικῶν τύπων (*τετάχεται-ἐφθάρηται-ἐτετάχато* ἀντι *τεταγμένοι εἰσὶ-ἐφθαρμένοι εἰσὶ-τεταγμένοι ἦσαν*).

Ὑπὸ λεξιλογικὴν ἔποψιν ἕξεταζόμενος ὁ Θουκυδίδης ἔχει πολλὰς ἀρχαιοπρεπεῖς καὶ ποιητικὰς λέξεις (*ἀχθηδῶν*=*ἄχθος*,

ἀκραιφνῆς ἀντὶ ἀκέραιος, ἀμφιδήριτος=ἀμφισβητήσιμος, ἐξαπινάϊως, ἐπισπέρχειν τοιαῦτα κτλ.)· ὡσαύτως εἶναι εὐρετῆς καὶ δημιουργὸς νέων λέξεων (*κινδυνευτῆς, τολμητῆς, ἀποδημητῆς, μελλητῆς, ἔνερσις, δλόφυρσις, ξύλωσις* κτλ.). Συχνάκις μεταχειρίζεται τὰ οὐδέτερα τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν μετοχῶν ἀντὶ τῶν ἀντιστοίχων ἀφηρημένων οὐσιαστικῶν (*τὸ λυπηρόν, τὸ σῶφρον, τὸ ἄσπονδον, τὸ δεδιός, τὸ θαρσοῦν, τὸ βουλόμενον*).

Ἐν τῇ συντάξει διακρίνονται πολλὰ ἰδιώματα καὶ ἐλευθερία μεγάλη· ἢ βραχυλογία—δι' ἣν πολλάκις ὁ λόγος καθίσταται σκοτεινὸς καὶ δύσληπτος—, τὰ ὑπερβατά, ἢ διεστραμμένη πλοκὴ τῶν λέξεων, ἢ συσώρευσις τῶν μετοχῶν, ἢ κατὰ τὸ νοούμενον σύνταξις, αἱ ἀνακολουθίαι εἶναι συχναὶ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ· ὡσαύτως συχνὰ εἶναι παρ' αὐτῷ τὰ σχήματα τοῦ λόγου (*ἀντίθεσις, παράσωσις, ὁμοιοτέλετον, παρονομασία, ἀναφορά, ἀσύνδετα* κτλ.), ἐν ᾧ τοῦναντίον τὰ σχήματα τῆς διανοίας (*ἀποσιώπησις, ἀπορία* κτλ.) σχεδὸν ἔλλείπουσιν. Αἱ περίοδοι μακραὶ καὶ δυσπαρακολούθητοι οὔσαι δὲν ἔχουσι τὴν ἔντεχνον πλοκὴν τὴν μετὰ ταῦτα μορφωθεῖσαν ἐν Ἀθήναις.

Σελ. 10

Α. ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

1. *Ἐπίθεσις τῶν Θηβαίων κατὰ τῶν Πλαταιῶν.*

(Κεφ. 1-6) . }

1. Ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθὲνδε* ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἐκατέροις ξυμμάχων, ἐν ᾧ οὔτε ἐπεμείγνυντο * ἔτι ἀκηρυκτὶ * παρ' ἀλλήλους καταστάντες* τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν· γέγραπται δὲ ἐξῆς*, ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

2. Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν* αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἱ ἐγένοντο μετ' Εὐβοίας ἄλωσιν· τῇ δὲ πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ ἔτει, ἐπὶ * Χρυσίδος ἐν Ἄργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα* ἔτη ἱερωμένης καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ καὶ Πυθοδώρου ἔτι τέσσαρας μῆνας ἄρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην μῆνι ἕκτῃ καὶ ἅμα* ἦρι ἀρχομένῳ Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγω πλείους τριακοσίων (ἠγόουντο δὲ αὐτῶν βιωταρχοῦντες* Πυθάγγελός τε ὁ Φυλεΐδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὀνητορίδου) ἐσῆλθον περὶ * πρῶτον ὕπνον ξὺν ὄπλοις ἐς Πλάταιαν * τῆς Βιωτίας, οὖσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα.

Ἐπηγάγοντο * δὲ καὶ ἀνέφξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν * 2 ἄνδρες, Ναυκλειδῆς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίως ἕνεκα δυνάμεως ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους * διαφθεῖραι * καὶ τὴν πόλιν Θηβαίους προσποιῆσαι *. ἐπραξαν * δὲ ταῦτα δι' Εὐρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, 3 ἄνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου *. προιδόντες γὰρ οἱ Θηβαῖοι,

ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι διάφορον * οὖσαν, ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος* προκαταλαβεῖν. ἦ* καὶ ῥᾶον * ἔλαθον* ἐσελθόντες, φυλακῆς * οὐ προκαθεστηκυίας*.

- 4 Θέμενοι * δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα τοῖς μὲν ἐπαγαγομένοις οὐκ ἐπέιθοντο, ὥστε εὐθύς ἔργου ἔχεσθαι * καὶ ἰέναι ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν, γνώμην * δὲ ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρῆσασθαι ἐπιτηδείοις * καὶ ἐς ξύμβασιν * μᾶλλον καὶ φιλιάν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν (καὶ ἀνεῖπεν * ὁ κῆρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' * αὐτοὺς τὰ ὄπλα), νομίζοντες σφίσι ῥαδίως τούτῃ τῇ τρόπῃ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

3. Οἱ δὲ Πλαταιῆς, ὡς ἦσθοντο ἔνδον * τε ὄντας τοὺς Θηβαίους καὶ ἐξαπιναίως * κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες * καὶ νομίσαντες πολλῶ πλείους ἐσεληλυθῆναι (οὐ γὰρ ἐώρων ἐν τῇ νυκτί) πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν * καὶ τοὺς λόγους* δεξάμενοι ἠσύχαζον, ἄλλως* τε καὶ ἐπειδὴ ἐς 2 οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον*. πράσσοντες* δὲ πῶς ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας καὶ ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι ῥαδίως κρατήσειν *. τῇ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν 3 οὐ βουλομένῳ * ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα* εἶναι καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες* τοὺς κοινούς τοίχους παρ' * ἀλλήλους, ὅπως μὴ διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ὦσιν ἰόντες, ἀμάξας τε ἄνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν *, ἴν' ἀντὶ τείχους ἦ, καὶ τᾶλλα ἐξήρτυον *, ἧ * ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς * τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι.
- 4 Ἐπεὶ δὲ ὡς * ἐκ τῶν δυνατῶν ἐτοῖμα ἦν, φυλάξαντες * ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον *, ἐχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτούς, ὅπως μὴ κατὰ * φῶς θαρσαλεωτέροις οὔσι προσφέρωνται* καὶ σφίσι ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται*, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι * ὄντες ἦσους * ὡς τῆς σφετέρως ἐμπειρίας

τῆς κατὰ τὴν πόλιν. προσέβαλόν τε εὐθύς καὶ ἐς χεῖρας ἦσαν * κατὰ * τάχος.

4. Οἱ δ', ὡς ἔγνωσαν ἠπατημένοι, ξυνεστρέφοντό * τε ἐν σφίσις αὐτοῖς καὶ τὰς προσβολάς, ἣ * προσπίπτουσι, ἀπεωθοῦντο *. καὶ δις μὲν ἢ τρις ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῶ 2 θορύβῳ αὐτῶν τε προσβαλόντων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν * ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων * λίθοις τε καὶ κεράμῳ * βαλλόντων *, καὶ ὑετοῦ ἅμα διὰ * νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου *, ἐφοβήθησαν καὶ τραπόμενοι ἔφευγον διὰ τῆς πόλεως, ἄπειροι * μὲν ὄντες οἱ πλείους ἐν σκότῳ * καὶ πηλῶ τῶν διόδων, ἣ χρῆ σωθῆναι (καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν), ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν, ὥστε διεφθείροντο πολλοί.

Τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἣ * ἐσῆλθον καὶ αἵπερ 3 ἦσαν ἀνεφγμένοι μόναι, ἔκλησε στυρακίῳ * ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου * χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν, ὥστε μηδὲ ταύτη * ἔτι ἔξοδον εἶναι. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἱ μὲν τινες 4 αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες ἔρριψαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους * γυναικὸς δούσης πέλεκυν λαθόντες * καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ (αἰσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο *), ἄλλοι δὲ ἄλλη * τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο.

Τὸ δὲ πλεῖστον * καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον * 5 ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ θύραι ἀνεφγμένοι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι καὶ ἀντικρυς * δίοδον ἐς τὸ ἔξω. ὁρῶντες δὲ 6 οἱ Πλαταιῆς αὐτοὺς ἀπειλημμένους * ἐβουλεύοντο, εἴτε * κατακαύσωσιν, ὥσπερ ἔχουσιν *, ἐμπρήσαντες τὸ οἶκημα, εἴτε τι ἄλλο χρήσονται. τέλος δὲ οὗτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι 7 τῶν Θηβαίων περιῆσαν * κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν * τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι * σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ

8 ὄπλα χρήσασθαι* ὅτι ἂν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταιᾷ οὕτως ἐπεπράγεσαν*.

5. Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι* πανστρατιᾷ, εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη* τοῖς ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἅμα* καθ' ὁδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης
2 περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ* τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γὰρ Ἄσωπὸς ποταμὸς ἐρρῦη* μέγας καὶ οὐ ῥαδίως διαβατὸς ἦν.
3 πορευόμενοί τε ἐν ὑετῷ καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες ὕστερον παρεγένοντο, ἤδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων,
4 τῶν δὲ ζώντων ἐχομένων*. ὡς δ' ἤσθηοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον* τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν (ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγρούς καὶ κατασκευή*, οἷα* ἀπροσδοκίτου τοῦ κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου)· ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν* ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἦν ἄρα τύχασί τινες ἐζωγρημένοι.

5 Καὶ οἱ μὲν ταῦτα διεννοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἔτι διαβουλευομένων* αὐτῶν ὑποτοπήσαντες* τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι καὶ δεῖσαντες* περὶ τοῖς ἔξω, κήρυκα ἐξέπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες, ὅτι οὔτε τὰ πεποιημένα δόσιως δράσειαν* ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν*. εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας.

6 Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι καὶ ἐπομόσαι* φασὶν αὐτούς· Πλαταιῆς δ' οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων* πρῶτον γενομένων, ἦν τι ξυμβαί-
7 νωσι*, καὶ ἐπομόσαι οὐ φασιν*. ἐκ δ'* οὖν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ* τὰ ἐκ τῆς χώρας* κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο*, ἀπέκτειναν τοὺς

ἄνδρας εὐθύς. ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὐρύμαχος εἰς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν * οἱ προδιδόντες.

6. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμπον καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους* ἀπέδωσαν τοῖς Θηβαίοις, τὰ τε ἐν τῇ πόλει καθίσταντο * πρὸς * τὰ παρόντα, ἥ* ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἠγγέλθη εὐθύς τὰ περὶ 2 τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπεμφαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον * ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλευσῶσι * περὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς, ὅτι τεθνηκότες εἶεν. ἅμα * γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένη τῶν Θη- 3 θαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξήγει, ὁ δὲ δεύτερος ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδωσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστελλον *· ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος ἤγρε τοὺς ἀνδρας διεφθαρμένους. καὶ μετὰ ταῦτα 4 οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν σιτόν τε ἐσήγαγον καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους * ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

3. Αἰ πρὸς πόλεμον παρασκευαί. — Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσα κατάστασις.

(Κεφ. 7 - 9)

7. Γεγενημένου δὲ τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου * καὶ λελυμένων λαμπρῶς * τῶν σπονδῶν οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες, παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους, εἴ ποθὲν τινα ὠφελίαν * ἤλπιζον ἐκάτεροι προσλήψεσθαι, πόλεις τε ξυμ-

- μαχίδας ποιούμενοι, ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως*.
 2 καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τοῖς τάκεινων ἐλομένοις* ναῦς ἐπέταξαν* διακοσίας ποιῆσθαι κατὰ* μέγεθος τῶν πόλεων, ὡς* ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων, καὶ ἀργύριον ῥητὸν* ἐτοιμάζειν, τὰ τ' ἄλλα ἠσυχάζοντας καὶ Ἀθηναίους δεχομένους μιᾷ νηί, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῆ.
 3 Ἀθηναῖοι δὲ τὴν τε ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήταζον* καὶ ἐς τὰ περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χωρία ἐπρεσβεύοντο*, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν καὶ Ἀκαρνανας καὶ Ζάκυνθον, ὄρωντες, εἰ σφίσι φίλια* ταῦτ' εἴη βεβαίως*, πέραξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες*.

8. Ὀλίγον τε ἐπενόουν* οὐδὲν ἀμφοτέροι, ἀλλ' ἔρρωντο* ἐς τὸν πόλεμον οὐκ ἀπεικότως*· ἀρχόμενοι γὰρ πάντες ὀξύτερον* ἀντιλαμβάνονται*. τότε δὲ καὶ νεότης* πολλή μὲν οὖσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλή δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ* ἀπειρίας ἤπτετο* τοῦ πολέμου. ἢ τε ἄλλη Ἑλλάς πᾶσα μετέωρος* ἦν ξυνιουσῶν* τῶν πρώτων πόλεων.
 2 καὶ πολλὰ μὲν λόγια* ἐλέγετο, πολλὰ δὲ χρησιμολόγοι* ἤδον ἐν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις
 3 πόλεσιν. ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη ὀλίγον πρὸ τούτων, πρότερον οὐπω* σεισθεῖσα, ἀφ' * οὗ Ἑλληνες μέμνηνται. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει* ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημηναί*· εἴ τέ τι ἄλλο τοιοῦτότροπον* ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο*.
 4 Ἡ δὲ εὐνοια παρὰ πολὺ ἐποίει* τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἄλλως* τε καὶ προσιπόντων*, ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦσιν. ἔρρωτό* τε πᾶς καὶ ἰδιώτης καὶ πόλις, εἴ τι δύναιτο καὶ* λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν* αὐτοῖς· ἐν τούτῳ τε κεκωλῦσθαι* ἐδόκει ἐκάστῳ τὰ πρά-
 5 γματα, ᾧ μὴ τις αὐτὸς παρέσται. οὕτως ἐν ὀργῇ* εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι* βουλόμενοι, οἱ δὲ μὴ ἀρχθῶσι φοβούμενοι.

9. Παρασκευῆ μὲν οὖν καὶ γνώμη τοιαύτη ὠρμηγτο*. πόλεις δ' ἑκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ξυμμάχους ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. Λακεδαιμονίων μὲν οἷδε ξύμμαχοι· Πελοποννήσιοι μὲν οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν (τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν· Πελληνῆς* δὲ Ἀχαιῶν μόνοι ξυνεπολέμουσι τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ ἅπαντες), ἔξω δὲ Πελοποννήσου Μεγαρῆς, Φωκῆς, Λοκροί, Βοιωτοί, Ἀμπρακιῶται*, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι*. τούτων 3 ναυτικὸν παρείχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυώνιοι*, Πελληνῆς, Ἡλείοι, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, ἱππέας δὲ Βοιωτοί, Φωκῆς, Λοκροί· αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις πεζὸν παρείχον.

Αὕτη μὲν Λακεδαιμονίων ξυμμαχία· Ἀθηναίων δὲ Χῖοι, 4 Λέσβιοι, Πλαταιῆς, Μεσσήνιοι οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνάνων οἱ πλείους, Κερκυραῖοι, Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ὑποτελεῖς* οὔσαι ἐν ἔθνεσι τοσοῖσδε, Καρία ἢ ἐπὶ* θαλάσῃ, Δωριῆς Καροὶ πρόσκοικοι*, Ἴωνία, Ἑλλησποντος, τὰ ἐπὶ Θράκης, νῆσοι ὅσαι ἐντὸς* Πελοποννήσου καὶ Κρήτης πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα*, πᾶσαι αἱ ἄλλαι πλὴν Μήλου καὶ Θήρας. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Χῖοι, Λέσβιοι, Κερκυραῖοι, οἱ 5 δ' ἄλλοι πεζὸν καὶ χρήματα. ξυμμαχία μὲν αὕτη ἑκατέρων 6 καὶ παρασκευῆ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

3. Πρώτη εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν.

(Κεφ. 10-25)

10. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθὺς περιήγγελλον* κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω ξυμμαχίαν στρατιὰν παρασκευασθαι ταῖς πόλεσι τὰ τε ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον* ἔχειν, ὡς ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικὴν. ἐπειδὴ* δὲ ἑκάστοις ἐτοίμα γίνοντο, 2

κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον ξυνηῆσαν τὰ δύο μέρη * ἀπὸ
 3 πόλεως ἐκάστης ἐς τὸν ἰσθμόν. καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ στρα-
 τευμα ξυνειλεγμένον ἦν, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακε-
 δαιμονίων, ὅσπερ ἤγγειτο τῆς ἐξόδου ταύτης, ξυγκαλέσας
 τοὺς στρατηγούς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μάλιστα ἐν
 τέλει* καὶ ἀξιολογωτάτους* παρήγει τοιαύδε·

11. « Ἄνδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ οἱ
 πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πελοπον-
 νήσῳ καὶ ἔξω ἐποίησαντο, καὶ ἡμῶν αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι
 οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσὶν· ὅμως δὲ τῆσδε οὐπω μείζονα
 παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν, ἀλλὰ καὶ * ἐπὶ πόλιν δυνα-
 τωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ πλείστοι καὶ ἄριστοι στρα-
 2 τεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χεῖρους φαί-
 νεσθαι μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρους*. ἡ γὰρ
 Ἑλλάς πᾶσα τῆδε τῇ ὀρμῇ ἐπήρται* καὶ προσέχει τὴν
 γνώμην, εὐνοίαν* ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος* πράξαι*
 ἡμᾶς, ἃ ἐπινοοῦμεν. X

3 » Οὐκ οὐκ* χρῆ, εἴ τῳ* καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ
 ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν* τοὺς ἐναντίους ἡμῖν
 διὰ μάχης, τούτου ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρεσκευασμένους
 χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἐκάστης ἡγεμόνα καὶ στρατιώτην
 τὸ καθ' * αὐτὸν αἰεὶ προσδέχεσθαι* ἐς κίνδυνόν τινα ἤξειν.
 4 ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων, καὶ ἐξ ὀλίγου* τὰ πολλὰ* καὶ
 δι' ὀργῆς* αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται· πολλάκις τε τὸ ἔλασ-
 σον πλήθος δεδιὸς* ἄμεινον ἡμύνατο τοὺς πλείονας διὰ τὸ
 5 καταφρονούντας ἀπαρασκευοῦς γενέσθαι*. χρῆ δὲ αἰεὶ ἐν τῇ
 πολεμῇ τῇ μὲν γνώμῃ* θαρσαλέους στρατεύειν, τῇ δὲ
 ἔργῳ* δεδιότας παρεσκευάσθαι. οὕτω γὰρ πρὸς τε τὸ ἐπιέναι
 τοῖς ἐναντίοις εὐψυχίτατοι* ἂν εἶεν, πρὸς τε τὸ ἐπιχει-
 ρεῖσθαι* ἀσφαλέστατοι.

6 X » Ἡμεῖς δὲ οὐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω* πόλιν
 ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν* ἄριστα παρεσκευασμένην, ὥστε

χρή και πάνυ ἐλπίζουσιν * διὰ μάχης ἰέναι αὐτούς, εἰ μὴ καὶ νῦν ὤρμηται *, ἐν τῷ οὐπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὅταν ἐν τῇ γῆ ὀρώσιν ἡμᾶς δηρῶντάς τε καὶ τάκεινων φθειρόντας. πᾶσι γὰρ 7 ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκῳ ὄραν πάσχοντάς τι ἄηθες ὀργὴ προσπίπτει *, καὶ οἱ λογισμῶ ἐλάχιστα χρώμενοι * θυμῷ πλεῖστα * ἐς ἔργον * καθίστανται. γ' Ἀθηναίους δὲ 8 καὶ πλέον τι τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι, οἱ ἄρχειν τε τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι καὶ ἐπιόντες τὴν τῶν πέλας * δῆρῶν μᾶλλον ἢ τὴν αὐτῶν ὄραν. ~~10-12~~ 10-12

» Ὡς * οὖν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες καὶ μεγί- 9 στην δόξαν * οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ' ἀμφοτέρα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, ἔπεσθ' ὅπῃ ἂν τις ἠγῆται, κόσμον * καὶ φυλακὴν * περὶ * παντὸς ποιούμενοι καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι *. κάλλιστον γὰρ τότε καὶ ἀσφαλίστατον πολλοὺς ὄντας ἐνὶ κόσμῳ * χρωμένους φαίνεσθαι. »

12. Τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον * ὁ Ἄρχίδαμος Μελησίππον πρῶτον ἀποστέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας τὸν Διακρίτου, ἄνδρα Σπαρτιάτην, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοτεῖν * οἱ Ἀθηναῖοι ὀρώντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας. οἱ δὲ οὐ προσ- 2 ἐδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινόν * ἦν γὰρ Περικλέους γνώμη πρότερον νενικηκυῖα * κήρυκα καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἐξεστρατευμένων. ἀποπέμπουσιν οὖν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι καὶ ἐκέλευον ἐκτὸς ὄρων * εἶναι αὐθημερόν, τό τε λαιπὸν * ἀναχωρήσαντας ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἦν τι βούλωνται, πρεσβεύεσθαι. ξυμπέμπουσι τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγούς *, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται *. ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὀρίοις ἐγένετο * καὶ ἔμελλε δια- 3 λύσεσθαι *, τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο ὅτι « Ἦδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει * ».

Ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ ἔγνω ὁ Ἄρχι- 4 δαμος, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδέν πω ἐνδώσουσιν *, οὕτω * δὴ ἄρας * τῷ στρατῷ προχώρει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ 5

μέρος μὲν τὸ σφέτερον καὶ τοὺς ἰππέας παρείχοντο Πελοποννησίοις ξυστρατεύειν, τοῖς δὲ λειπομένοις ἐς Πλάταιαν ἐλθόντες τὴν γῆν ἐδήρουν.

13. *Ἐτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ξυλληγομένων τε ἐς τὸν ἰσθμὸν καὶ ἐν ὁδοῖς ὄντων, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων δέκατος αὐτὸς *, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποτοπήσας *, ὅτι* Ἀρχίδαμος αὐτῷ ξένος * ὢν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις * ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ* βουλόμενος χαρίζεσθαι τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπη καὶ μὴ δηῶση, ἢ καὶ Λακεδαιμονίων κελευσάντων ἐπὶ* διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο, ὡσπερ καὶ τὰ ἄγῃ * ἐλαύνειν * προεῖπον * ἕνεκα ἑκείνου, προηγόρευε * τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι Ἀρχίδαμος μὲν οἱ * ξένος εἶη, οὐ μέντοι ἐπὶ * κακῷ γε τῆς πόλεως γένοιτο, τοὺς δ' ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας, ἦν ἄρα μὴ δηῶσωσιν οἱ πολέμοι ὡσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφήρισιν αὐτὰ δημόσια εἶναι, καὶ μηδεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ * ταῦτα γίγνεσθαι.

2 Παρήγει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων ἅπερ καὶ πρότερον, παρασκευάζεσθαι τε ἐς τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐσκομίζεσθαι *, ἕς τε μάχην μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐσελθόντας φυλάσσειν, καὶ τὸ ναυτικόν, ἥπερ * ἰσχύουσιν, ἐξαρτύεσθαι*, τὰ τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς* ἔχειν, λέγων τὴν ἰσχὺν* αὐτοῖς ἀπὸ τούτων εἶναι τῶν χρημάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμη * καὶ χρημάτων περιουσία * κρατεῖσθαι *.

3 Θαρσεῖν τε ἐκέλευε προσιόντων * μὲν ἑξακοσίων ταλάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φόρου κατ' ἑνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ξυμμάχων τῇ πόλει ἄνευ τῆς ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι τότε ἀργυρίου ἐπισήμου * ἑξακισχιλίων ταλάντων (τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα * μύρια ἐγένετο*, ἀφ' ὧν ἐς τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τὰλλα οἰκοδομήματα καὶ ἐς Ποτειδαιαν * ἀπανηλώθη*), χωρὶς * δὲ

χρυσίου ἀσήμου* καὶ ἀργυρίου ἔν τε ἀναθήμασιν* ἰδίους καὶ δημοσίοις καὶ ὅσα ἱερὰ σκεύη* περὶ τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ σκύλα* Μηδικὰ καὶ εἴ τι τοιουτότροπον*, οὐκ ἐλάσσονος ἢ πεντακοσίων τάλαντων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν 5 ἄλλων ἱερῶν προσετίθει χρήματα οὐκ ὀλίγα, οἷς χρήσεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἦν πάνυ ἐξείργωνται* πάντων, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις* χρυσοῖς· ἀπέφαινε* δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα* σταθμὸν* χρυσοῦ ἀπέφθου* καὶ περιαιρετὸν* εἶναι ἅπαν· χρησαμένους τε ἐπὶ σωτηρίᾳ ἔφη χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστῆσαι* πάλιν.

Χρήμασι μὲν οὖν οὕτως ἐθάρουνεν αὐτοὺς· ὀπλίτας δὲ 6 τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι ἄνευ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ τῶν παρ' ἑπαλξιν* ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων. τοσοῦτοι γὰρ 7 ἐφύλασσον τὸ πρῶτον, ὅποτε* οἱ πολέμιοι ἐσθάλοιεν, ἀπὸ τῶν πρεσβυτάτων καὶ τῶν νεωτάτων, καὶ μετοίκων ὅσοι ὀπλίται ἦσαν. τοῦ τε γὰρ Φαληρικοῦ* τεῖχους στάδιοι* ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα πρὸς* τὸν κύκλον* τοῦ ἄστεως* καὶ αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα (ἔστι δὲ αὐτοῦ, ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ* καὶ τοῦ Φαληρικοῦ), τὰ δὲ μακρὰ τείχη πρὸς* τὸν Πειραιᾶ τεσσαράκοντα σταδίων, ὧν τὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο· καὶ τοῦ Πειραιῶς ξὺν Μουνιχίᾳ* ἑξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν ἡμισυ τούτου. ἵππέας δ' ἀπέ- 8 φαινε διακοσίους καὶ χιλίους ξὺν ἵπποτοξόταις*, ἑξακοσίους δὲ καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς πλοῖμους* τριακοσίας. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις καὶ οὐκ ἐλάσσω ἑκα- 9 στα τούτων, ὅτε ἢ ἐσβολῇ τὸ πρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἐσεσθαι καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, οἷάπερ εἰώθει, Περικλῆς ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι* τῷ πολέμῳ.

14. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπίθετό* τε καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παιδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν

ἄλλην* κατασκευήν, ἣ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν καθαιροῦντες* τὴν ξύλωσιν*. πρόβατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν Εὐβοίαν διεπέμφαντο* καὶ τὰς νήσους τὰς ἐπι-
 2 κειμένας*. χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθῆναι τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι* ἢ ἀνάστασις* ἐγίγνετο.

15. Εὐνεθεβήκει δὲ ἀπὸ* τοῦ πάνου ἀρχαίου ἐτέρων μᾶλλον Ἀθηναίσις τοῦτο. ἐπὶ γὰρ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ἀττικὴ ἐς* Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾤκειτο* πρυτανεῖά* τε ἐχούσας καὶ ἄρχοντας, καὶ ὁπότε* μὴ τι δεῖσειαν, οὐ ξυνῆσαν βουλευσόμενοι ὡς* τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοῖ* ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλεύοντο· καὶ τινες καὶ ἐπολέμησάν ποτε αὐτῶν, ὡσπερ καὶ Ἐλευσίνιοι μετ' Εὐμόλ-
 2 που* πρὸς Ἐρεχθέα*. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς ἐβασίλευσε, γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ* καὶ δυνατὸς τὰ τε ἄλλα διεκόσμησε* τὴν χώραν καὶ καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰ τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς ἐς τὴν νῦν πόλιν οὔσαν, ἐν βουλευτήριον ἀποδείξας* καὶ πρυτανεῖον, ξυνόκισε* πάντας, καὶ νεμομένους* τὰ αὐτῶν ἕκαστους, ἅπερ καὶ πρὸ* τοῦ, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτη χρῆσθαι*, ἣ ἀπάντων ἤδη ξυντελούντων* ἐς αὐτὴν μεγάλη γενομένη παρεδόθη ὑπὸ Θησέως τοῖς ἔπειτα· καὶ ξυνοίκια* ἐξ ἐκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῆ θεῶ ἐορτὴν δημοτελεῖ* ποιοῦσι*.

3 Τὸ δὲ πρὸ* τούτου ἡ ἀκρόπολις ἢ νῦν οὔσα πόλις ἦν,
 4 καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον*. τεκμήριον* δέ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἔστι καὶ τὰ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυνται, τό τε τοῦ Διὸς* τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τὸ Πύθειον* καὶ τὸ τῆς Γῆς* καὶ τὸ ἐν Δίμναις* Διονύσου, ᾧ τὰ ἀρχαιότατα Διονύσια* ποιεῖται* ἐν μηνὶ Ἀθηστηριῶν*, ὡσπερ καὶ οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες ἔτι καὶ νῦν
 5 νομίζουσιν*. ἵδρυνται δὲ καὶ ἄλλα ἱερὰ ταύτη* ἀρχαῖα. καὶ τῆ κρήνη τῆ νῦν μὲν τῶν τυράννων οὕτω σκευασάντων* Ἐν-

νεακρούνη * καλουμένη, τὸ δὲ πάλαι φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν Καλλιρρόη ὠνομασμένη, ἐκεῖνοί τε ἐγγὺς οὕτῃ τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο *, καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν * καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν * νομίζεται * τῷ ὕδατι χρῆσθαι. καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτῃ κατοίκησιν καὶ 6 ἢ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπ' Ἀθηναίων πόλις.

16. Τῇ δ' οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει ἐπεῖχον * οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ * ἐπειδὴ ξυμφικίσθησαν, διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς ὁμῶς οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν ὕστερον μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου γενόμενοι * τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ βράδιως τὰς μεταναστάσεις * πανοικησία * ἐποιούντο, ἄλλως * τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες * τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικὰ ἐβαρύνοντο * δὲ καὶ χαλεπῶς * ἔφερον οἰκίας τε καταλείποντες καὶ ἱερά, ἃ διὰ * παντὸς ἦν αὐτοῖς ἐκ * τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια, δίαίταν * τε μέλλοντες μεταβάλλειν καὶ οὐδὲν ἄλλο * ἢ πόλιν τὴν αὐτοῦ ἀπολείπων ἕκαστος.

17. Ἐπειδὴ δὲ ἀφίκοντο ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μὲν τισιν ὑπῆρχον οἰκήσεις * καὶ παρὰ * φίλων τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγή, οἱ δὲ πολλοὶ τὰ τε ἐρῆμα * τῆς πόλεως ὤκησαν καὶ τὰ ἱερά καὶ τὰ ἡρῶα πάντα πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου *, καὶ εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν * ἦν· τό τε Πελασγικὸν * καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν * τε ἦν μὴ οἰκεῖν καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου * ἀκροτελεύτιον * τοιόνδε διεκώλυε, λέγον ὡς

«τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν * ἄμεινον»,

ὁμῶς ὑπὸ * τῆς παρχρημα * ἀνάγκης ἐξωκίθη *. καὶ μοι 2 δοκεῖ τὸ μαντεῖον τὸναντίον ξυμβῆναι * ἢ προσεδέχοντο· οὐ γὰρ διὰ τὴν παράνομον ἐνοίκησιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἢ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως, ὅν οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προήδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτε αὐτὸ

3 κατοικισθησόμενον. κατεσκευάσαντο * δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις
 τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο· οὐ γὰρ
 ἐχώρησε ξυνελθόντας αὐτοὺς ἢ πόλις, ἀλλ' ὕστερον δὴ τὰ τε
 μακρὰ τεῖχη ᾤκησαν κατανειμάμενοι καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ
 4 πολλά. ἅμα δὲ καὶ τῶν πρὸς * τὸν πόλεμον ἤπτοντο, ξυμμά-
 χους τε ἀγείροντες * καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπί-
 πλουν ἐξαρτύοντες *. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν*.

18. Ὁ δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προῖων ἀφίκετο
 τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόνη * πρῶτον, ἤπερ * ἔμελλον ἐσβαλεῖν.
 καὶ ὡς ἐκαθέζοντο *, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει
 2 ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλῳ τρόπῳ· ἡ γὰρ Οἰνόνη οὖσα
 ἐν μεθορίῳ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐτετείχιστο, καὶ
 αὐτῷ φρουρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο *, ὅποτε πόλεμος κατα-
 λάβοι*. τὰς τε οὖν προσβολὰς ἠὲ τρεπίζοντο * καὶ ἄλλως * ἐν-
 διέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν.

3 Αἰτίαν* δὲ οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ,
 δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ * τοῦ πολέμου μαλακὸς * εἶναι
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτήδειος*, οὐ παραινῶν προθύμως πο-
 λεμεῖν· ἐπειδὴ τε ξυνελέγετο ὁ στρατὸς, ἢ τε ἐν τῷ ἰσθμῷ
 ἐπιμονή * γενομένη καὶ κατὰ τὴν ἄλλην * πορείαν ἢ σχο-
 λαιότης * διέβαλεν * αὐτόν, μάλιστα δὲ ἢ ἐν τῇ Οἰνόνῃ ἐπί-
 4 σχεῖς *. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ,
 καὶ ἐδόκουν * οἱ Πελοποννήσιοι ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους
 πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν*.
 5 ἐν τοιαύτῃ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέ-
 δρα* εἶχεν*. ὁ δέ, προσδεχόμενος*, ὡς λέγεται, τοὺς Ἀθη-
 ναίους τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου * οὖσης ἐνδώσειν τι καὶ κατο-
 κνήσειν * περιδεῖν * αὐτὴν τμηθεῖσαν *, ἀνεῖχεν*.

19. Ἐπειδὴ μέντοι προσβαλόντες τῇ Οἰνόνῃ καὶ πᾶσαν
 ἰδέαν* πειράσαντες* οὐκ ἐδύναντο ἐλεῖν, οἱ τε Ἀθηναῖοι οὐ-
 δὲν ἐπεκηρυκεύοντο *, οὕτω * δὴ ὀρμήσαντες * ἀπ' αὐτῆς
 μετὰ τὰ ἐν Πλαταία ἐσελθόντων τῶν Θηβαίων γενόμενα

ἡμέρα ὀγδοηκοστῆ μάλιστα*, τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος*, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἄττικὴν· ἤγγειτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι ἔτε- 2
 μνον* πρῶτον μὲν Ἐλευσίνα* καὶ τὸ Θριάσιον* πεδῖον καὶ τροπὴν τινα τῶν Ἀθηναίων ἱππέων περὶ τοὺς Ῥεΐτους* καλουμένους ἐποιήσαντο. ἔπειτα προυχώρουν ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ Αἰγάλεων* ὄρος διὰ Κρωπιάς*, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ἀχαρνάς*, χῶρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. καὶ καθεζόμενοι* ἐς αὐτὸν στρατόπεδόν τε ἐποιήσαντο χρόνον τε πολλὸν ἐμμεΐναντες* ἔτεμον.

20. Γνώμη* δὲ τοιαῦδε λέγεται τὸν Ἀρχίδαμον περὶ τε τὰς Ἀχαρνάς ὡς ἐς μάχην ταξάμενον μείναι καὶ ἐς τὸ πεδῖον ἐκείνη τῇ ἐσβολῇ οὐ καταβῆναι· τοὺς γὰρ Ἀθηναίους 2 ἤλπιδεν, ἀκμάζοντάς* τε νεότητι πολλῇ καὶ παρεσκευασμένους ἐς πόλεμον, ὡς οὐπω* πρότερον, ἴσως ἂν ἐπεξελθεῖν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιυδεῖν* τμηθῆναι. ἐπειδὴ οὖν αὐτῷ ἐς 3 Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδῖον οὐκ ἀπήνητησαν*, πεῖραν* ἐποιεῖτο περὶ τὰς Ἀχαρνάς καθήμενος, εἰ ἐπεξίσαιν*. ἅμα* 4 μὲν γὰρ αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος* ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ οἱ Ἀχαρνῆς μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως (τρισχιλίοι γὰρ ὀπλίται ἐγένοντο) οὐκ ἐπιόψεσθαι ἐδόκουν τὰ σφέτερα διαφθαρέντα, ἀλλ' ὀρμήσειν* καὶ τοὺς πάντας ἐς μάχην. εἴ τε καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν ἐκείνη τῇ ἐσβολῇ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀδεέστερον* ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τὸ πεδῖον τεμῖν καὶ ἐς αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσεσθαι*. τοὺς γὰρ Ἀχαρνέας ἐστερημένους τῶν σφετέρων οὐχ ὁμοίως προθύμους εἶσεσθαι ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι* τῇ γνώμῃ. τοιαύτη μὲν διανοία* ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρ- 5 νάς ἦν.

21. Ἀθηναῖοι δέ, μέχρι* μὲν οὐ περὶ Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδῖον ὁ στρατὸς ἦν, καὶ τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προΐεναι, μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα

τὸν Πausανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσβαλὼν τῆς Ἀττικῆς εἰς Ἐλευσίνα καὶ Θριῶζε* στρατῷ Πελοποννησίων πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ πλέον* οὐκέτι προελθὼν (διὰ δὲ* καὶ ἢ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι* τὴν ἀναχώρησιν)· ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς εἶδον τὸν στρατὸν ἐξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν* ἐποιοῦντο, ἀλλ' αὐτοῖς, ὡς εἰκός, τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανει*, ὃ οὐπω ἐωράκεσαν οἱ γε νεώτεροι οὐδ' οἱ πρεσβύτεροι πλὴν* τὰ Μηδικὰ, δεινὸν ἐφαίνετο, καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τῇ νεότητι ἐπεξιέναι καὶ μὴ περιορᾶν.

3 Κατὰ ξυστάσεις* τε γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δὲ τινες οὐκ ἐῶντες. χρησιμολόγοι τε ἦδον χρησμούς παντοίους, ὧν ἀκροᾶσθαι ἕκαστος ὄργητο*. οἱ τε Ἀχαρνῆς οἰόμενοι παρὰ σφίσι αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν* εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἢ γῆ ἐτέμνετο, ἐνήγον* τὴν ἐξοδὸν μάλιστα. παντὶ τε τρόπῳ ἀνηρέθιστο* ἢ πόλις, καὶ τὸν Περικλέα ἐν ὄργῃ εἶχον, καὶ ὧν παρήνευσε πρότερον ἐμέμνηντο οὐδέν, ἀλλ' ἐκάκιζον, ὅτι στρατηγὸς ὢν οὐκ ἐπεξάγοι, αἰτιὸν τε σφίσι ἐνόμιζον πάντων ὧν ἐπασχον.

22. Περικλῆς δὲ ὄρων μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαίνοντας* καὶ οὐ τὰ ἄριστα φρονούντας, πιστεύων δὲ ὀρθῶς γινώσκειν* περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι, ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίησε αὐτῶν οὐδὲ ξύλλογον* οὐδένα, τοῦ μὴ ὄργῃ τι μᾶλλον ἢ γνώμη ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν*, τὴν τε πόλιν ἐφύλασσε καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα, ὅσον ἐδύνατο, εἶχεν*.

2 Ἴππέας μέντοι ἐξέπεμπεν αἰεὶ τοῦ μὴ προδρόμους* ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἐσπίπτοντας εἰς τοὺς ἀγρούς τοὺς ἐγγυὲς τῆς πόλεως κακουργεῖν*· καὶ ἵππομαχία τις ἐγένετο βραχεῖα* ἐν Φρυγίαις* τῶν τε Ἀθηναίων τέλει* ἐνὶ τῶν ἱππέων καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἱππέας, ἐν ᾗ οὐκ

ἔλασσον * ἔσχον οἱ Ἄθηναῖοι καὶ Θεσσαλοί, μέχρι * οὐ προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὀπλιτῶν τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν· καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων οὐ πολλοί, ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους*. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον τῇ ὑστεραία ἔστησαν. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη 3 τῶν Θεσσαλῶν κατὰ * τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀφίκοντο παρ' αὐτοὺς Λαρισαῖοι, Φαρσάλιοι, Κραννῶνιοι *, Πυράσιοι *, Γυρτώνιοι *, Φεραῖοι *. ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν ἐκ μὲν Λαρίσης Πολυμήδης καὶ Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς στάσεως * ἑκάτερος, ἐκ δὲ Φαρσάλου Μένων· ἦσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες.

23. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ οὐκ ἐπεξῆσαν αὐτοῖς οἱ Ἄθηναῖοι ἐς μάχην, ἄραντες * ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν ἐδήρουν τῶν δήμων τινὰς ἄλλους τῶν μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ* ὄρους. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἄθηναῖοι ἀπέστειλαν 2 τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον, ὅσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὀπλίτας ἐπ' αὐτῶν καὶ τοξότας τετρακοσίους· ἐστρατήγει δὲ Καρκίνος τε ὁ Ξενοτίμου καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους καὶ Σωκράτης ὁ Ἀντιγένους. καὶ οἱ μὲν ἄραντες τῇ 3 παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι χρόνον ἐμμεῖναντες* ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν, οὐχ ἤπερ* ἐσέβαλον· παριόντες δὲ Ὠρωπὸν τὴν γῆν τὴν Γραϊκίην* καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδήλωσαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννησον διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι.

24. Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι φυλακὰς* κατεστήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥσπερ * δὴ * ἔμελλον διὰ * παντὸς τοῦ πολέμου φυλάξειν· καὶ χίλια τάλαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἔδοξεν αὐτοῖς ἐξαιρέτα * ποιησαμένοις χωρὶς * θέσθαι καὶ μὴ ἀναλοῦν *, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν. ἦν δέ τις εἴπη* ἢ ἐπιψηφίση* κινεῖν * τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἦν μὴ οἱ πολέμιοι

νηίτη * στρατῶ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει καὶ δέη ἀμύνασθαι, θά-
 2 νατον ζήμιαν * ἐπέθεντο. τριήρεις τε μετ' αὐτῶν ἑκατὸν ἐξαι-
 ρέτους* ἐποίησαντο, κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὰς βελτίστας,
 καὶ τριηράρχους* αὐταῖς, ὧν μὴ χρῆσθαι μηδεμιᾶ ἐς ἄλλο
 τι ἢ μετὰ τῶν χρημάτων περὶ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου, ἦν δέη.

25. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶ περὶ Πελοπόννησον ἸΑθη-
 ναῖοι καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πενήτηντα ναυσὶ προσβε-
 βοθητότετες, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων ἄλλα τε
 ἐκάκουν* περιπλέοντες καὶ ἐς Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς ἀπο-
 θάντες τῷ τείχει προσέβαλον, ὄντι ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων*
 2 οὐκ ἐνότων. ἔτυχε δὲ περὶ τοὺς χώρους τούτους Βρασιδάς ὁ
 Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, φρουρὰν* ἔχων, καὶ αἰσθόμενος
 ἐβοήθει τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ μετὰ ὀπλιτῶν ἑκατόν. διαδραμῶν*
 δὲ τὸ τῶν ἸΑθηναίων στρατόπεδον, ἐσκεδασμένον κατὰ τὴν
 χώραν καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τετραμμένον*, ἐσπίπτει ἐς τὴν Με-
 θώνην καὶ ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ* ἀπολέσας τῶν μετ'
 ἑαυτοῦ τὴν τε πόλιν περιεποίησε* καὶ ἀπὸ* τούτου τοῦ τολ-
 μήματος πρώτου τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη ἐν Σπάρτῃ.

3 Οἱ δὲ ἸΑθηναῖοι ἄραντες* παρέπλεον, καὶ σχόντες* τῆς
 ἸΑηλείας ἐς Φειὰν ἐδήρουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ προσ-
 βοθηθήσαντας τῶν ἐκ τῆς κοίλης ἸΑηλίδος * τριακοσίους λογά-
 4 τησαν*. ἀνέμου δὲ κατιόντος* μεγάλου χειμαζόμενοι* ἐν
 ἀλιμένῳ χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ
 περιέπλεον τὸν ἸΑχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν* ἐς τὸν ἐν τῇ
 Φειᾷ λιμένα, οἱ δὲ Μεσσήνιοι ἐν τούτῳ καὶ ἄλλοι τινὲς, οἱ
 οὐ δυνάμενοι ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες τὴν Φειὰν
 5 αἰροῦσιν. καὶ ὕστερον αἱ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβάν-
 νουσιν αὐτοὺς καὶ ἐξανάγονται* ἐκλιπόντες Φειὰν, καὶ τῶν
 ἸΑηλείων ἢ πολλῇ ἤδη στρατιᾷ προσεβεβοηθήκει. παραπλεύ-
 σαντες δὲ οἱ ἸΑθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία ἐδήρουν.

4. Τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα τοῦ ἔτους 431.

(Κεφ. 26 - 33)

26. Ὑπὸ* δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ Εὐβοίας ἅμα φυλακὴν· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου. καὶ 2 ἀποβάσεις ποιησάμενος τῆς τε παραθαλασσίου ἔστιν* ἃ ἐδήλωσε καὶ Θρόνιον* εἶλεν, ὁμήρους τε ἔλαβεν αὐτῶν, καὶ ἐν Ἀλόπη* τοὺς βοηθήσαντας Λοκρῶν μάχῃ ἐκράτησεν.

27. Ἀνέστησαν* δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι, αὐτούς τε καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐπικαλέσαντες* οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσις αἰτίους εἶναι· καὶ τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο, τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένῃ, αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους* ἔχειν. καὶ ἐξέπεμψαν ὕστερον οὐ πολλῶν ἐς αὐτὴν τοὺς οἰκήτορας. ἐκπεσοῦσι* 2 δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδωσαν Θυρέαν* οἰκεῖν καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατὰ τε τὸ Ἀθηναίων διάφορον* καὶ ὅτι σφῶν εὐεργέται ἦσαν ὑπὸ* τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἰλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἡ δὲ Θυρεᾶτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστίν, ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα*. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα ὄκησαν, οἱ δὲ ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

28. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους νομηνία* κατὰ σελήνην, ὥσπερ* καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατόν, ὁ ἥλιος ἐξέλιπε μετὰ μεσημβρίαν καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη*, γενόμενος μηνοειδής* καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

29. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδωρον τὸν Πύθεω*, ἀνδρα Ἀβδηρίτην*, οὐ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης, δυνάμενον παρ' αὐτῷ μέγα οἱ Ἀθηναῖοι, πρότερον πολέμιον νομίζοντες, πρόξενον* ἐποίησαντο καὶ μετεπέμψαντο, βουλόμενοι Σιτάλκην σφίσι τὸν Τήρεω*, Θρακῶν βασιλέα, ξύμ-

- 5 μαχον γενέσθαι. ἔλθων τε ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος
 τὴν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον*, τὸν τε ἐπὶ Θράκης πόλεμον ὑπεδέ-
 χετο* καταλύσειν*. πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμπειν στρατιάν
 6 Θρακίαν Ἀθηναίοις ἰππέων τε καὶ πελταστῶν. ξυνεβίβασε δὲ
 καὶ τὸν Περδίκκαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Θέρμηγ* αὐτῷ ἔπεισεν
 ἀποδοῦναι ξυνεστράτευσέ τ' εὐθὺς Περδίκκας ἐπὶ Χαλκιδέας*
 7 μετ' Ἀθηναίων καὶ Φορμίωνος*. οὕτω μὲν Σιτάλκης τε ὁ
 Τήρεω, Θρακῶν βασιλεύς, ξύμμαχος ἐγένετο Ἀθηναίοις καὶ
 Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεύς.

30. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν Ἀθηναῖοι ἔτι ὄντες περὶ
 Πελοπόννησον Σόλλιόν* τε, Κορινθίων πόλισμα, αἰροῦσι καὶ
 παραδιδόασι Παλαιρεῦσιν* Ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ
 πόλιν νέμεσθαι· καὶ Ἀστακόν*, ἧς Εὐαρχος ἐτυράννει, λαβόν-
 τες κατὰ κράτος* καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν τὸ χωρίον ἐς τὴν
 2 ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο*. ἐπὶ τε Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον
 πλεύσαντες προσηγάγοντο* ἄνευ μάχης· κεῖται δὲ ἡ Κεφα-
 λληνία κατὰ* Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα τετράπολις οὔσα,
 3 Παλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Προνναῖοι. ὕστερον δ' οὐ πολλῶ
 ἀνεχώρησαν αἱ νῆες ἐς τὰς Ἀθήνας.

31. Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι
 πανδημεί, αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα
 Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος. καὶ οἱ περὶ Πελο-
 πόννησον Ἀθηναῖοι οἱ ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν (ἔτυχον γὰρ
 ἤδη ἐν Αἰγίνῃ ὄντες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι*) ὡς ἤσθοντο
 τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾶ ἐν Μεγάροις ὄντας, ἔπλευσαν
 2 παρ' αὐτοὺς καὶ ξυνεμείχθησαν*. στρατόπεδόν * τε μέγιστον
 δὴ τοῦτο ἄθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀκμαζούσης ἔτι τῆς
 πόλεως καὶ οὐπω νεοσηκυίας· μυρίων γὰρ ὀπλιτῶν οὐκ
 ἐλάσσους ἦσαν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι (χωρὶς* δὲ αὐτοῖς οἱ ἐν Πο-
 τειδαίᾳ τρισχίλιοι ἦσαν), μέτοικοι δὲ ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσ-
 σους τρισχιλίων ὀπλιτῶν, χωρὶς δὲ ὁ ἄλλος ὄμιλος* ψιλῶν

οὐκ ὀλίγος. δηώσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον ἐν τῇ πολέμῳ κατὰ ἔτος 3 ἕκαστον ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα καὶ ἱππέων καὶ πανστρατιᾶ, μέχρι οὗ Νίσαια * ἐάλω ὑπ' Ἀθηναίων.

32. Ἐτειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων φρούριον τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος, ἢ ἐπὶ * Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις νήσοις, ἐρήμη πρότερον οὔσα, τοῦ μὴ ληστὰς ἐκπλέοντας ἐξ Ὀπούντος * καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος κακουργεῖν τὴν Εὐβοίαν. ταῦτα μὲν ἐν τῇ θέρει τούτῳ μετὰ τὴν Πελοποννησίῳν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχώρησιν ἐγένετο.

33. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου * χειμῶνος Εὐαρχος ὁ Ἀκαρνάν, βουλόμενος ἐς τὴν Ἀστακὸν κατελθεῖν*, πείθει Κορινθίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλίταις ἑαυτὸν κατάγειν * πλεύσαντας, καὶ αὐτοὺς ἐπικούρους * τινὰς προσεμισθώσατο *. ἤρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφαιμίδας τε ὁ Ἀριστωνύμου καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοκράτους καὶ Εὐμαχος ὁ Χρῦσιδος. καὶ πλεύσαντες κατήγαγον· καὶ τῆς ἄλλης 2 Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἃ χωρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. σχόντες δ' ἐν τῇ παράπλῳ ἐς Κεφαλληνίαν καὶ 3 ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν Κρανίων γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας * τινὸς ἄνδρα τε ἀποβάλλουσι σφῶν αὐτῶν, ἐπιθεμένων ἀπροσδοκῆτοις τῶν Κρανίων, καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι * ἐκομίσθησαν * ἐπ' οἴκου.

5. Ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους.

(Κεφ. 34 - 47, 1)

34. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ χειμῶνι Ἀθηναῖοι τῇ πατρίῳ νόμῳ * χρώμενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποίησαντο τῶν ἐν τῇδε τῇ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοῖσδε. τὰ μὲν ὅσα 2 προτίθενται * τῶν ἀπογενομένων * πρότριτα * σκηνῆν* ποιή-

σαντες, καὶ ἐπιφέρει * τῷ αὐτοῦ ἕκαστος, ἣν τι βούληται·
 3 ἐπειδὴν δὲ ἢ ἐκφορὰ ἤ, λάρνακας * κυπαρισσίνας ἄγουσιν
 ἄμαξαι, φυλῆς ἐκάστης μίαν· ἔνεστι* δὲ τὰ δοτᾶ, ἣς ἕκαστος
 ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη* κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφα-
 4 νῶν*, οἳ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει* δὲ ὁ
 βουλόμενος καὶ ἀστών καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρεσιν αἱ
 προσήκουσαι * ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι *.

5 Τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα*, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καλ-
 λίστου προαστίου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς
 ἐκ * τῶν πολέμων πλὴν * γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ
 διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίη-
 6 σαν. ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνήρ ἡρημένος ὑπὸ τῆς πό-
 λεως, ὅς ἂν γνώμη* τε δοκῆ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιῶσει*
 προήκη*, λέγει ἐπ' * αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ
 7 τοῦτο ἀπέρχονται. ὦδε* μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πο-
 8 λέμου, ὅποτε ξυμβαίη* αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν
 τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν.
 καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε*, προελθὼν* ἀπὸ τοῦ σήματος*
 ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς* ἐπὶ πλει-
 στον τοῦ ὀμίλου, ἔλεγε τοιάδε.

35. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων ἐπαι-
 νοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς * καλὸν
 ὂν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορευέσθαι αὐτόν.
 ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν * ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν * ἔργῳ γε-
 νομένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν
 τάφον* τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὄρατε, καὶ μὴ ἐν
 ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι* εὐ τε καὶ χειρὸν εἰ-
 2 πόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως* εἰπεῖν, ἐν ᾧ
 μόλις καὶ ἢ δόκησις* τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὁ τε γὰρ
 ξυνειδῶς* καὶ εὐνοῦς ἀκροατῆς τάχ' ἂν τι ἐνδεεστέρως πρὸς
 ἃ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσειε δηλοῦσθαι, ὁ τε ἄπειρος
 ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι*, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυ-

τοῦ φύσιν ἀκούοι. μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι
περὶ ἐτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται
ἱκανὸς εἶναι δρᾶσαι τι, ὧν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι * αὐ-
τῶν φθονοῦντες ἤδη * καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι 3
οὕτως ἐδοκιμάσθη * ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἐπόμει-
νον τῷ νόμῳ πειραῖσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεώς τε καὶ
δόξης * τυχεῖν * ὡς * ἐπὶ πλείστον.

36. ~~»~~ Ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον
γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε * τὴν τιμὴν *
ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χώραν οἱ αὐτοὶ ἀεὶ οἰ-
κοῦντες διαδοχῇ * τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν
δι' ἀρετὴν παρέδωσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου καὶ ἔτι 2
μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς * οἷς ἐδέξαντο
ὄσσην ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέ-
λιπον.

» Τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε οἱ νῦν ἔτι ὄντες 3
μάλιστα * ἐν τῇ καθεστηκυῖα * ἡλικίᾳ ἐπηυξήσαμεν *, καὶ
τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι * παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ
ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὧν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους 4
ἔργα *, οἷς ἕκαστα ἐκτέθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν
βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πολέμιον ἐπιόντα προθύμως ἡμυνάμεθα,
μακρηγορεῖν ἐν * εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω· ἀπὸ δὲ οἷας
τε ἐπιτηδεύσεως * ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ καὶ μεθ' οἷας πολιτείας*
καὶ τρόπων * ἐξ οἷων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶ-
τον εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ * τε τῷ
παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ καὶ τὸν πάντα ὅμιλον
καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι * ~~»~~

37. » Χρώμεθα γὰρ πολιτεία * οὐ ζηλούση τοὺς τῶν
πέλας * νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν ἢ
μιμούμενοι ἐτέρους. καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους, ἀλλ'
ἐς πλείονας οἰκεῖν * δημοκρατία κέκληται, μέτεστι * δὲ κατὰ
μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ

τὴν ἀξίωσιν *, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ*, οὐκ ἀπὸ μέρους* τὸ πλεόν ἐς τὰ κοινὰ * ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδ' αὖ κατὰ * πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώ-
 2 ματος ἀφανεία * κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τὰ τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτευόμεν * καὶ ἐς * τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων * ὑποψίαν, οὐ δι' ὀργῆς * τὸν πέλας, εἰ καθ' * ἡδονὴν τι δρᾶ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς
 3 δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνους * προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς * δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες * τὰ δημόσια * διὰ δέος * μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε αἰεὶ * ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει * καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελίᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται καὶ ὅσοι ἀγραφοὶ ὄντες αἰσχύνῃν ὁμολογουμένην φέρουσι. X

38. »Καὶ μὴν * καὶ τῶν πόρων πλείστας ἀναπαύλας* τῇ γνώμῃ * ἐπορισάμεθα *, ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις * διατησίοις * νομίζοντες *, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς * εὐπρεπέσιν, ὧν
 2 καθ' ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν * ἐκπλήσσει *. ἐπεσερχεται * δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειότερα τῇ ἀπολαύσει * τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. X

39. »Διαφέρομεν * δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντιῶν τοῖσδε. τὴν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ οὐκ ἔστιν * ὅτε ξενηλασίαις ἀπειργασμέν * τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἂν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφελῆ-
 θεῖη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλεόν * καὶ ἀπά-
 2 ταις * ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ *. καὶ ἐν ταῖς παιδείαις * οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθύς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται *, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως* δαιτιώμενοι οὐδὲν ἤσσαν ἐπὶ τοῖς ἰσοπαλεῖς * κινδύνους χωροῦμεν.
 2 X »Τεχνήριον * δέ· οὔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτοῦς, μεθ' ἀπάντων δὲ ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τὴν τε τῶν

πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες * οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτριᾷ τοὺς
περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦ-
μεν. ἄθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχε 3
διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῆ
ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν *. ἦν δέ που μορίῳ * τινὶ
προσμείξωσι *, κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν πάντας αὐχοῦ-
σιν * ἀπεῶσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἡσῆσθαι.

»Καίτοι * εἰ * ῥαθυμιά* μᾶλλον ἢ πόνων μελέτη* καὶ 4
μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας * ἐθέλομεν κιν-
δυνεύειν, περιγίγνεται * ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς
μὴ προκαμνεῖν *, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν
ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι. καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν
ἀξίαν οἶμαι εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις.

40. »Φιλοκαλοῦμεν γὰρ μετ' εὐτελείας * καὶ φιλοσο-
φοῦμεν * ἄνευ μαλακίας *. πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ
λόγου κόμπῳ * χρώμεθα *, καὶ τὸ πένεσθαι * οὐχ ὁμολο-
γεῖν τινὶ αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον. ἐνι * τε 2
τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια καὶ ἐτέ-
ροις ἕτερα πρὸς ἔργα τετραμμένοις * τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς
γνώναι· μόνοι γὰρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπρά-
γμονα *, ἀλλ' ἀχρεῖον * νομίζομεν, καὶ αὐτοὶ ἦτοι * κρίνο-
μέν * γε ἢ ἐνθυμούμεθα * ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λό-
γους τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆ-
ναι * μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ᾧ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. δια- 3
φερόντως * γὰρ δὴ * καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε * τολμᾶν τε
οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι·
ὁ * τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.
κράτιστοι * δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεινὰ*
καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ
ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων.

»Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν* ἠγναντιώμεθα* τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ 4
πάσχομετες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες* κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιό-

τερος* δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας, ᾧ δέδωκε, σφίζειν*. ὁ δὲ ἀντοφείλων* ἀμβλύτερος*, εἰδῶς οὐκ ἐς* χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώ-
 5 σων. καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον* λογισμοῦ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ* ἀδεῶς τινα ὀφελουῦμεν. X

41. »Ἐυνελών* τε λέγω τὴν τε πᾶσαν* πόλιν τῆς Ἑλ-
 λάδος παιδευσιν* εἶναι καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἄν μοι τὸν
 αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἄν εἶδῃ καὶ μετὰ χαρί-
 των μάλιστ' ἄν εὐτραπέλωσ* τὸ σῶμα αὐταρκες παρέχε-
 2 σθαι*. καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος* τάδε μάλ-
 λον* ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια*, αὐτὴ ἢ δύναμις τῆς πόλεως,
 3 ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γὰρ
 τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσωσ* ἐς πεῖραν* ἔρχεται, καὶ μόνη
 οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει*, ὕφ' οἷων
 κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατὰμεμψιν*, ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων
 4 ἄρχεται. μετὰ μεγάλων δὲ σημείων* καὶ οὐ δῆ* τοι ἀμάρ-
 τυρόν* γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι* τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς
 ἔπειτα θαυμασθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμή-
 ρου ἐπαινέτου οὔτε ὅστις ἔπεσι* μὲν τὸ αὐτίκα* τέρψει,
 τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν* ἢ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶ-
 σαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν* τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ κατα-
 ναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα καλῶν* τε
 κάγαθῶν ἀίδια ξυγκατοικίσαντες*.

5 »Περὶ* τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως δικαι-
 οῦντες* μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν μαχόμενοι ἐτελεύτησαν,
 καὶ τῶν λειπομένων* πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς
 κάμνειν*. X

X 42. »Διὸ δῆ καὶ ἐμήκυνα* τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκα-
 λίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου* ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα
 καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν εὐλογίαν* ἅμα
 2 ἔφ' οἷς νῦν λέγω φανεράν σημείους καθιστάς. καὶ εἴρηται
 αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα*, αἱ τῶνδε καὶ

τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόρροπος * ὥσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἔργων φα-
νεῖη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν * πρώτη τε μηνύουσα
καὶ τελευταία βεβαιούσα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφῆ *. καὶ 3
γὰρ τοῖς τὰλλα χεῖροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ
τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι *. ἀγαθῷ γὰρ κακὸν
ἀφανίσαντες * κοινῶς * μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ * τῶν ἰδίων
ἔβλαψαν.

» Τῶνδε δὲ οὔτε πλούτῳ τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτι- 4
μήσας ἐμαλακίσθη * οὔτε πενίας * ἐλπίδι, ὡς κὰν ἔτι διαφυ-
γῶν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ * ἐποιήσατο.
τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαθόν-
τες * καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες ἐβουλή-
θησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι *,
ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανῆς * τοῦ κατορθῶσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ
δὲ περὶ τοῦ ἤδη ὀρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες * πεποι-
θέναι· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἡγη-
σάμενοι * ἢ τὸ ἐνδόντες * σφύζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχροῦ * τοῦ λό-
γου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον * τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' *
ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἅμα * ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ
δέους ἀπηλλάγησαν*.

43. » Καὶ οἶδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοῖδε ἐγέ-
νοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς * χρῆ ἀσφαλεστέραν * μὲν εὐχεσθαι,
ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν
ἔχειν, σκοποῦντας * μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἣν ἂν τις
πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνει*, λέγων ὅσα
ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλ-
λον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους*
καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξη
εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γινώσκοντες* τὰ
δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις * αἰσχυρόμενοι * ἄνδρες αὐτὰ ἐκτῆ-
σαντο, καὶ ὁπότε καὶ πείρα* του σφαλεῖεν, οὐκουν* καὶ τὴν

πόλιν γε τῆς σφετέρως ἀρετῆς ἀξιοῦντες * στερίσκειν, κάλ-
 2 λιστον δὲ ἔρανον * αὐτῇ προΐεμενοι. κοινῇ * γὰρ τὰ σώματα
 διδόντες ἰδίᾳ * τὸν ἀγῆρων ἔπαινον ἐλάμβανον* καὶ τὸν τάφον
 ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κείνται μᾶλλον*, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα
 αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι * αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῶ
 3 ἀείμνηστος καταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα * γῆ
 τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει * ἐπι-
 γραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ * ἄγραφως * μνήμη
 παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιδαιτᾶται.
 4 » Οὕς νῦν ὑμεῖς ζῆλώσαντες καὶ τὸ εὐδαιμον * τὸ ἐλεύθε-
 ρον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε *
 5 τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες * δι-
 καιότερον ἀφειδοῖεν ἂν τοῦ βίου, οἷς ἐλπίς οὐκ ἔστιν ἀγα-
 θοῦ, ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύε-
 6 ται * καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα *, ἦν τι
 πταίσωσιν *. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα * ἔχοντι ἢ
 μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις * ἢ ὁ μετὰ βρώμης * καὶ
 κοινῆς ἐλπίδος * ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος * θάνατος. ✕

44. » Διόπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε,
 οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον * ἢ παραμυθῆσομαι. ἐν πολυτρό-
 1 ποις * γὰρ ξυμφοραῖς * ἐπίστανται τραφέντες, τὸ δ' εὐτυ-
 χές *, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης * λάχωσιν, ὥσπερ οἷδε μὲν
 νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ
 2 βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη*. χαλεπὸν μὲν
 οὖν οἶδα πείθειν ὄν, ὧν καὶ πολλάκις ἐξέτε ὑπομνήματα* ἐν
 ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη*
 οὐχ ὧν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ'
 οὐ ἂν ἐθᾶς * γενόμενος ἀφαιρεθῆι.
 3 » Καρτερεῖν* δὲ χρῆ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἷς ἔτι
 ἡλικία τέκνωσιν * ποιῆσθαι· ἰδίᾳ * τε γὰρ τῶν οὐκ ὄντων
 λήθη* οἱ ἐπιγιγνόμενοί* τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν*,
 ἔκ* τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει *· οὐ γὰρ

οἶόν τε ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλευέσθαι*, οἳ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι* κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ 4 παρηγήκατε*, τόν τε πλείονα κέρδος ὄν ἡτύχεϊτε βίον ἡγεῖσθε* καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλεία κουφίζεσθε*. τὸ γὰρ φιλότιμον* ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ* τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὡσπερ τινές φασι, μᾶλλον* τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.

45. »Παισὶ δ' αὖ, ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς ὀρώ μέγαν* τὸν ἀγῶνα*. τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν, καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν* ἀρετῆς οὐχ ὁμοιοί, ἀλλ' ὀλίγω χεῖρους κριθεῖτε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον*, τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν* ἀνανταγωνίστῳ* εὐνοία τετίμηται.

»Εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσοι νῦν ἐν χη- 2 ρεῖα ἔσονται, μνησθῆναι*, βραχεῖα παραινέσει ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χεῖροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἢ δόξα* καὶ ἧς ἂν ἐπ' εἰλάχιστον ἀρετῆς* πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος* ἦ.

46. »Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον, ὅσα εἶχον πρόσφορα, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ* μὲν ἤδη κεκόσμηται*, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ* ἢ πόλις μέχρι ἡθῆς* θρέψει, ὠφέλιμον στέφανον* τοῖσδὲ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα. ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι*. νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι*, ὄν προσήκει*, ἕκαστος ἀπο- 2 χωρεῖτε».

47. Τοῖσδε μὲν ὁ τάφος* ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ διεληθόντος αὐτοῦ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα.

1. Δευτέρα εισβολή τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν.—Λοιμὸς ἐν Ἀθήναις.

(Κεφ. 47,2 - 58)

- 2 Τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ δύο μέρη*, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν (ἤγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς), καὶ καθεζόμενοι* ἐδήρουν τὴν γῆν.
- 3 Καὶ ὄντων αὐτῶν οὐ πολλὰς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε* ἐγκατασκήψαι* καὶ περὶ Ἀθηνῶν* καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις, οὐ μόντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέ-
- 4 σθαι. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν* τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοία, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἐβησκον, ὅσφ* καὶ μάλιστα προσῆσαν*, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεῖα τέχνη οὐδεμία· ὅσα τε πρὸς* ἱεροῖς ἐκέτευσαν ἢ μαντείοις καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν, τελευτῶντές* τε αὐτῶν ἀπέστησαν ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι.

48. Ἦρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας* τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ 2 Λιβύην* κατέβη καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν*. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναιώς* ἐνέπεσε, καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῇ Πειραιεῖ ἤψατο* τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα* ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ

φρέατα· κρῆναι γὰρ οὐπω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῶ μάλλον ἤδη.

Λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ ³ ἱατροὺς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' * ὅτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτό, καὶ τὰς αἰτίας ἄστινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναιμι ἐς τὸ μεταστῆσαι * σχεῖν· ἐγὼ δέ, οἶόν τε ἐγίγνετο, λέξω, καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν *, εἴποτε καὶ αὐθις ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδῶς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω αὐτὸς τε νοσήσας καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας.

49. Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὠμολογεῖτο ἐκ πάντων, μάλιστα δὴ * ἐκαῖνο ἄνοσον * ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν· εἰ δέ τις καὶ προύκαμνέ * τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη *. τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως, ἀλλ' ἐξαί- ² φνης ὑγίεις ὄντας πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι * ἰσχυραὶ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἐντός, ἣ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθύς αἱματώδη * ἦν καὶ πνεῦμα * ἄτοπον * καὶ δυσῶδες ἀφίει *. ἔπειτα ἐξ* αὐτῶν ³ πταρμὸς καὶ βράγχος * ἐπεγίγνετο, καὶ ἐν οὐ πολλῶ χρόνῳ κατέβαινε ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ· καὶ ὅποτε ἐς τὴν καρδίαν * στηρίξειεν *, ἀνέστρεφέ * τε αὐτήν, καὶ ἀποκαθάρσεις * χολῆς πᾶσαι, ὅσαι ὑπὸ ἱατρῶν ὀνομασμένοι εἰσίν, ἐπῆσαν, καὶ αὗται μετὰ ταλαιπωρίας* μεγάλης· λύγξ * τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενή, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα * ⁴ ἰσχυρόν, τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφήσαντα *, τοῖς δὲ καὶ πολλῶ ὕστερον.

Καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένῳ * σῶμα οὐτ' ἄγαν θερμὸν ⁵ ἦν οὔτε χλωρόν *, ἀλλ' ὑπέρυθρον *, πελιτνόν *, φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνηθικός *. τὰ δὲ ἐντός οὕτως ἐκάετο, ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς * μηδ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι ἠδισταί τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ρίπτειν. καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἡμελημένων * ἀνθρώπων καὶ ἔδρασαν ἐς φρέατα τῆ δίψῃ

ἀπαύστω ξυνεχόμενοι * καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστίχεται * τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν. καὶ ἡ ἀπορία * τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο * διὰ * παντός.

- 6 Καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος ἀκμάζει, οὐκ ἐμαραίνεται, ἀλλ' ἀντεῖχε παρά δόξαν * τῇ ταλαιπωρίᾳ, ὥστε ἡ διεφθείροντο * οἱ πλεῖστοι ἐναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντές τι δυνάμειος, ἢ εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν καὶ ἐλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης καὶ διαρροίας ἅμα ἀκράτου* ἐπιπιπτούσης, οἱ πολλοὶ ὕστερον δι' αὐτὴν ἀσθενεία * διεφθεί-
- 7 ροντο. διεξήγει γὰρ διὰ παντός τοῦ σώματος ἄνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθὲν * κακόν, καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο *, τῶν γε ἀκρωτηρίων* ἀντίληψις * αὐτοῦ ἐπεσήμαινε· κατέσκηπτε * γὰρ ἐς αἰδοῖα καὶ ἐς ἄκρας * χεῖρας καὶ πόδας, καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφευγον, εἰσὶ * δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε παραυτικά * ἀναστάντας τῶν πάντων ὁμοίως * καὶ ἡγνόησαν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδεῖους *.

50. Γενόμενον γὰρ κρείσσον * λόγου τὸ εἶδος * τῆς νόσου τά τε ἄλλα χαλεπωτέρως ἢ κατὰ * τὴν ἀνθρωπεῖαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστω καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὄν ἢ τῶν ξυντρόφων * τι· τὰ γὰρ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἄπτεται *, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων ἢ οὐ προσ-

2 ἦει ἢ γευσάμενα διεφθείρετο. τεκμήριον * δέ· τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων * ἐπίλειψις * σαφῆς ἐγένετο, καὶ οὐχ ἑωρῶντο οὔτε ἄλλως * οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν· οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰσθησιν * παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

51. Τὸ μὲν οὖν νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας *, ὡς ἐκάστω ἐτύγχανέ τι διαφερόντως* ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον, τοιοῦτον ἦν ἐπὶ πᾶν * τὴν ἰδέαν *. καὶ ἄλλο παρελύπει * κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθό-

2 των· ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. ἔθνησκον δὲ οἱ μὲν

ἀμελεία*, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι*. ἐν τε οὐδὲ ἐν κα-
τέστη * ἴαμα, ὡς * εἶπεῖν, ὅ τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν
(τὸ γὰρ τῷ ξυνεγεγκὸν * ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε), σῶμά τε αἰ- 3
ταρκες * ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ ἰσχύος πέρι * ἢ ἀσθε-
νείας, ἀλλὰ πάντα ξυνήρει * καὶ τὰ πάση διαίτη θεραπευό-
μενα.

Δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἢ τε ἀθυμία, ὅποτε 4
τις αἰσθοῖτο κάμνων * (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τρα-
πόμενοι * τῇ γνώμῃ* πολλῶν μᾶλλον προῖεντο * σφᾶς αὐτοὺς
καὶ οὐκ ἀντειχον), καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας
ἀναπιμπλάμενοι*, ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον· καὶ τὸν πλει-
στον φθόρον * τοῦτο ἐνεποίει. εἴτε γὰρ μὴ θέλοιεν δεδιότες 5
ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἐρήμοι *, καὶ οἰκίαι πολλὰι
ἐκενώθησαν ἀπορία * τοῦ θεραπεύσοντος· εἴτε προσίοιεν, διε-
φθείροντο, καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς * τι μεταποιούμενοι *. αἰ-
σχύνῃ γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους,
ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων* τελευτῶντες*
καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξεκάμνον *, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι.

Ἐπὶ πλέον * δ' ὁμως οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκον- 6
τα καὶ τὸν πονούμενον * ᾤκτιζοντο * διὰ τὸ προειδέναι τε καὶ
αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ * εἶναι· δις γὰρ τὸν αὐτόν, ὥστε
καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε *. καὶ ἐμακαρίζοντό τε ὑπὸ
τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ * καὶ ἐς τὸν
ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης * μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου
νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.

52. Ἐπίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ
καὶ ἡ ξυγχομιδῆ * ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ οὐχ ἤσσαν
τοὺς ἐπελθόντας *. οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν κα- 2
λύβαις πνιγηραῖς ὥρα * ἔτους διαιτωμένων ὁ φθόρος ἐγίγνε-
το οὐδενὶ κόσμῳ *, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἔκειντο
καὶ ἀποθνήσκοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο* καὶ περὶ τὰς
κρήνας ἀπάσας ἡμιθνήτες τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία. τὰ τε ἱερά, 3

ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα * ἦν, αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων ὑπερβιαζομένου* γὰρ τοῦ κακοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔχοντες, ὅ τι γένωνται, ἐς ὀλιγωρίαν * ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ 4 ὁσίων ὁμοίως. νόμοι τε πάντες ξυνεταράχθησαν *, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς, ἔθαπτον δέ, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας * ἐτράποντο σπάνει * τῶν ἐπιτηδείων * διὰ τὸ συχνοὺς ἤδη προτεθάναι σφίσιν· ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας φθάσαντες τοὺς νήσαντας* οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑψήπτον *, οἱ δὲ καομένου ἄλλου ἄνωθεν ἐπιβαλόντες, ὃν φέροισιν, ἀπῆσαν.

ὅβ. Πρῶτόν τε ἤρξε* καὶ ἐς* τὰλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλέον* ἀνομίας τὸ νόσημα. ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις, ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο * μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχίστροφον * τὴν μεταβολὴν ὀρώντες τῶν τε εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθύς δὲ τάκεινων 2 ἐχόντων. ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις* καὶ πρὸς* τὸ τερπνὸν ἠξιούον * ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρήματα 3 ὁμοίως ἡγούμενοι. καὶ τὸ μὲν προταλαιπωρεῖν * τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν, ἄδηλον νομίζων, εἰ*, πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται· ὅ τι δὲ ἤδη τε ἠδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον *, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον 4 κατέστη. θεῶν δὲ φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπεῖργε, τὸ * μὲν κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν * καὶ μὴ ἐκ τοῦ πάντας ὄραν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους, τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βίους ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι*, πολὺ δὲ μεῖζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην* σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἦν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι.

ὅγ. Τοιοῦτῳ μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπέζησαν, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἕξω δηουμέ- 2 νης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα * εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους *, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεσθαι·

«ἤξει Δωριακὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ».

ἐγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι ἐν 3
τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε * δὲ ἐπὶ τοῦ
παρόντος εἰκότως λοιμὸν εἰρηῆσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρὸς ἅ
ἔπασχον τὴν μνήμην* ἐποιοῦντο. ἦν δέ γε, οἶμαι, ποτὲ ἄλ-
λος πόλεμος καταλάβῃ * Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος καὶ ξυμβῆ
γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ἄσονται.

Μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου * 4
τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεόν, εἰ χρὴ πολε-
μεῖν, ἀνεῖλε κατὰ κράτος * πολεμοῦσι νίκην ἔσσεσθαι καὶ
αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι *. περὶ * μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου τὰ 5
γιγνόμενα ἦκαζον ὁμοῖα εἶναι· ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελο-
ποννησίων ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον
οὐκ ἐσήλθεν, ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο * δὲ Ἀθήνας
μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυαν-
θρωπώτατα. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γεγόμενα. 6

[Οἱ Πελοποννήσιοι δηοῦσι τὴν Ἀττικὴν. Ὁ Περικλῆς ἔξα-
κολουθεῖ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην, τὴν ὁποῖαν καὶ πρότερον, ὅτι
δηλ. δὲν πρέπει οἱ Ἀθηναῖοι νὰ ἐξέλθωσι κατὰ τῶν πολεμίων
προσβάλλει ὁμως, καθ' ὃν χρόνον ὁ ἐχθρικός στρατός ἦτο ἐν τῇ
Ἀττικῇ, μετὰ σημαντικοῦ στόλου τὴν Ἐπίδαυρον τῆς Πελοπον-
νήσου, λεηλατεῖ τὴν Τροιζηνίδα χώραν, τὴν Ἀλιάδα καὶ τὴν Ἐρ-
μιονίδα καὶ καταλαμβάνει τὰς Πρασιάς, παρόλιον πόλιν τῆς Λακω-
νικῆς. Οἱ Πελοποννήσιοι φοβηθέντες ἴσως τὸν λοιμὸν ἀπέροχονταί
ἐκ τῆς Ἀττικῆς (53—57). Κατὰ τὸ αὐτὸ θέρος οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ-
στρατεύουσιν ὑπὸ τοὺς συστρατήγους τοῦ Περικλέους Ἄγωνα
καὶ Κλεόπομπον κατὰ τῶν Χαλκιδέων τῆς Θοράκης καὶ τῆς Πο-
τειδαίας· ἀλλ' ἡ ἐκστρατεία αὐτὴ ἀποτυγχάνει, διότι ὁ λοιμὸς
ἐπισκήψας καὶ ἐκεῖ δεινῶς στενοχωρεῖ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀναγ-
κάζει αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν ἄπρακτοι εἰς τὰς Ἀθήνας (58)].

2. Ὁργὴ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τοῦ Περικλέους. —
 Δημηγορία τοῦ Περικλέους καὶ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ.

(Κεφ. 59 - 65)

59. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἦ τε γῆ αὐτῶν ἐτέμνητο τὸ δεύτερον καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο * ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωοντο * τὰς γνώμας, καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτία * εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι' ἐκείνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπτωκότες, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὠρμηγνο * ξυγχωρεῖν * καὶ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὡς αὐτοὺς ἀπρακτοὶ ἐγένοντο. πανταχόθεν * τε τῇ γνώμῃ ἄποροι * καθεστῶτες ἐνέκειντο *
 3 τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ ὄρων αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας καὶ πάντα ποιοῦντας, ἅπερ αὐτὸς ἠλπίζε, ξύλλογον * ποιήσας (ἔτι δ' ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσῦναί τε καὶ ἀπαγαγῶν * τὸ ὀργιζόμενον * τῆς γνώμης πρὸς τὸ ἡπιώτερον καὶ ἀδεέστερον καταστήσαι. παρελθῶν * δὲ ἔλεξε τοιάδε.

60. «Καὶ προσδεχομένῳ * μοι τὰ τῆς ὀργῆς * ὑμῶν ἐς ἐμὲ γεγένηται (αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας) καὶ ἐκκλησίαν τούτου ἔνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω καὶ μέμψωμαι, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς ξυμφοραῖς εἴκετε.
 2 ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι πόλιν πλείω ξύμπασαν ὀρθουμένην * ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας ἢ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν *, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην *. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος * ἀνὴρ τὸ καθ' * ἑαυτὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἤσσαν ξυναπόλλυται, κακοτυχῶν * δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῶν
 4 μᾶλλον διασφύζεται. ὁπότε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας * ξυμφορὰς οἶα * τε φέρειν, εἰς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, πῶς οὐ χρή πάντας ἀμύνειν αὐτῇ καὶ μὴ, ὃ νῦν ὑμεῖς ὄρατε· ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις * ἐκπεπληγμένοι τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίσθε * , καὶ ἐμέ τε τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν καὶ ὑμᾶς αὐτούς, οἱ ξυνέγνωτε *, δι' αἰτίας * ἔχετε.

»Καίτοι ἐμοὶ τοιούτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὅς οὐδενὸς οἴο- 5
μαι ἦσσαν εἶναι γυνῶναι * τε τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεύσαι *
ταῦτα, φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείσσων*. ὁ τε γὰρ γυνὸς 6
καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ * καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη *· ὁ τ' ἔχων ἀμφοτέρω, τῇ δὲ πόλει δύνουσι, οὐκ ἂν ὁμοίως τι οἰ-
κείως * φράζοι· προσόντος * δὲ καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικω-
μένον, τὰ ξύμπαντα τούτου ἐνὸς ἂν πωλοῖτο. ὥστ' εἴ μοι, καὶ 7
μέσως* ἠγγούμενοι μᾶλλον ἐτέρων προσεῖναι αὐτά, πολεμεῖν
ἐπέισθητε, οὐκ ἂν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν * φε-
ροίμην.

61. »Καὶ γάρ, οἷς μὲν αἴρεσις* γεγένηται τᾶλλα εὐτυ-
χοῦσι, πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἴξαν-
τας εὐθὺς τοῖς πέλας * ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαντας περιγε-
νέσθαι*, ὁ φυγῶν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος.
καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι*· ὑμεῖς δὲ μετα- 2
βάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις*, με-
ταμέλειν δὲ κακουμένοις, καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ
ἀσθενεῖ* τῆς γνώμης μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι, διότι τὸ μὲν λυποῦν*
ἔχει* ἤδη* τὴν αἴσθησιν ἐκάστω, τῆς δὲ ὠφελίας ἀπεστιν *
ἔτι ἢ δήλωσις ἅπασιν, καὶ μεταβολῆς μεγάλῃς, καὶ ταύτης
ἐξ ὀλίγου *, ἐμπεσοῦσης ταπεινῆ ὑμῶν ἢ διάνοια* ἐγκαρτε-
ρεῖν *, ἃ ἔγνωτε. δουλοῖ * γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ 3
ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ* ξυμβαῖνον· ὁ ὑμῖν
πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἦκιστα καὶ κατὰ* τὴν νόσον γεγένηται.

»Ὅμως δὲ πόλιν μεγάλῃν οἰκοῦντας καὶ ἐν ἡθῆσιν ἀντι- 4
πάλοις* αὐτῇ τεθραμμένους χρεῶν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγί-
σταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι* καὶ τὴν ἀξίωσιν* μὴ ἀφανίζειν (ἐν
ἴσῳ* γὰρ οἱ ἄνθρωποι δικαιοῦσι * τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης
αἰτιασθαι, ὅστις μαλακία* ἐλλείπει*, καὶ τῆς μὴ προσηκού-
σης μισεῖν τὸν θρασυτήτι ὀρεγόμενον), ἀπαλγῆσαντας* δὲ τὰ
ἴδια τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι*.

62. »Τὸν δὲ πόνον * τὸν κατὰ τὸν πόλεμον, μὴ γένηται

- τε πολὺς καὶ οὐδὲν μᾶλλον περιγενώμεθα, ἀρκείτω μὲν ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ * ἀπέδειξα οὐκ ὀρθῶς αὐτὸν ὑποπτευόμενον, δηλώσω δὲ καὶ τόδε, ὅ μοι δοκεῖτε οὐτ' αὐτοὶ πώποτε ἐνθυμηθῆναι * ὑπάρχον ὑμῖν μεγέθους πέρι ἐς* τὴν ἀρχὴν οὐτ' ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις· οὐδ' ἂν νῦν ἐχρησάμην κομπωδεστέραν* ἔχοντι τὴν προσποίησιν*,
- 2 εἰ μὴ καταπεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς ἐώρων. οἴεσθε μὲν γὰρ τῶν ξυμμάχων μόνον ἄρχειν, ἐγὼ δὲ ἀποφαίνω * δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν *, γῆς καὶ θαλάσσης, τοῦ ἐτέρου ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους ὄντας, ἐφ' ὅσον τε νῦν νέμεσθε καὶ ἦν ἐπὶ πλεόν βουλευθῆτε· καὶ οὐκ ἔστιν *, ὅστις τῇ ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ τοῦ ναυτικοῦ πλεόντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος τῶν ἐν τῇ παρόντι κωλύσει.
- 3 » Ὅστε οὐ κατὰ * τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρεῖαν, ὧν μεγάλων νομίζετε ἐστερηθῆναι, αὕτη ἡ δύναμις φαίνεται· οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς* φέρειν αὐτῶν μᾶλλον* ἢ οὐ κηπίον καὶ ἐγκαλλώπισμα* πλούτου πρὸς* ταύτην νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι* καὶ γνῶναι ἐλευθερίαν μὲν, ἦν ἀντιλαμβανόμενοι αὐτῆς διασώσωμεν, ῥαδίως ταῦτα ἀναληψομένην, ἄλλων δ' ὑπακούσασσι * καὶ τὰ προκεκτημένα φιλεῖν* ἐλασσοῦσθαι, τῶν τε πατέρων μὴ χεῖρους κατ' ἀμφότερα φανῆναι, οἱ μετὰ πόνων καὶ οὐ παρ' ἄλλων δεξάμενοι κατέσχον τε καὶ προσέτι διασώσαντες παρέδωσαν ἡμῖν αὐτὰ (αἴσχιον δὲ ἔχοντας ἀφαιρηθῆναι ἢ κτωμένους ἀτυχεῖσαι*), ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε*
- 4 μὴ φρονήματι* μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι*. αὐχημα* μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας* εὐτυχοῦς καὶ δειλῶ τινι ἐγγίγνεται, καταφρόνησις* δέ, ὅς ἂν καὶ γνώμη * πιστεύῃ τῶν
- 5 ἐναντίων προέχειν, ὃ ἡμῖν ὑπάρχει. καὶ τὴν τόλμαν ἀπὸ * τῆς ὁμοίας τύχης ἢ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος * ἐχυρωτέραν * παρέχεται *, ἐλπίδι τε ἦσσαν πιστεύει, ἧς ἐν τῇ ἀπό-

ρω * ἢ ἰσχύς, γνώμη * δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ἧς βεβαιότερα * ἢ πρόνοια.

63. » Τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῇ τιμωμένῃ * ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, ᾧ ὑπὲρ ἅπαντας ἀγάλλεσθε, βοθηεῖν * καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πόνους ἢ * μὴδὲ τὰς τιμὰς διώκειν· μὴδὲ νομίσαι περὶ ἐνὸς μόνου, δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε *. ἧς οὐδ' ἐκστῆναι * ἔτι ὑμῖν ἔστιν, εἴ τις καὶ τότε ἐν τῇ 2 παρόντι δεδιῶς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεται *. ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτήν, ἣν λαβεῖν μὲν ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφείναι δὲ ἐπικίνδυνον. τάχιστ' ἂν τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἐτέ- 3 ρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἴ που ἐπὶ * σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν· τὸ γὰρ ἀπραγμῶν * οὐ σφίζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου * τεταγμένον, οὐδ' ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ, ἀσφαλῶς δουλεύειν *.

64. » Ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε * μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς * ἔχετε, ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν, εἰ καὶ ἐπελθόντες οἱ ἐναντίοι ἔδρασαν, ἅπερ εἰκὸς ἦν μὴ ἔθελγησάντων ὑμῶν ὑπακούειν, ἐπιγεγένηταί * τε πέρα * ὧν προσεδεχόμεθα ἢ νόσος ἦδε, πρᾶγμα μόνον δὴ * τῶν πάντων ἐλπίδος κρεῖσσον * γεγενημένον. καὶ δι' αὐτὴν οἶδ' ὅτι μέρος * τι μᾶλλον ἔτι μισοῦμαι, οὐ δικαίως, εἰ * μὴ, καὶ ὅταν παρὰ λόγον τι εὖ πράξητε, ἐμοὶ ἀναθήσετε *. φέρειν δὲ 2 χρῆ τὰ τε δαιμόνια * ἀναγκαίως * τὰ τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως· ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει * τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε ἦν νῦν τε μὴ * ἐν ὑμῖν κωλυθῆ. γινώτε δὲ ὄνομα μέγιστον αὐτῆν 3 ἔχουσαν ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις διὰ τὸ ταῖς ξυμφοραῖς μὴ εἶκειν, πλείστα δὲ σώματα καὶ πόνους ἀνηλωκέναι πολέμῳ, καὶ δύναμιν μέγιστην δὴ * μέχρι τοῦδε κεκτημένην, ἧς ἐς * ἀίδιον τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἦν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν * ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε * καὶ ἐλασσοῦσθαι), μνήμη καταλελείψεται, Ἑλλήνων τε ὅτι Ἑλληνες πλείστων δὴ ἤρξαμεν καὶ πολέ-

μοις μεγίστοις ἀντέσχομεν πρὸς τε ξύμπαντας καὶ καθ' ἐκάστους, πόλιν τε τοῖς πᾶσιν * εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾤκησαμεν.

- 4 » Καίτοι ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμφαιτ' ἂν, ὁ δὲ δρᾶν τι καὶ αὐτὸς βουλόμενος ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει. τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπηροὺς * εἶναι ἐν τῷ παρόντι πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δὴ *, ὅσοι ἕτεροι ἐτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν· ὅστις δὲ ἐπὶ * μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον * λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται. μῖσος γὰρ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀντέχει, ἢ δὲ παραυτίκα * τε λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα ἀείμνηστος καταλείπεται.
- 6 » Ὑμεῖς δὲ ἔς * τε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχροὺς τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφοτέρα κτήσασθε, καὶ Λακεδαιμονίοις μήτε ἐπὶ κηρυκεύεσθε * μήτε ἐνδηλοὶ ἔστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι *, ὡς, οἵτινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμη μὲν ἤκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὗτοι καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοὶ εἰσιν».

65. Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων ἐπειράτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς τε ἐς αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν * καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν * τὴν γνώμην *. οἱ δὲ δημοσίᾳ * μὲν τοῖς λόγοις ἀνεπαίθοντο καὶ οὔτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἔτι ἐπεμπον ἔς τε τὸν πόλεμον μᾶλλον ὠρμηντο *, ἰδίᾳ * δὲ τοῖς παθήμασιν ἐλυποῦντο, ὁ μὲν δῆμος *, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὀρμώμενος * ἐστέρητο καὶ τούτων, οἱ δὲ δυνατοὶ * καλὰ κτήματα κατὰ τὴν χώραν οἰκοδομαίαις * τε καὶ πολυτελεσί κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες, τὸ δὲ μέγιστον * πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες. οὐ μέντοι πρότερόν γε οἱ ξύμπαντες ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ * ἔχοντες αὐτόν, πρὶν * ἐζημίωσαν χρήμασιν.
- 4 ὕστερον δ' αὐθις οὐ πολλῶ, ὅπερ φιλεῖ * ὄμιλος * ποιεῖν, στρατηγὸν εἵλοντο καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν, ὧν μὲν περὶ * τὰ οἰκεία ἕκαστος ἤλγει * ἀμβλύτεροι * ἤδη ὄντες, ὧν δὲ ἡ ξύμπασα πόλις προσεδεῖτο * πλείστου ἄξιον νομίζοντες εἶναι.

Ὅσον τε γὰρ χρόνον προύστη τῆς πόλεως ἐν τῇ εἰρήνῃ, 5
 μετρίως* ἐξηγεῖτο* καὶ ἀσφαλῶς διεφύλαξεν αὐτήν, καὶ ἐγένετο
 ἐπ' ἐκείνου μεγίστη, ἐπεὶ τε ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ
 φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνοὺς τὴν δύναμιν*. ἐπεβίω* δὲ 6
 δύο ἔτη καὶ μῆνας ἕξ· καὶ ἐπειδὴ ἀπέθανεν, ἐπὶ πλέον ἔτι
 ἐγνώσθη ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἐς* τὸν πόλεμον. ὁ μὲν γὰρ ἦσου- 7
 χάζοντάς τε καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας* καὶ ἀρχὴν μὴ
 ἐπικτωμένους* ἐν τῷ πολέμῳ μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας*
 ἔφη περιέσεσθαι*. οἱ δὲ ταῦτά τε πάντα ἐς τὸναντίον
 ἔπραξαν καὶ ἄλλα ἕξω* τοῦ πολέμου δοκοῦντα εἶναι κατὰ τὰς
 ἰδίας φιλοτιμίας* καὶ ἴδια κέρδη κακῶς ἐς τε σφᾶς αὐτοὺς
 καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν*, ἃ κατορθούμενα μὲν τοῖς
 ἰδιώταις τιμὴ καὶ ὠφελία μᾶλλον ἦν, σφαλέντα* δὲ τῇ πό-
 λει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο.

Αἴτιον δ' ἦν, ὅτι ἐκεῖνος μὲν δυνατὸς* ὦν τῷ τε ἀξιῶ- 8
 ματι* καὶ τῇ γνώμῃ*, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδωρότατος*
 γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως*, καὶ οὐκ ἤγετο
 μᾶλλον* ὑπ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸς ἦγε, διὰ τὸ μὴ κτώμενος ἐξ οὗ
 προσηκόντων* τὴν δύναμιν πρὸς ἡδονήν τι λέγειν, ἀλλ'
 ἔχων* ἐπ' * ἀξιώσει καὶ πρὸς* ὀργὴν τι ἀντειπεῖν. ὁπότε 9
 γοῦν* αἰσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει* θαρσοῦντας,
 λέγων κατέπλησεν* ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι καὶ δεδιότας αὐτὸν ἀλό-
 γως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ
 μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ* τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή.

Οἱ δὲ ὕστερον ἴσοι μᾶλλον αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ὄντες 10
 καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτος ἕκαστος γίγνεσθαι ἐπράπαντο*
 καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι*. ἐξ ὧν 11
 ἄλλα τε πολλὰ, ὡς ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ,
 ἡμαρτήθη* καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς, ὃς οὐ τοσοῦτον γνώμης
 ἀμάρτημα* ἦν πρὸς* οὓς ἐπῆσαν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες οὐ τὰ
 πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες*, ἀλλὰ κατὰ τὰς
 ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας* τὰ τε ἐν τῷ

- στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα * ἐποίουν καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν
 12 πρῶτον ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν*. σφαλέντες δ' ἐν Σικελίᾳ
 ἄλλη τε παρασκευῇ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῇ πλείονι μορίῳ* καὶ
 κατὰ τὴν πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες ὅμως δέκα μὲν ἔτη ἀντει-
 χον τοῖς τε πρότερον ὑπάρχουσι πολεμίοις καὶ τοῖς ἀπὸ Σικε-
 λίας μετ' αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ἔτι τοῖς πλείοσιν ἀφεστη-
 κόσι, Κύρῳ τε ὕστερον βρασιλέως παιδί προσγενομένῳ*, ὃς
 παρεῖχε χρήματα Πελοποννησίοις ἐς τὸ ναυτικόν· καὶ οὐ
 πρότερον ἐνέδωσαν*, ἧ* αὐτοὶ ἐν σφίσις αὐτοῖς κατὰ * τὰς
 ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες* ἐσφάλησαν*.
- 13 Τοσοῦτον τῇ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε * τότε ἀφ' ὧν αὐτὸς
 πρόγνω καὶ πάνυ ἄν ῥαδίως περιγενέσθαι τῶν Πελοποννη-
 σίων αὐτῶν* τῇ παλέμῳ.

3. Ἀσήμαντα γεγονότα.

(Κεφ. 66 - 70)

[Κατὰ τὸ αὐτὸ θέρος οἱ Πελοποννήσιοι ἐκστρατεύσαντες κα-
 τὰ τῆς νήσου Ζακύνθου λεηλατοῦσι τὰ πλεῖστα μέρη αὐτῆς καὶ μὴ
 δυνηθέντες νὰ ὑποτάξωσιν αὐτὴν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰ ἴδια (66).
 Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πρόσβεις τῶν Πελοποννησίων
 πορευόμενοι πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα, ὅπως παρορηώσωσιν αὐτὸν
 πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀγῶνος τῶν Πελοποννησίων, συλλαμβά-
 νονται ἐν Θοράκῃ τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἐκεῖ παρερισκομένων Ἀθη-
 ναίων καὶ ἀχθέντες εἰς τὰς Ἀθήνας φονεύονται (67). Κατὰ τὴν
 αὐτὴν ἐποχὴν οἱ Ἀμπρακιῶται ἐκστρατεύουσι κατὰ τοῦ Ἀμφι-
 λοχικοῦ Ἄργους, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντες νὰ ἐκπορθήσωσι τὴν πό-
 λιν ἀπέρχονται (68). Κατὰ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα (430-429)
 οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι μὲν πλοῖα ἀποστέλλουσιν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν
 Φορμίωνα περὶ τὴν Πελοπόννησον, ὅστις σταθμεύσας εἰς Ναύ-
 πακτον παρακωλύει τὴν διάβασιν ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου·
 ἕτερα δὲ ἐξ πλοῖα ἀποστέλλουσιν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μελήσαν-
 δρον εἰς τὴν Καρίαν καὶ τὴν Λυκίαν, ὅπως ὑπερασπίζη τοὺς
 πλείονας κατὰ τῶν πειρατῶν Πελοποννησίων· ἀλλ' οὗτος ἀπο-

βὰς εἰς τὴν Λυκίαν φονεύεται νικηθεὶς καὶ καταστρέφεται μέρος τοῦ στρατοῦ του (69). Κατὰ τὸν αὐτὸν χειμῶνα οἱ Ποτειδαῖται μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ἀντέχωσι πολιορκούμενοι ἕνεκα τῆς ἄκρας σιτοδείας προτείνουνσι λόγους περὶ συμβάσεως εἰς τοὺς στρατηγούς τῶν Ἀθηναίων, τοὺς εὐχρισκομένους ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πολιορκουμένου στρατοῦ. Οὗτοι δέχονται τὰς προτάσεις καὶ συνθηκολογοῦσιν ὑπὸ τὸν ὄρον ἐλευθέρως νὰ ἐξέλθωσιν οἱ πολιορκούμενοι μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων των καὶ τῶν βοηθῶν στρατιωτῶν. Καὶ αὐτοὶ μὲν δυνάμει τῆς συνθήκης ἐξεληθόντες καταφεύγουσιν εἰς τὴν Χαλκιδικήν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὕστερον πέμπουσιν ἐποίκουσ ἐξ ἑαυτῶν εἰς τὴν Ποτείδαίαν καὶ κατοικίζουσιν αὐτήν (70)].

1. Πολιορκία τῶν Πλαταιῶν.

(Κεφ. 71—78)

[Οἱ Πελοποννήσιοι ὑπὸ τὸν βασιλέα Ἀρχίδαμον ἐκστρατεύουσι κατὰ τῶν Πλαταιῶν. Οὗτοι εὐθὺς πέμψαντες πρέσβεις πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον προσπαθοῦσι ν' ἀποτρέψωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς προσβολῆς τῆς πόλεως ἐπικαλούμενοι τὴν αὐτονομίαν, τὴν ὁποίαν ἐξησφάλισεν εἰς αὐτοὺς ὁ Λακεδαιμόνιος Πανσανίας μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην· ὁ Ἀρχίδαμος ἀποκρινόμενος ὑποδηλοῖ ὅτι μόνος τρόπος σωτηρίας αὐτῶν εἶναι νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν διατελούντων ὑπὸ τὸν δεσποτισμὸν τῶν Ἀθηναίων ἢ, ἂν δὲν θέλωσι τοῦτο, νὰ ἡσυχάζωσι νεμόμενοι τὰ ἀγαθὰ τῶν καὶ μένοντες οὐδέτεροι. Οἱ Πλαταιεῖς λαβόντες παρὰ τῶν Ἀθηναίων διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ βοηθήσωσιν αὐτοὺς κατὰ δύναμιν δὲν δέχονται τὴν πρότασιν τοῦ Ἀρχίδαμου (71—74, 1). Τότε οὗτος ἀρχίζει τὴν πολιορκίαν τῶν Πλαταιῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπεκαλέσθη τοὺς θεοὺς ὡς μάρτυρας τῆς ἀθρότητος αὐτοῦ. Οἱ Πελοποννήσιοι περιφράσσουσι τὴν πόλιν διὰ πασσάλων καὶ ὑψώνουσι πρόχωμα κατὰ τοῦ τεῖχους. Οἱ Πλαταιεῖς βλέποντες τὸ πρόχωμα ὑψούμενον ὑψώνουσι καὶ αὐτοὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως διὰ ξυλίνου περιτειχίσματος καὶ πλίνθων λαμβανομένων ἐκ τῶν ἐγγύς οἰκιῶν. Συγχρόνως δὲ ματαιοῦσι καὶ δι' ἄλλων τρόπων τὰ πολιορκητικὰ ἔργα τῶν Πελοποννησίων, καθὼς καὶ τὴν ἀπόπειραν αὐτῶν ὅπως ἐμπρήσωσι τὰς Πλαταιὰς (74, 2—77). Οἱ Πελοποννήσιοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκπορθήσωσι τὴν πόλιν κτίζουσι περὶ αὐτὴν διπλοῦν τεῖχος μετὰ διπλῆς τάφρου. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀφήσαντες φύλακας τοῦ τεῖχους ἀποχωροῦσι καὶ διαλύονται κατὰ πόλεις (78)].

2. Ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν ἐν Θράκῃ Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων.—Τὰ ἐν Ἀκαρνανίᾳ συμβάντα.

(Κεφ. 79—82)

[Κατὰ τὸ αὐτὸ θέρος καὶ διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῶν Πλαταιῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκστρατεύουσι κατὰ τῶν ἐν Θράκῃ Χαλκιδέων καὶ τῶν Βοττιαίων· ἀλλ' ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἀποτυγχάνει, διότι οἱ Ἀθηναῖοι ἐν μάχῃ συγκροτηθεῖση πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Σπαρτώλου, πόλεως κειμένης πλησίον τῆς Ὀλύνθου, ἠττώνται ὑπὸ τῶν Χαλκιδέων (79). Ὅχι πολὺ μετὰ τὴν μάχην ταύτην οἱ Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ Χάονες ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑποτάξωσι τὴν Ἀκαρνανίαν, τὴν σύμμαχον τῶν Ἀθηναίων, πείθουσι τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ παρασκευάσωσι ναυτικὸν συμμαχικὸν καὶ νὰ στείλωσι βοήθειαν εἰς Ἀκαρνανίαν. Οὗτοι πεισθέντες ἀποστέλλουσιν εὐθύς τὸν ναύαρχον αὐτῶν Κνήμω μετὰ 1000 ὀπλιτῶν, παραγγέλλουσι δὲ νὰ παρασκευασθῇ τάχιστα τὸ ναυτικόν. Καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἐτοιμάζουσιν οἱ σύμμαχοι, ἰδίᾳ οἱ Κορίνθιοι, ὁ δὲ Κνήμω φθάσας εἰς Ἀκαρνανίαν καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τῶν Ἀμπρακιωτῶν, τῶν Χαόνων καὶ ἄλλων βαρβάρων ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Στρατοῦ, τῆς πρωτευούσης τῶν Ἀκαρνανῶν· ἀλλ' ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἀποτυγχάνει τελείως δι' ἕλλειψιν διοικήσεως καὶ τὴν ἀσύνητον λαφυρομανίαν τῶν βαρβάρων συμμάχων (80—82)].

3. Ναυμαχίαι τοῦ Φορμίωνος πρὸς τὸν Πελοποννησιακὸν στόλον.—Περαιτέρω ἐπιχειρήσεις τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου.

(Κεφ. 83—94)

83. Τὸ δ' ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ἐκ τοῦ Κρισαίου* κόλπου ναυτικόν, ὃ ἔδει παραγενέσθαι τῷ Κνήμω, ὅπως μὴ ξυμβοηθῶσιν οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω* Ἀκαρνανες, οὐ παραγίγνεται, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν περὶ τὰς

- αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στράτῳ μάχης ναυμαχῆσαι πρὸς Φορμίωνα καὶ τὰς εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐφρούρουν ἐν
- 2 Ναυπάκτῳ. ὁ γὰρ Φορμίων παραπλέοντας αὐτοὺς ἔξω τοῦ
- 3 κόλπου ἐτήρει * βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ * ἐπιθέσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον * παρεσκευασμένοι ἐς τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἴκοσι ταῖς ἑαυτῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι· ἐπειδὴ μέντοι ἀντιπαραπλέοντας * τε ἐώρων αὐτοὺς παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων * καὶ ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἠπειρον διαβαλλόντων * ἐπ' Ἀκαρνανίας κατείδον τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκίδος * καὶ τοῦ Εὐήνου * ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμισάμενοι *, οὕτω * δὴ ἀναγκάζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν.
- 4 Στρατηγοὶ δὲ ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἐκάστων, οἱ παρεσκευάζοντο, Κορινθίων δὲ Μαχάων καὶ Ἰσοκράτης καὶ
- 5 Ἀγαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο * κύκλον τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἰοί τ' ἦσαν μὴ διδόντες διέκπλουν *, τὰς πρῶρας μὲν ἔξω, ἔσω δὲ τὰς πρύμνας, καὶ τὰ τε λεπτὰ * πλοῖα, ἃ ξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται * καὶ πέντε ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας, ὅπως ἐκπλέοιεν διὰ βραχείος * παραγιγνόμεναι, εἴ πη * προσπίπτοιεν οἱ ἐναντίοι.

84. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ * μίαν ναῦν τεταγμένοι περιέπλεον αὐτοὺς κύκλῳ καὶ ξυνῆγον * ἐς ὀλίγον ἐν χρῶ * αἱ ἐπιπλέοντες καὶ δόκησιν * παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν· προεῖρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν*, πρὶν ἂν

2 αὐτὸς σημήνη. ἤλπιζε γὰρ αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ὥσπερ ἐν γῆ πεζῆν, ἀλλὰ ξυμπεσεῖσθαι * πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα ταραχὴν παρέξειν, εἴ τ' ἐκπνεύσειεν ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦμα *, ὅπερ ἀναμένων τε περιέπλει καὶ εἰώθει γίγνεσθαι ὑπὸ * τὴν ἔω, οὐδένα χρόνον ἠσυχάσειν αὐτούς· καὶ

τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' * ἑαυτῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὁπότεν βού-
ληται, τῶν νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν, καὶ τότε καλλίστην γί-
γνεσθαι.

Ὡς δὲ τό τε πνεῦμα κατήγει * καὶ αἱ νῆες ἐν ὀλίγῳ ἤδη 3
οὔσαι ὑπ' ἄμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων, ἅμα
προσκεიმένων* ἐταράσσοντο καὶ ναῦς τε νηὶ προσέπιπτε καὶ
τοῖς κοντοῖς διεωθοῦντο βοῇ τε χρώμενοι * καὶ πρὸς ἀλλή-
λους ἀντιφυλακῆ τε καὶ λοιδορίᾳ οὐδὲν κατήκουον* οὔτε τῶν
παραγγελλομένων οὔτε τῶν κελευστῶν* καὶ τὰς κώπας ἀδύ-
νατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ* ἀναφέρειν * ἀνθρώποι ἄπειροι τοῖς
κυβερνήταις ἀπειθεστέρας τὰς ναῦς παρεῖχον, τότε δὴ κατὰ
τὸν καιρὸν τοῦτον σημαίνει, καὶ οἱ Ἴθηναῖοι προσπεσόντες
πρῶτον μὲν καταδύουσι τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν, ἔπειτα
δὲ καὶ πάσας, ἧ * χωρήσειαν *, διέφθειρον καὶ κατέστησαν *
ἐς ἀλκὴν * μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ * τῆς ταραχῆς,
φεύγειν δὲ ἐς Πάτρας καὶ Δύμην τῆς Ἀχαΐας.

Οἱ δὲ Ἴθηναῖοι καταδιώξαντες καὶ ναῦς δώδεκα λαβόν- 4
τες τοὺς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς πλείστους ἀνελόμενοι * ἐς
Μολύκρειον* ἀπέπλεον καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ῥίῳ*
καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπα-
κτον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι εὐθὺς ταῖς περι- 5
λοιπίσι τῶν νεῶν ἐκ τῆς Δύμης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην,
τὸ Ἡλείων ἐπίνειον· καὶ ἀπὸ Λευκάδος Κνήμος καὶ αἱ ἐκεῖ-
θεν νῆες, ἅς ἔδει ταύταις ξυμμεῖξαι *, ἀφικνοῦνται μετὰ τὴν
ἐν Στράτῳ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

85. Πέμπουσι δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ξυμ-
βούλους ἐπὶ τὰς ναῦς Τιμοκράτη καὶ Βρασίδαν καὶ Λυκό-
φρονα κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι*
καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν εἶργεσθαι τῆς θαλάσσης. ἐδόκει γὰρ 2
αὐτοῖς ἄλλως* τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασαμένοις πο-
λὺς ὁ παράλογος* εἶναι καὶ οὐ τοσοῦτῳ ἦοντο σφῶν τὸ ναυ-
τικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι δὲ τινα μαλακίαν* οὐκ ἀντιτι-

θέντες * τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας
 3 δι' ὀλίγου μελέτης. ὀργῇ οὖν ἀπέστειλλον. οἱ δὲ ἀφικόμενοι
 μετὰ Κνήμου ναῦς τε περιήγγελλον * κατὰ πόλεις, καὶ τὰς
 προῦπαρχούσας ἐξηρτύνοντο * ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν.

4 Πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐς τὰς Ἀθήνας τὴν τε παρα-
 σκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνί-
 κησαν, φράσοντας καὶ κελεύων αὐτῷ ναῦς ὅτι πλείστας διὰ
 τὰχος ἀποστεῖλαι ὡς καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐλπίδος οὔσης
 5 αἰεὶ ναυμαχήσειν. οἱ δὲ ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῷ, τῷ
 δὲ κομίζονται αὐτὰς προσεπέστειλαν * ἐς Κρήτην πρῶτον ἀ-
 φικέσθαι. Νικίας γὰρ Κρῆς Γορτύνιος* πρόξενος* ὧν πείθει
 αὐτοὺς ἐπὶ Κυθωνίαν * πλεῦσαι φάσκων προσποιήσειν * αὐ-
 τὴν οὔσαν πολεμίαν ἐπήγε * δὲ Πολιχνίταις * χαριζόμενος
 6 ὁμόροις τῶν Κυθωνιατῶν. καὶ ὁ μὲν λαβὼν τὰς ναῦς ὄχρετο
 ἐς Κρήτην καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδήρου τὴν γῆν τῶν
 Κυθωνιατῶν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καὶ ἀπλοίας* ἐνδιέτριψεν οὐκ
 ὀλίγον χρόνον.

86. Οἱ δ' ἐν τῇ Κυλλήνῃ Πελοποννήσιοι ἐν τούτῳ, ἐν ᾧ
 οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην κατεῖχοντο, παρεσκευασμένοι ὡς
 ἐπὶ ναυμαχίαν παρέπλευσαν ἐς Πάνορμον* τὸν Ἀχαϊκόν,
 οὐπερ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσ-
 2 εβεβοηθήκει. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ
 Μολυκρικόν καὶ ὠρμίσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν, αἷσπερ
 3 καὶ ἐναυμάχησεν. ἦν δὲ τοῦτο μὲν τὸ Ῥίον φίλιον τοῖς
 Ἀθηναίαις, τὸ δ' ἕτερον Ῥίον ἐστὶν ἀντιπέρας, τὸ ἐν τῇ Πελο-
 4 ποννήσῳ· διέχετον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα* ἑπτὰ
 τῆς θαλάσσης, τοῦ δὲ Κρισαίου κόλπου στόμα* τοῦτό ἐστιν.
 4 ἐπὶ οὖν τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ οἱ Πελοποννήσιοι ἀπέχοντι οὐ
 πολὺ τοῦ Πανόρμου, ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πεζὸς ἦν, ὠρμίσαντο καὶ
 αὐτοὶ ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθη-
 ναίους εἶδον.

5 Καὶ ἐπὶ μὲν ἕξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἀνθώρμουν* ἀλλήλοισ με-

λειτώντες τε καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν, γνώμην ἔχοντες οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν Ῥίων ἐς τὴν εὐρουχωρίαν φοβούμενοι τὸ πρότερον πάθος, οἱ δὲ μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενὰ νομίζοντες πρὸς * ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. ἔπειτα ὁ Κνήμιος καὶ ὁ Βρασιδάς καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοπον- 6 νησίων στρατηγοὶ βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι, πρὶν τε καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ξυνεκάλεσαν τοὺς στρατιώτας πρῶτον καὶ ὀρῶντες αὐτῶν τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν προτέραν ἦσαν φοβουμένους καὶ οὐ προθύμους ὄντας παρεκελεύσαντο καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

87. « Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία, ὧ ἄνδρες Πελοποννήσιοι, εἴ τις ἄρα δι' αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλουσαν, οὐχὶ δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν * τὸ ἐκφοβῆσαι. τῇ τε γὰρ παρασκευῇ 2 ἐνδεῆς ἐγένετο, ὡσπερ ἴστε, καὶ οὐχὶ ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον * ἢ ἐπὶ στρατείαν ἐπλέομεν· ξυνέβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι, καὶ πού * τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν *. ὥστε οὐ κατὰ * τὴν ἡμετέραν κα- 3 κίαν * τὸ ἡσῆσθαι προσεγένετο, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης * τὸ μὴ κατὰ κράτος * νικηθέν, ἔχον δὲ τινα ἐν αὐτῷ ἀντιλογίαν *, τῆς γε ξυμφορᾶς τῇ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι *, νομίσαι δὲ ταῖς μὲν τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ταῖς δὲ γνώμαις τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς * εἶναι, καὶ μὴ ἀπειρίαν τοῦ ἀνδρείου παρόντος προβαλλομένους * εἰκότως ἂν ἐν τινι κακοὺς γενέσθαι.

» Ὑμῶν δὲ οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμη 4 προύχετε· τῶνδε δὲ ἡ ἐπιστήμη *, ἣν μάλιστα φοβεῖσθε, ἀνδρείαν μὲν ἔχουσα καὶ μνήμην ἔξει ἐν τῇ δεινῷ * ἐπιτελεῖν, ἃ ἔμαθεν, ἄνευ δὲ εὐψυχίας * οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει *, τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς * οὐδὲν ὠφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότερον * 5 αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἦσαν δεδιέναι τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. περιγίγνεται * δὲ 6

ὑμῖν πλῆθος τε νεῶν καὶ πρὸς τῇ γῆι οἰκεία οὔση ὀπλιτῶν
παρόντων ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολλὰ * τῶν πλειόνων καὶ ἄμει-
7 νον παρεσκευασμένων· τὸ κράτος * ἐστίν· ὥστε οὐδὲ καθ' ἐν
εὐρίσκομεν εἰκότως ἂν ἡμᾶς σφαλλομένους· καὶ ὅσα ἡμάρτο-
μεν πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα * διδασκαλίαν
παρέξει.

8 » Θαρσοῦντες οὖν, καὶ κυβερνήται καὶ ναῦται, τὸ καθ' *
ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεσθε * χῶραν * μὴ προλείποντες *, ἣ ἂν
9 τις προσταχθῆ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν
ἐπιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν καὶ οὐκ ἐνδώσομεν * πρό-
φασιν οὐδενὶ κακῆ γενέσθαι· ἦν δὲ τις ἄρα καὶ βουλευθῆ, κο-
λασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμησονται τοῖς
προσῆκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς».

88. Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες πα-
ρεκελεύσαντο. ὁ δὲ Φορμίων δεδιώς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν στρα-
τιωτῶν ὀρρωδίαν * καὶ αἰσθόμενος, ὅτι τὸ πλῆθος τῶν νεῶν
κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυριστάμενοι * ἐφοβοῦντο, ἐβούλετο ξυγ-
καλέσας θαρσύναι τε καὶ παραίνεσιν ἐν τῇ παρόντι ποιήσα-
2 σθαι. πρότερον μὲν γὰρ αἰεὶ αὐτοῖς ἔλεγε καὶ προπαρεσκευά-
ζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς πλῆθος νεῶν τοσοῦτον ἂν
ἐπιπλέοι, ὅ τι οὐχ ὑπομενετέον αὐτοῖς ἐστί· καὶ οἱ στρατιῶ-
ται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσι αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν * ταύτην εἰλήφε-
σαν, μηδένα ἔχλον Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησίων νεῶν
3 ὑποχωρεῖν *. τότε δὲ πρὸς * τὴν παρούσαν ὄψιν ὁρῶν αὐτοὺς
ἀθυμοῦντας ἐβούλετο ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν καὶ
ξυγκαλέσας τοὺς Ἀθηναίους ἔλεξε τοιαῦτα.

89. « Ὅρων ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, πεφοβημένους
τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ξυνεκάλεσα οὐκ ἀξιῶν * τὰ μὴ δεινὰ
2 ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν. οὗτοι γὰρ πρῶτον μὲν διὰ τὸ προνε-
κῆσθαι καὶ μηδὲ αὐτοὶ οἶεσθαι ὁμοῖοι * ἡμῖν εἶναι τὸ πλῆθος
τῶν νεῶν καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου παρεσκευάσαντο· ἔπειτα ᾗ
μάλιστα πιστεύοντες προσέρχονται ὡς * προσῆκον σφίσι

ἀνδρείοις εἶναι, οὐ δι' ἄλλο τι θαρσοῦσιν ἢ διὰ τὴν ἐν τῇ πεζῇ ἐμπειρίαν τὰ πλείω κατορθοῦντες καὶ οἴονται σφίσι καὶ ἐν τῇ ναυτικῇ ποιήσῃν τὸ αὐτό. τὸ δ' ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν 3 μᾶλλον νῦν περιέσται*, εἴπερ καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ, ἐπεὶ εὐψυχία γε οὐδὲν προσφέρουσι*, τῇ δὲ ἐκάτεροι ἐμπειρότεροι εἶναι θρασύτεροί* ἐσμεν. Λακεδαιμόνιοί τε ἡγούμενοι τῶν 4 ξυμμάχων διὰ τὴν σφετέραν δόξαν ἄκοντας προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον, ἐπεὶ οὐκ ἂν ποτε ἐπεχείρησαν ἡσσηθέντες παρὰ πολὺ αὐθις ναυμαχεῖν. μὴ δὲ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσητε.

»Πολὺ δὲ ὑμεῖς ἐκείνοις πλείω φόβον παρέχετε καὶ πι- 5 στώτερον* κατὰ* τε τὸ προνεικηκέναι, καὶ ὅτι οὐκ ἂν ἡγούνται μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ* πράξειν ἀνθίστασθαι ἡμᾶς. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, ὡσπερ οὗτοι, 6 τῇ δυνάμει τὸ πλεόν* πίσυνοί* ἢ τῇ γνώμῃ* ἐπέρχονται. οἱ δ' ἐκ πολλῇ ὑποδεεστέρων καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον* ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν*. ἂ λογιζόμενοι οὗτοι τῇ οὐκ εἰκότι* πλεόν πεφόθηται ἡμᾶς ἢ τῇ κατὰ* λόγον παρασκευῇ. πολλὰ δὲ καὶ στρατόπε- 7 दा* ἤδη ἔπεσεν ὑπ' ἐλασσόνων τῇ ἀπειρία, ἔστι δὲ ἂ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ· ὧν οὐδετέρου ἡμεῖς νῦν μετέχομεν.

»Τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῇ κόλπῳ ἐκὼν* εἶναι ποιήσο- 8 μαι οὐδ' ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν. ὄρω γάρ, ὅτι πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας* ὀλίγαις ναυσὶν ἐμπείροις καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἢ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις, ὡς χρῆ, ἐς ἐμβολήν* μὴ ἔχων τὴν πρόσσψιν* τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι πιεζόμενος· διέκπλοι* τε οὐκ εἰσὶν οὐδὲ ἀναστροφαί*, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν, ἀλλ' ἀνάγκη ἂν εἴη τὴν ναυμαχίαν πεζομαχίαν καθίστασθαι, καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους νῆες κρείσσοις* γίγνονται.

»Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἔξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνα- 9

τόν· ὑμεῖς δὲ εὐτακτοὶ παρὰ ταῖς ναυσὶ μένοντες τά τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθε* ἄλλως τε καὶ δι' ὀλίγου* τῆς ἐφορμήσεως* οὐσης καὶ ἐν τῷ ἔργῳ* κόσμον καὶ σιγήν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε, ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν συμφέρει καὶ ναυμαχία οὐχ ἦκιστα, ἀμύνασθε δὲ τοῦσδε ἀξίως τῶν προειργασμένων. ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν, ἢ καταλῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ ἢ ἐγγυτέρω καταστήσασαι

10 Ἀθηναίοις τὸν φόβον περὶ τῆς θαλάσσης. ἀναμιμνήσκω δ' αὖ ὑμᾶς, ὅτι νενικήκατε αὐτῶν τοὺς πολλοὺς· ἡσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν* αἰ γινῶμαι* πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιοι εἶναι».

90. Τοιαῦτα δὲ καὶ ὁ Φορμίων παρεκελεύσατο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐπέπλεον ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενά, βουλόμενοι ἄκοντας ἔσω προαγαγεῖν αὐτούς, ἀναγαγόμενοι ἅμα ἔφ' ἔπλεον, ἐπὶ* τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, παρὰ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔσω* ἐπὶ τοῦ κόλπου δεξιῷ κέρῳ ἡγούμενοι, ὡσπερ καὶ ὠρμουν*. ἐπὶ* δ' αὐτῷ εἴκοσι ἔταξαν τὰς ἄριστα πλεούσας, ὅπως, εἰ ἄρα νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτοὺς πλεῖν ὁ Φορμίων καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέοι, μὴ διαφύγοιεν πλείοντες τὸν ἐπίπλου* σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως, ἀλλ' αὐ-

2 ται αἰ νῆες περικλήσειαν. ὁ δὲ, ὅπερ ἐκεῖνοι προσεδέχοντο, φοβηθεὶς περὶ τῷ χωρίῳ ἐρήμῳ ὄντι, ὡς ἑώρα ἀναγομένους αὐτούς, ἄκων καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμβιβάσας ἔπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα τῶν Μεσσηνίων παρεβοήθει.

4 Ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως* παραπλέοντας καὶ ἤδη ὄντας ἐντὸς τοῦ κόλπου τε καὶ πρὸς τὴν γῆν, ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα, ἀπὸ* σημείου ἑνὸς ἄφνω* ἐπιστρέψαντες* τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἠλπίζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήψεσθαι*. τῶν δὲ ἑνδεκα μὲν, αἵπερ ἡγούντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρας τῶν Πελοποννησίων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν* ἐς

τὴν εὐρυχωρίαν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπικαταλαβόντες* ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας καὶ διέφθειραν ἄνδρας τε τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν* αὐτῶν. καὶ τῶν νεῶν τινὰς ἀναδούμενοι * εἶλκον κενὰς (μῖαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν εἶχον ἤδη), τὰς δὲ τινὰς οἱ Μεσσήνιοι παραβοήθησαντες καὶ ἐπεσθάνοντες ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπιθάντες ἀπὸ τῶν καταστροφμάτων μαχόμενοι ἀφείλοντο ἐλκομένας ἤδη.

91. Ταῦτη* μὲν οὖν οἱ Πελοποννήσιοι ἐκράτουν* τε καὶ διέφθειραν τὰς Ἀττικὰς ναῦς· αἱ δὲ εἴκοσι νῆες αὐτῶν αἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἐδίωκον τὰς ἑνδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἵπερ ὑπεξέφυγον τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν. καὶ φθάνουσιν αὐτοὺς πλὴν μιᾶς νεῶς προκαταφυγούσαι ἐς τὴν Ναύπακτον καὶ ἴσχουσαι* ἀντίπρῳροι* κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον* παρεσκευάζοντο ἀμυνόμενοι, ἦν ἐς τὴν γῆν ἐπὶ σφᾶς πλέωσιν. οἱ δὲ παραγενόμενοι ὕστερον ἐπαιάνιζόν τε 2 ἅμα πλέοντες ὡς νενικηκότες, καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων τὴν ὑπόλοιπον* ἐδίωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων. ἔτυχε δὲ ὀλκὰς* ὀρμούσα μετέωρος*, περὶ ἣν 3 ἡ Ἀττικὴ ναῦς φθάσασα καὶ περιπλεύσασα τῇ Λευκαδίᾳ διωκούσῃ ἐμβάλλει* μέσῃ καὶ καταδύει. τοῖς μὲν οὖν Πελοπον- 4 νησίοις γενομένου τούτου ἀπροσδοκῆτου τε καὶ παρὰ λόγον* φόβος ἐμπίπτει· καὶ ἅμα ἀτάκτως διώκοντες διὰ τὸ κρατεῖν αἱ μὲν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι* τὰς κώπας ἐπέστησαν* τοῦ πλοῦ, ἀξύμφορον δρώντες πρὸς* τὴν ἐξ ὀλίγου* ἀντεξόρμησιν*, βουλόμενοι τὰς πλείους περιμεῖναι, αἱ δὲ καὶ ἐς βράχεα* ἀπειρία χωρίων ὤκειλαν.

92. Τοὺς δ' Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαθε καὶ ἀπὸ ἐνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες* ἐπ' αὐτοὺς ὤρμησαν. οἱ δὲ διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἁμαρτήματα* καὶ τὴν παρούσαν ἀταξίαν ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτράποντο ἐς τὸν Πάνορμον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο. ἐπιδι- 2

- ώκοντες δὲ οἱ Ἶθηναῖοι τὰς τε ἐγγύς οὖσας μάλιστα ναῦς
 ἔλαβον ἕξ καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, ἅς ἐκείνοι πρὸς τῇ γῆ
 διαφθείραντες τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο· ἄνδρας τε τοὺς μὲν
 3 ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας
 νεῶς, ἣ περι τὴν ὀλκάδα κατέδου, Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμό-
 νιος πλέων, ὡς ἠ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν ἑαυτὸν καὶ ἐξέ-
 πεσεν * ἐς τὸν Ναυπακτίων λιμένα.
- 4 Ἶναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἶθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν,
 ὅθεν ἀναγαγόμενοι ἐκράτησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς καὶ τὰ ναυά-
 για, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν ἦν, ἀνείλοντο * καὶ τοῖς ἐναντίοις
 5 τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα * ἀπέδωσαν. ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελο-
 ποννήσιοι τροπαῖον * ὡς νενικηκότες τῆς τροπῆς, ἅς πρὸς τῇ
 γῆ ναῦς διέφθειραν· καὶ ἦν περ ἔλαβον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ
 6 Ἶριον τὸ Ἶχαϊκὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. μετὰ δὲ ταῦτα φοβού-
 μενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἶθηναίων βοήθειαν ὑπὸ νύκτα ἐσέπλευ-
 σαν ἐς κόλπον τὸν Κρισαῖον καὶ Κόρινθον ἅπαντες πλὴν
 7 Λευκαδίων. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἶθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσίν,
 αἷς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίωνι παραγενέσθαι, οὐ
 πολλῶ ὕστερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται ἐς
 τὴν Ναύπακτον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

[Μετὰ τὰς ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ ναυμαχίας ὁ Κνήμιος
 καὶ ὁ Βρασίδης καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ τῶν Πελοποννησίων παρακι-
 νούμενοι ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἀποφασίζουσι νὰ προσβάλωσι τὸν Πει-
 ραιᾶ, ὄντα ἀπροφύλακτον ἀπὸ θαλάσσης. Πρὸς τοῦτο τὰ πληρώ-
 ματα 40 πλοίων ἀποβιβάζονται πλησίον τῆς Κόρινθου· ἕκαστος
 δὲ ναύτης λαμβάνει τὴν κόπην του καὶ τὸ ὑπόστρωμα τοῦ θρα-
 νίου του καὶ τὸν τροπαῖον τῆς κόπης του, οὕτω δὲ οἱ ἄνδρες
 πορεύονται περὶ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ· φθάσαντες δὲ εἰς Μέγαρα σύ-
 ρουσι εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τῆς Νισαίας, νεωρῶν τῶν Μεγαρέων,
 40 πλοῖα καὶ πλέουσι εὐθὺς κατὰ τοῦ Πειραιῶς. Ἐν τῷ δὲ τὰ
 πλοῖα ἤδη ἦσαν καθ' ὁδὸν καὶ τὰ πάντα ἐφαίνοντο βαίοντα εὐ-
 νοϊκῶς, αἴφνης οἱ Πελοποννήσιοι φοβηθέντες τὸν κίνδυνον προσ-
 ορμίζονται εἰς τὴν Σαλαμίνα, λαμβάνουσι τὰ ἐν αὐτῇ πλοῖα, ὄντα

τρία, καὶ δηροῦσι τὴν νῆσον. Οἱ Ἀθηναῖοι μαθόντες τὰ γενόμενα καταλαμβάνονται ὑπὸ τρόμον· καταβάντες δὲ μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπιβιβάζονται εἰς τὰ πλοῖα καὶ πλέουσιν εἰς τὴν Σαλαμίνα. Οἱ Πελοποννήσιοι εἰδοποιηθέντες περὶ τοῦ ἐπίπλου τῶν Ἀθηναίων πλέουσι ταχέως πρὸς τὴν Νίσαιαν καὶ ἐκεῖθεν πεζοποροῦντες ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν Κόρινθον· οἱ δ' Ἀθηναῖοι μὴ προφθάσαντες αὐτοὺς εἰς Σαλαμίνα ἀποπλέουσι καὶ αὐτοὶ (93-94)].

4. Ἐκστρατεία τοῦ Σιτάλκου καὶ τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα τοῦ ἔτους 429.

(Κεφ. 95 - 103)

[Περὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος ὁ βασιλεὺς τῶν Θορακῶν, ὁ Ὀδρόσης Σιτάλκης, ἀποφασίζει νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκου καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ Θοράκῃ Χαλκιδέων. Συναθροίσας λοιπὸν στρατιὰν 100.000 πεζῶν καὶ 5.000 ἵππῶν εἰσβάλλει εἰς τὴν Μακεδονίαν· καὶ οἱ μὲν πεζοὶ Μακεδόνες δὲν διανοοῦνται νὰ ἀντισταθῶσιν, οἱ δὲ ἵππεῖς μετὰ τινος μάχης ἀποδεικνύονται ὅτι εἶναι ἀνίκανοι νὰ πολεμῶσι κατὰ δυνάμεων ὑπεριτέρων. Μετὰ ταῦτα ὁ Σιτάλκης πέμπει μέρος τοῦ στρατοῦ του κατὰ τῶν Χαλκιδέων καὶ τῶν Βοιωτῶν καὶ ἀναγκάσας αὐτοὺς νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰ τεῖχη τῶν λεηλατεῖ τὴν χώραν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ στρατός του ἐστερεῖτο τροφίμων καὶ ἐταλαιπωρεῖτο ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τῇ συμβουλῇ τοῦ ἀνεψιοῦ του Σεύθου ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν πατρίδα του (95 - 101).

Κατὰ τὸν αὐτὸν χειμῶνα ὁ Φορμίων μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου προσορμίζεται εἰς τὴν Ἀσιακὸν καὶ ἐκδιώκει ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Ἀκαρνανίας τὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἐχθρικήν φατρίαν· ἐπιθυμεῖ δὲ καιόπιν νὰ καταλάβῃ καὶ τοὺς Οἰνιάδας, τὴν κυριωτάτην ἔδραν τῆς φατρίας ταύτης, ἀλλ' ἡ αὔξησις τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀχελφῶν καθιστᾷ ἀδύνατον πᾶσαν προσβολήν. Διὸ ὁ Φορμίων ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ναύπακτον καὶ ἄγει ἐκεῖθεν, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, τὰ συλληφθέντα πλοῖα καὶ τοὺς ἀλχημαλώτους εἰς τὰς Ἀθήνας (102 - 103)].

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Νίνα Α. Μαυραίου

Νίνα

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A

Ἀβδηρίτης ὁ ἐξ Ἀβδήρων, πόλεως τῆς Θράκης παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέστου.

ἀγαθός γενναῖος· (ἀνδρῶν γενομένων ἔργω ἀγαθῶν).

ἀγείρω συναθροίζω.

ἄγος μίασμα· τὰ ἄγη=οἱ ἐναγεῖς οἱ ἀνόσιοι.

ἄγραφος ὁ μὴ γεγραμμένος· ἄγραφος μνήμη τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου (=τοῦ πνεύματος μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου, δηλ. τῶν στηλῶν) ἐνδiciaται (=ἐνοικεῖ) παρ' ἐκάστῳ ἄγραφος ἢ μνήμη των διατηρεῖται χαραγμένη εἰς τὸ πνεῦμα ἐκάστου μᾶλλον παρὰ εἰς τὰς στήλας.

ἀγχίστροφος ὁ ταχέως μεταβαλλόμενος, εὐμετάβολος· ἀγχίστροφος μεταβολὴ αἰφνίδιος (ταχεῖα) μεταβολή.

ἀγωγοὶ συνοδία, συνοδεύοντες, φύλακες.

ἀγὼν ἀγὼν ἀμίλλης (πρὸς τοὺς πεσόντας).

ἀδεέστερον ἀφοβότερον, μετὰ ὀλιγωτέρου φόβου· ([ἐνόμιζεν αὐτὸς] ἀδεέστερον ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τεμεῖν τὸ πεδίον καὶ χωρῆσσεσθαι ἐς αὐτὴν τὴν πόλιν· [ἐνόμιζε] γὰρ τοὺς Ἀχαρνέας . . .).

ἀδικῶ βλάπτω· τὰ ἔξω (τῆς πόλεως).

ἄδωρος ὁ μὴ λαμβάνων δῶρα· χρημάτων ἄδωρος ἄδωροδόκητος.

ἀεὶ ἐκάστοτε.

Ἀθηναῖος πολίτης τῶν Ἀθηνῶν· Σάδοκον Ἀθηναῖον (ἐποίησε).

Αἰγάλεως, ω, ὁ (καὶ τὸ Αἰγάλεων ὄρος), ὄρος τῆς Ἀττικῆς κείμενον ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος καὶ χωρίζον τὸ Ἀθηναϊκὸν πεδίον ἀπὸ τοῦ τῆς Ἐλευσίνος (νῦν βουνὸν τοῦ Σκαρραμαγκᾶ).

Αἰθιοπία χώρα πρὸς Ν. τῆς Αἰγύπτου· Αἰθιοπία ἢ ὑπὲρ (ὑπεράνω) Αἰγύπτου ἢ ἐνδοτέρω Ἀφρικῆ.

αἱματώδης ὅμοιος αἵματι, ἐρυθρὸς ὡς αἷμα.

αἴρεσις ἐκλογὴ· αἴρεσις γίνεσθαι τινι δίδεται εἰς τινα ἐλευθέρῳ ἐκλογῇ (μεταξὺ πολέμου καὶ εἰρήνης).

αἰροῦμαι τὰ τινος προστίθεται μὲ τὸ μέρος τινός· (*Λακεδαιμόνιοι ἐπέταξαν τοῖς ἐλομένοις τὰ κείνων ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας*).

αἴρω ἀμτβτ. : 1) ἔξικινῶ· 12,4. 23,1· 2) ἀποπλέω· 25,3.

αἰσθησις· αἰσθησιν παρέχω τινός καθιστῶ τι αἰσθητόν· οἱ κύνες παρεῖχον αἰσθησιν τοῦ ἀποβαίνοντος (=τούτου, ὃ συνέβαινε, δηλ. ὅτι διεφθείροντο).

αἰσχροός· τὸ αἰσχροὸν τοῦ λόγου ὁ ὄνειδισμὸς τῆς δειλίας.

αἰσχύνομαι ἔχω αἰσθημα τιμῆς.

αἰτία κατηγορία· *οὐκ ἐλαχίστην αἰτίαν λαμβάνω ἀπὸ τινος* τὰ μέγιστα κατηγοροῦμαι ἕνεκά τινος· *ἐν αἰτία ἢ δι' αἰτίας ἔχω τινὰ* κατηγορῶ τινὰ· *αἰτίαν φέρομαι* κατηγοροῦμαι.

ἀκέραιος ἀβλαβής· *γῆ*· 18,5· *συνέβη ὑμῖν ἀκέραιοις (οὔσι= ὅτε ἦτε ἀκέραιοι)*· 61,2.

ἀκηρυκτι ἄνευ κήρυκος.

ἀκμάζω 1) ἐπὶ προσώπων· ἔξέχω, ἰσχύω· *νεότητι πολλῇ* ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν νέων· 20,2· 2) ἐπὶ πραγμάτων· εἶμαι ἐν πλήρει ἀκμῇ· *ἀκμάζοντος τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου* ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου (περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου)· 19,1.

ἄκρα ἀκρωτήριον· *τὸν Ἰχθύνην καλούμενον τὴν ἄκραν=τὴν ἄκραν τὴν καλουμένην Ἰχθύνην* (νῦν ἀκρωτήριον Κατακόλου).

ἄκρατος καθαρός· *διάρροια* ἔχουσα μόνον χολὴν ἄνευ ὑδατῶδους ἀναμείξεως.

ἀκροάσις ὑπακοή· *ἀκροάσει τινός* ἐξ ὑπακοῆς πρὸς τινά.

ἄκρος· ἄκραι χεῖρες καὶ (ἄκροι) πόδες τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν.

ἀκροτελεύτιον, τό, τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ στίχου.

ἀκρωτήρια τὰ ἄκρα τοῦ σώματος (χεῖρες καὶ πόδες).

ἀλγῶ (μετὰ γνκ.) αἰσθάνομαι λύπην ἕνεκά τινος.

ἀλήθεια· ἔργων ἀλήθεια πραγματικὴ ἀλήθεια.

ἀλκή 1) γενναιότης, ἀνδρεία· 87,4· 2) ἄμυνα· *ἐς ἀλκὴν τρέπομαι* τρέπομαι πρὸς ἄμυναν, ἀνθίσταμαι· 84,3.

ἄλλη ἐν ἄλλῳ μέρει.

ἀλλοιοῦμαι καθίσταμαι διάφορος, μεταβάλλομαι· *τὴν γνώμην* κατὰ τὴν γνώμην.

ἄλλος 1) ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει προσώπων ἢ πραγμάτων χρησιμεύει ὅπως ἐξάρα τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰν· ἐκτὸς τούτου,

προσέτι· καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν καὶ ἐκτὸς τούτων τὰ
σκευή· 14,1· καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἦ. . . . καὶ πρὸς
τούτοις ἢ κατὰ τὴν πορείαν 18,3· 2) οὐδὲν ἄλλο ἢ
ἔλλειπτικῶς=οὐδὲν ἄλλο ποιῶν ἢ· 16,2.

ἄλλως 1) ἄλλως ἢ ὡς πρόπει, ἀσκόπως· ὄθ. : μάτην, ματαιῶς·
18,2· 2) ἀλλαχοῦ· οὐχ ἐωρῶντο οὔτε ἄλλως οὔτε περὶ τοι-
ούτων οὐδὲν (=περὶ τοιοῦτόν τι, δηλ. περὶ ἄταφον νεκρόν)·
50,2· 3) ἄλλως τε καὶ (καὶ) μάλιστα· α) ἐπομένης αἰτιολογ.
προτάσεως· ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ. . . . 3,1· β) ἐπομένης αἰτιο-
λογκ. μιχ.· ἄλλως τε καὶ προειπόντων (αὐτῶν)· 8,4· ἄλλως
τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες· 16,1· ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυ-
μαχίας πειρασαμένοις· 85,2.

Ἄλοπη πόλις τῆς Λοκρίδος.

ἅμα 1) ὡς ἐπίρρ. : α) μετὰ μιχ. πρὸς δήλωσιν δύο συγχρόνων
πράξεων· τῆς ἀγγελίας ἅμα ῥηθείσης ἐπεβοήθουν εὐθύς ὡς
ἦλθεν (ἐλέχθη) ἢ εἶδησις, ἔτρεχον πρὸς βοήθειαν· 5,1· β) ἅμα
μὲν. . . ἅμα δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν. . . ἀφ' ἐτέρου δέ· 20,4·
2) ὡς πρόθ. μετὰ διτκ. : κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μετὰ τινος,
δομοῦ μέ· ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ συγχρόνως μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔα-
ρος, μετὰ τὴν πρώτην ἀνοιξιν· 2,1· ἅμα τῇ ἐσόδῳ γινομένη
συγχρόνως μετὰ τὴν (γινομένην) εἴσοδον· 6,3· ἅμα ἀκμῇ τῆς
δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ὅτε ἤκμαζεν ἢ προσδοκία τῆς δό-
ξης μᾶλλον ἢ ὁ φόβος (ὅτε ἤλπιζον νίκην μᾶλλον ἢ ἐφοβοῦντο
ἦταν)· 42,4.

ἀμαθία εὐτυχῆς ἀμάθεια, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ βοηθήσῃ εὐ-
νοϊκῇ τύχῃ.

ἀμαρτάνω ἀποτυγχάνω, κάμνω σφάλμα· πθικ. : ἀμαρτάνεται τι
σφάλμα τι γίνεται.

ἀμάρτημα σφάλμα· γνώμης σκέψεως (ὑπολογισμοῦ).

ἀμάρτυρος, ον, ὁ ἄνευ μαρτύρων.

ἀμβλύνομαι (μετὰ διτκ.) ἐξασθενοῦμαι, ταπεινώνομαι διὰ τι
τῷ ἀποβάντι τῆς ξυμφορᾶς=τῇ ἀποβάσει ξυμφορᾶ.

ἀμβλὺς 1) ἀδύνατος· ἀμβλύτερον ποιῶ τι καθιστῶ τι ἀσθενέ-
στερον· 65,11· 2) ψυχρός, ἀδιάφορος· 40,4· 3) ἀναίσθητος·
(ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες [πρὸς ταῦτα] ὧν [=ἐνεκα ὧν] ἤλ-
γει ἕκαστος περὶ τὰ οἰκεῖα)· 65,4.

ἀμέλεια ἔλλειψις περιποιήσεως.

ἀμελοῦμαι παραμελοῦμαι· οἱ ἡμελημένοι ἄνθρωποι οἱ παρη-

- μελημένοι, οἱ μὴ ἔχοντες ἐπιτήρησιν· (καὶ πολλοὶ τῶν ἡμελημένων ἀνθρώπων καὶ [=καὶ πράγματι] ἔδρασαν τοῦτο [τὸ εἶπτειν=καὶ ἔρριψαν ἑαυτοὺς] εἰς φρέατα).
- Ἄμπρακιῶται** κάτοικοι τῆς Ἄμπρακίας, πόλεως ἐν Ἄκαρνανίᾳ. ἀναγκαίως φέρω ὑπομένω ὑποτασσόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην (τὸ πεπρωμένον), καρτερικῶς.
- ἀνάγομαι** ἀποπλέω· **βιαιότερον** ὄχι ἄνευ πολλοῦ ἀγῶνος.
- ἀναγορεύω** κηρύττω.
- ἀναδοῦμαι** δένω ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖόν μου.
- ἀναζητῶ** ἐξετάζω, ἐρευνῶ.
- ἀνάθημα** ἀφιέρωμα.
- ἀναιροῦμαι** 1) λαμβάνω μαζί μου· **τοὺς ἄνδρας ἀνελόμενοι** λαβόντες εἰς τὰ πλοῖά των· 84,4· 2) ἀνασύρω, σηκώνω· **τοὺς νεκροὺς καὶ τὰ ναύαγια**· 92,4.
- ἀναίσθητος** ἀνώδυνος.
- ἀνακομίζομαι** ἐπανέρχομαι· **ἐπ' οἴκου** εἰς τὴν πατρίδα.
- Ἄνακτόριοι** κάτοικοι τοῦ Ἄνακτορίου, πόλεως τῆς Ἄκαρνανίας ἐν τῷ Ἄμβρακιῶ κόλπῳ.
- ἀναλαμβάνω** ἀνανεώνω, ξανακάμνω· **τὰς κατασκευὰς** τὰ οἰκιακὰ σκεύη, τὸ νοικοκυριό.
- ἀναλοῦν**, ἀπρμφ. τοῦ ὄ. **ἀναλῶ**.
- ἀναλῶ** (-όω) δαπανῶ.
- ἀνανταγώνιστος** ὁ ἄνευ ἀνταγωνιστοῦ· **εὐνοια ἀνανταγώνιστος** εὐνοια, κατὰ τῆς ὁποίας κανεῖς δὲν ἀντιτάσσεται.
- ἀνάπαυλαι** μέσα ἀναπαύσεως, ἀναψυχῆς.
- ἀναπεύθομαι** καταπεύθομαι.
- ἀναπίμπλαμαι** μολύνομαι (ἐπὶ νόσου)· **ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας** (=ἀπὸ θεραπείας ἑτέρου) **ἀναπιμπλάμενοι** ἐπειδὴ ὁ ἕνας ἐμολύνετο (ἐκολλοῦσεν ἀρρώστια) ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐξ αἰτίας πρὸς τὸν ἐπεριποιεῖτο.
- ἀναπληροῦμαι** ἀποκαθίσταμαι εἰς τὸ πρότερόν μου σχῆμα· **ἀνεπληρώθη ὁ ἥλιος** (μετὰ ἔκλειψιν).
- ἀνάστασις** μετανάστασις, μειοκισμός.
- ἀναστρέφω** (μετ' αἰτ.) γυρίζω τι ἄνω κάτω, ἀνακατεύω, κινῶ εἰς ἕμετον.
- ἀναστροφαί** ἐπιστροφαί (αἱ ἐν τῷ **διέκπλω** γινόμεναι μετὰ τὴν πλῆξιν τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου εἰς τὰ πλάγια διὰ τοῦ ἐμβόλου).

ἀνασχετὸς ὁ δυνάμενος ν' ἀνέχηται, ἀνεκτός, ὑποφερτός· **ἀνασχετὸν ποιοῦμαι τι** νομίζω τι ἀνεκτόν.

ἀνατίθηναι θέτω ἐπάνω, ἐπιβάλλω ὡς βάσιν, ἀποδίδω.

ἀναφέρω φέρω ἐπάνω (ἐκτὸς τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης), ἐξάγω ἐκ τοῦ ὕδατος.

ἀνδραγαθίζομαι δεικνύομαι ἀνὴρ ἀγαθός· **εἴ τις καὶ τότε (τὸ ἐκσιτῆναι τῆς ἀρχῆς) ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεται (=παραινεῖ ἀνδραγαθιζόμενος)** καὶ ἂν ἀκόμη κανεῖς, ἐπειδὴ δι' ἀδράνειαν φοβεῖται κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν, συνιστᾷ τοῦτο θέλων νὰ δεικνύηται ἀνὴρ ἀγαθός.

ἀνδρεία νόμων ἀνδρεία ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν νόμων· **ἀνδρεία τρόπων** ἀνδρεία προερχομένη ἀπο τὸν τρόπον τῆς ζωῆς.

ἀνειμένως ἐν ἀνέσει.

ἀνειπεν, τοῦ ῥ. **ἀναγορεύω**.

ἀνεπαχθῶς ἀνενοχλήτως.

ἀνεπιστήμων ἄπειρος.

ἀνερεθίζομαι ἐρεθίζομαι, εὐρίσκομαι ἐν ἐξάψει, ἐν ἀγανακτήσει.

ἀνέχω ἀμιβτ. : τηρῶ θέσιν ἐφεκτικὴν (ἐπιφυλακτικὴν)· ὄθ. : ἡσυχάζω.

ἀνηρέθιστο, ὑπερσυντλκ. τοῦ ῥ. **ἀνερεθίζομαι**.

Ἄνθεστηριῶν ὁ ὄγδοος μὴν τοῦ Ἀττικοῦ ἔτους ἀντιστοιχῶν περὶ τοῦ πρὸς τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Μαρτίου.

ἀνθορμῶ (-έω) μετὰ δτκ. : εἶμαι ἠγκυροβολημένος ἀπέναντί τινος.

ἀνθρωποι φρουροί, στρατιῶται.

ἀνίστημι κάμνω τοὺς ἀνθρώπους νὰ μεταναστεύουν, ἐκδιώκω.

ἀνίσχω ἐπὶ τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου : **ὄσαι (εἰσὶν) πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα** ἐστραμμένοι πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἡλίον, πρὸς ἀνατολάς.

ἄνοσος ὁ ἄνευ νόσου· **(ἔτος) ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας** ἄνευ νόσου ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἄλλας ἀσθενείας (ἀπηλλαγμένον τῶν λοιπῶν ἀσθενειῶν, ἐκτὸς δηλ. τοῦ λοιμοῦ).

ἀντεξόρμησις τὸ ἐπιπλεῦσαι ἐναντίον τινός, ἔφοδος.

ἀντιδίδωμί τί τινος ἀποδίδω τι ἀντί τινος· (οὐδεὶς ἐλπίζων βιοὺς μέχρι τοῦ γενέσθαι δίκην ἀντιδοῦναι ἂν [=ὄτι

βίῃ ἂν μέχρι τοῦ γενέσθαι δίκην καὶ ἀντιδοίῃ] τὴν τιμωρίαν τῶν ἁμαρτημάτων).

ἀντικαθίστημι ἀντικαθιστῶ· μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστήσαι πάλιν (δηλ. τὸν χροσὲν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Παρθενῶνι).

ἀντικρυς κατ' εὐθεΐαν.

ἀντιλαμβάνομαι μετὰ γνκ.: 1) λαμβάνω μέρος εἰς τι, ἐπιλαμβάνομαι τινος, φροντίζω περὶ τινος· *τῆς σωτηρίας τοῦ κοινοῦ*· 61,4· 2) ἐπιχειρῶ τι· *ἀντιλαμβάνονται (ἔργου τινός)*· 8,1.

ἀντίληψις προσβολή (ὑπὸ νόσου)· *τῶν ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ (τοῦ κακοῦ) ἐπεσήμαινε* ἢ ὑπὸ τῆς νόσου προσβολῆ τῶν ἀκρῶν ἄφινεν ἐπ' αὐτῶν διαρκῆ ἴχνη (ἄφινε σημάδια).

ἀντιλογία ἐναντίος λόγος, ἀντιρροῆσις· *ἔχω ἀντιλογίαν τινὰ* ἔχω ν' ἀντιτάξω λόγον τινά.

ἀντίπαλος 1) ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος· *τὸ ἀντίπαλον* οἱ ἀντίπαλοι· *φθόνος (ἐστὶ) τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον* μετὰ τῶν ζῶντων ἐπικρατεῖ φθόνος πρὸς... 45,1·2) σχεδὸν ἴσος, ἀνάλογος· *ἤδη ἀντίπαλα (τῇ πόλει)* ἀνάλογα, ἀντάξια τοῦ μεγέθους τῆς πόλεως· 61,4.

ἀντιπαραπλέω πλέω ἀπέναντι παρὰ τὴν παραλίαν.

ἀντίπροωρος ὁ ἔχων τὴν πρῶραν ἐστραμμένην πρὸς τινα.

ἀντιτίθημι (μετ' αἰτ. καὶ γνκ.) θέτω τι ἀπέναντι τοῦ ἄλλου πρὸς παραβολὴν καὶ σύγκρισιν, ἀντιπαραβάλλω τι πρὸς τι.

ἀντιτολμῶ τολμηρῶς ἀνθίσταμαι· *οἱ δ' (ἐπιόντες) ἐκ πολλῶν ὑποδεεστέρων (δυνάμεων)...* ἀντιτολμῶσιν.

ἀντοφείλω ὀφείλω χάριν· *ὁ ἀντοφείλων* ὁ εὐεργετηθεῖς.

ἄνω εἰς τὸ ἐσωτερικόν· *(ὅπως μὴ οἱ ἐπὶ θαλάσση Ἀκαρνᾶνες ἀπὸ θαλάσσης ἄνω ξυμβοηθῶσιν).*

ἀξιόλογος σπουδαῖος, ἐπίσημος.

ἀξιῶ 1) κρίνω ἄξιον· 89,1· 2) θεωρῶ καθήκον μου· *ἔργω ἀξιούντες πεποιθέναι σφίσιν αὐτοῖς περὶ τοῦ ἤδη ὀρωμένου* ἐν τῇ πράξει θεωροῦντες καθήκον των νὰ ἔχῃσι πεποίθησιν εἰς ἑαυτοὺς (εἰς τὸ προσωπικόν των θάρρος) ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των προκείμενον κίνδυνον· 42,4· 3) θεωρῶ ὀρθόν· 43,1· 4) θέλω· 53,2.

ἄξιωμα ἐκτίμησις, ὑπόληψις.

ἀξίωσις 1) τὸ νὰ θεωρῆται τις ἄξιος, ἢ ὑπόληψις· ἀξιώσει προ-
ήκη· 34,6· κατὰ τὴν ἀξίωσιν ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἐκτί-
μησιν· 37,1· μὴ ἀφανίζεις τὴν ἀξίωσιν· 61,4· 2) ἀπόφα-
σις· 88,2.

ἀπάγω ἄγω μακρὰν, ἀπομακρύνω, ἀποτρέπω.

ἀπαλγῶ=παύομαι ἀλγεῖν· ἀπαλγῶ τὰ ἴδια παύω νὰ λυπῶ-
μαι διὰ τὰς ἰδίας συμφοράς, λησμονῶ τὰς ἰδίας συμφοράς.

ἀπαλλάσσομαι (τοῦ βίου) ἀποθνήσκω.

ἀπαναλίσκω δαπανῶ· πθτικ. ἀπροσώπως· ἀπανηλώθη ἐς Πο-
τείδαιαν ἐγένετο δαπάνη διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ποτειδ.

ἀπανηλώθη, πθτικ. ἀόρ. τοῦ ὄ. ἀπαναλίσκω.

ἀπαντῶ τινι ἀντεπεξέρχομαι κατὰ τινος, προσβάλλω τινά.

ἀπάται πολεμικὰ τεχνάσματα.

ἀπεικότης παραλόγως· οὐκ ἀπεικότης = εἰκότης εὐλόγως,
εὐνοήτως.

ἀπειλημμένους, πθτικ. πρkm. τοῦ ὄ. ἀπολαμβάνω.

ἄπειμι εἶμαι μακρὰν· (ἢ δήλωσις ἅπασι τῆς ὠφελίας ἄπε-
στιν ἔτι).

ἀπείργω ἐμποδίζω, ἀποκλείω.

ἄπειρος (μετὰ γνκ.) ὁ μὴ γνωρίζων τι· τὸ ἀντίθ.: ἔμπειρος ὁ
γνωρίζων τι· ἄπειροι μὲν ὄντες οἱ πλείους τῶν διόδων,
ἢ χρῆ σωθῆναι . . . , ἔμπειρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκον-
τας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν ἐν ᾧ οἱ μὲν περισσότεροι δὲν ἐγνώ-
ριζον τὰς διόδους, διὰ τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ σωθῶσι . . . ,
οἱ δὲ καταδιώκοντες αὐτοὺς τὰς ἐγνώριζον, ὥστε νὰ μὴ δια-
φεύγωσιν ἐκεῖνοι.

ἄπεφθος (ἐπὶ χρουσοῦ) καθαρός.

ἀπεχθάνομαι γίνομαι μισητός· ἀγωνίζεσθαι (περὶ) κινδύνου
ῶν (=τούτων, ἃ) ἐν τῇ ἀρχῇ (ὄντες) ἀπήχθεσθε (τοῖς
ἀρχομένοις) περὶ κινδύνου διὰ ταῦτα, διὰ τὰ ὅποια . . .

ἀπλοια ἢ ἀδυναμία τοῦ πλεῖν ἢ ἔνεκα νηνεμίας ἢ ἔνεκα ἐναν-
τίων ἀνέμων· ὑπὸ ἀνέμων καὶ ἀπλοίας ἔνεκα ἐναντίων ἀνέ-
μων καὶ νηνεμίας.

ἀπὸ μετὰ γνκ.: 1) ἐπὶ χρόνου· ἀφ' οὗ ἔφ' ὅσον· 8,3· ἀπὸ τοῦ
πάνυ ἀρχαίου (δηλ. χρόνου) ἕξ ἀρχαιοτάτου χρόνου· 15,1·

2) εἰς δήλωσιν αἰτίας· ἔνεκα· ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος·
25,2· λεγέτω . . . ἀφ' ὅτου ἐκ τίνος αἰτίας· 48,3· 3) εἰς δή-
λωσιν τῆς ἕκ τίνος ἀφορμῆς· ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἐν τῇ

ἰσότητι τῆς τύχης· 62,5· 4) εἰς δήλωσιν τοῦ μέσου, δι' οὗ γίνεται τι' ἀπὸ σημείου ἐνός· 90,4.

ἀπογίγνομαι εἶμαι μακράν· ἰδίως ἐπὶ θανάτου· ἀποθνήσκω.
ἀποδείκνυμι ὀρίζω, καθιστῶ.

ἀποδέω (ἐπὶ ἀριθμῶν) εἶμαι ὀλιγώτερος κατὰ τόσους ἢ τόσους ἀριθμούς· **τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια**· 10.000 πλὴν 300 (=9.700).

ἀποκάθαρσις ἔκκρισις, κένωσις.

ἀποκρίνω ἀποχωρίζω· πθτικ.: **ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη** πάντα τὰ νοσήματα (ἀποχωρισθέντα) κατέληξαν εἰς τοῦτο (τὸν λοιμόν).

ἀποκρύπτομαι τι ἀποκρύπτω τι ἀπὸ τοὺς ἄλλους· **ῥᾶον ἐτόλμα τις (ἐκεῖνα)**, ἃ ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν (=ὥστε νὰ μὴ τὰ κάμνη πρὸς εὐχαρίστησίν του).

ἀπολαμβάνω ἀποκλείω.

ἀπόλαυσις· **μηδὲν οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ γιννόμενα αὐτοῦ** (δηλ. ἐν τῇ Ἀιτικῇ) **ἀγαθὰ καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων** διὰ μηδόλως οἰκειοτέρας ἀπολαύσεως νὰ καρπώμεθα τὰ προϊόντα τῆς χώρας μας ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων (νὰ καρπώμεθα τὰ προϊόντα τῶν ἄλλων χωρῶν μετὰ τῆς αὐτῆς οἰκειότητος [εὐκολίας], μετὰ τῆς ὁποίας καρποῦμεθα καὶ τὰ προϊόντα τῆς ἰδικῆς μας χώρας).

Ἀπολλώνιον ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος κείμενον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ναυπάκτου.

ἀπολοφύρομαι κλαίω ἀρχετά.

ἀπολύομαι ἀπαλλάσσομαι.

ἀπορία 1) ἀμηχανία· **ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν** τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ μείνη τις ἡσυχος, ἡ ἔλλειψις ἡσυχίας· 49,5· 2 ἔλλειψις· **τοῦ θεραπεύσοντος**· 51,5.

ἀπορος ὁ ἄνευ πόρου τινὸς ἢ μέσου· **ἄπορος τῇ γνώμῃ καθέστηκα** περιέροχομαι εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν· 59,2· **τὸ ἄπορον** ἡ ἀμηχανία· 62,5.

ἀποφαίνω ἀποδεικνύω, βεβαιώνω.

ἀπραγμων ὁ μὴ ἀναμειγνυόμενος εἰς τὰ δημόσια πράγματα, φιλήσυχος πολίτης· 40,2· **τὸ ἀπραγμον** ἡ ἀδράνεια, ἡ ῥαθυμία· 63,3.

ἄπτομαι μετὰ γνκ.: 1) ἐγγίζω τι· **τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένω σῶμα οὐτ' ἄγαν** . . . =τὸ μὲν ἔξωθεν σῶμα, εἴ τις ἀπτοι-

το (αὐτοῦ), οὐτ' ἄγαν... 49,5· ὅσα ἀνθρώπων ἀπιεται
 ὅσα ἐγγίξουσιν, τρώγουσιν ἀνθρωπίνην σάρκα· 50,1· 2) ἐπιχει-
 ρῶ τι τοῦ πολέμου· 8,1· 3) ἐπὶ νόσων: προσβάλλω τινά·
 (τὸ κακὸν=ἡ νόσος) ἤψατο τῶν ἀνθρώπων· 48,2.

ἀπωθοῦμαι ἀποκρούω.

ἄραντες, τοῦ ὄ. αἴρω.

ἄρας, τοῦ ὄ. αἴρω.

ἄργος ἀκατοίκητος.

ἀρετὴ 1) ἀνδρεία· ἀρετὴ ἀνδρός (ἀνδρικός) ἡρωϊσμός, ἀνδρα-
 γαθία· 42,2· 2) εὐγένεια αἰσθημάτων· τὰ ἐς ἀρετὴν ὡς πρὸς
 τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων· 40,4· 3) μεγαλοφροσύνη· 51,5·
 4) ἔπαινος· ἀρετῆς πέρι πρὸς ἔπαινον· 45,2.

ἀρχῶ 1) εἶμαι ἐπαρκῆς, ἐπαρκῶ· οὐτε οἱ λαοὶ ἤρουν τὸ πρῶ-
 τον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ (=διότι κατ' ἀρχὰς ἀγνοοῦντες
 τὴν φύσιν τῆς νόσου ἐθεράπευον αὐτήν)· 47,1· 2) εἶναι ἀρχε-
 τός· μτχ.: ἀρχῶν, οὔσα, οὔν, ἀρχετός· ἐμοὶ δ' ἂν ἐδόκει
 ἀρχοῦν εἶναι ἀλλ' ἐγὼ θὰ ἐνόμιζα ἀρχετόν· 35,1.

ἀρχω (μετὰ γνκ.) κάμνω ἀρχὴν τινος· ἦδε ἡ ἡμέρα μεγάλων
 κακῶν ἀρξεί (=ἀρχὴ ἔσται)· 12,3· πρῶτον ἀρχω τινός
 κάμνω τὴν πρώτην ἀρχὴν τινος, δίδω τὴν πρώτην ἀφορμὴν
 πρὸς τι· (τὸ νόσημα καὶ ἐς τᾶλλα [καὶ εἰς πᾶν ἄλλο] τῇ
 πόλει πρῶτον ἤρξεν ἀνομίας ἐπὶ πλέον)· 53,1.

ἄσημος ὁ μὴ ἔχων σῆμα νομίσματος· ἄσημον χρυσίον καὶ ἀρ-
 γύριον χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς μὴ κεκομμένος εἰς νομίσματα· χρυ-
 σίου ἀσήμου καὶ ἀργυρίου... οὐκ ἐλάσσονος ἢ πεντακο-
 σίων ταλάντων (ὑπάρχοντος).

ἀσθένεια ἔλλειψις δυνάμεως, ἀδυναμία.

ἀσθενής· ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης = ἐν τῷ
 ἀσθενεῖ τῆς ὑμετέρας γνώμης ἐν ᾧ τὸ φρόνημα ὑμῶν εἶναι
 ἀσθενές.

ἄσπονδος ἄνευ κανονικῆς ἀνακωχῆς (ἧτις ἐπεκυροῦτο διὰ σπον-
 δῶν)· ἀναιροῦμαι τοὺς νεκροὺς ἀσπόνδους σηκώνω (λαμ-
 βάνω) τοὺς νεκροὺς πρὸς ταφὴν ἄνευ συνθήκης.

Ἄστακος πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

ἄστει αἱ Ἀθηναίαι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Πειραιᾶ.

ἀσφαλέστερος ὀλιγώτερον ἀτυχῆς· χρητὴ εὐχεσθαι μὲν ἀσφα-
 λειότεραν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, ἀξιοῦν
 δὲ μηδὲν ἀτολμοτέραν ἔχειν αὐτήν πρόπει ἀφ' εἰδὸς μὲν νὰ

εὐχρησθε νὰ ἔχητε τὸ φρόνημά σας ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὀλιγώτερον ἀτυχεῖς (νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἔκβασιν ὀλιγώτερον ἀτυχή), ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ θεωρῆτε καθῆκόν σας νὰ ἔχητε τοῦτο—τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους φρόνημά σας—ὄχι ὀλιγώτερον τολμηρόν. **ἀτοπία** τὸ μὴ εἶναι ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ· ἐπομένως : τὸ ἀτοπον, τὸ παράδοξον· **πολλὰ καὶ ἄλλα ἀτοπίας** πολλὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ παράδοξα (τοῦ νοσήματος).

ἀτοπος ὁ ἐκτὸς τῆς οἰκείας θέσεως· ἐπομένως : ἀσυνήθης.

ἀτυχῶ ἀποτυγχάνω· **ἀσχιόν (ἔστι) ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι ἢ κτωμένους ἀτυχεῖσαι** εἶναι πλέον ἐπονείδιστον, ἐν ᾧ τὰ ἔχετε, νὰ σᾶς τὰ πάrouν ἄλλοι, παρά, ἐν ᾧ προσπαθεῖτε νὰ τὰ ἀποκτήσῃτε, ν' ἀποτύχητε.

αὐτάρκης ὁ ἐπαρκῆς εἰς ἑαυτόν, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐπαρκῆς· **αὐτάρκης πρὸς τι** ἱκανὸς ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τι· **σῶμα αὐταρκές πρὸς αὐτὸ (τὸ νόσημα)**.

αὐτίκα εὐθύς· **τὸ αὐτίκα** πρὸς στιγμὴν.

αὐτὸς 1) μόνος· 15,1. 65,13· 2) μετὰ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικ. : **δέκατος αὐτὸς** αὐτὸς μετὰ ἑννέα ἄλλων· 13,1.

αὐχῆμα ἀλαζονικὸν θράσος.

αὐχῶ καυχῶμαι· **αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι** (τοῦ ὁ. **ἀπωθοῦμαι**) πάντας (ἀντικμ).

ἀφάνεια ἀσημότης· **ἀφάνεια ἀξιώματος** κοινωνικὴ ἀσημότης. **ἀφανής** 1) ἐπὶ στρατιωτῶν μὴ ἀνευρισκομένων μετὰ τὴν μάχην :

κλίνη τῶν ἀφανῶν, οἳ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν φέρετρον διὰ τοὺς ἀφανεῖς, δηλ. δι' ἐκείνους, τοὺς ὁποίους δὲν εὔρον νὰ σηκώσουν (πάrouν) πρὸς ταφὴν· 34,3· 2) ἀβέβαιος, ἄδηλος· **τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσῃν** τὸ ἄδηλον τῆς ἐπιτυχίας (τοῦ ἀγῶνος)· 42,4.

ἀφανίζω ἐξαλείφω, ἀποσβένω.

ἀφίει, πρτικ. τοῦ ὁ. **ἀφίημι**.

ἀφίεμαι (μετὰ γνκ.). παραιμελῶ τι· (**ἀφίεσθε τῆς σωτηρίας τοῦ κοινού [=τῆς κοινῆς σωτηρίας]**).

ἄφνω αἰφνιδίως.

Ἄχαρναι δῆμος τῆς Ἀττικῆς κείμενος πρὸς τὰς κλιτύς τοῦ ὄρους Αἰγάλω.

ἀχθηδών δυσαρέσκεια· **οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῆ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι** οὐδὲ προσθέτοντες εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀβλαβεῖς μὲν, ὀχληρὰς ὅμως κατὰ τὴν ὄψιν δυσαρέσκείας (οὐδὲ προσλαμβάνοντες [ἀπέναντι τοῦ ἄλλου] φυσιο-

γνωμίαν ἀποδοκιμαστικῆς σκυθρωπότητος, ἡ ὁποία δὲν βλάπτει ἀληθῶς, πληγώνει ὅμως).

ἀχρεῖος 1) ἄχρηστος, ἀνωφελής· 40,2· 2) ἐν σχέσει πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· ἄχρηστος, ἀνίκανος πρὸς πόλεμον· οἱ ἀχρεϊότατοι οἱ κατ' ἐξοχὴν ἀχρηστοὶ (πρὸς πόλεμον), ἦτοι οἱ νοσοῦντες καὶ οἱ γέροντες· 6,4· 3) τὸ ἀχρεῖον τῆς ἡλικίας ἡ γεροντικὴ ἡλικία· 44,4.

B

βάλανος σιδήριον εἰσερχόμενον διὰ τινος ὀπῆς εἰς τὸν ξύλινον μοχλὸν (σύρτην), ὅστις ἐτίθετο ὀπισθεν τῆς θύρας καθ' ὄλον τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τινὰ ὀπὴν ἐπὶ τῆς παραστάδος τῆς θύρας ἀνεφγμένην (**βαλανοδόκην**), ὥστε ὁ μοχλὸς δὲν ἠδύνατο νὰ μετακινήθῃ πρὶν τὸ σιδήριον ἀφαιρεθῆ ἔκ τῆς βαλανοδόκης διὰ τινος κλειδίου ἢ ἀγκίστρου (**βαλανάγρας**). Δι' ἔλλειψιν βαλανάγρας ἐν ἀνάγκῃ ἐξήγητο ὁ μοχλὸς θραυόμενος διὰ πελέκεως.

βάλλω κτυπῶ.

βαρύνομαι 1) καταβάλλομαι· 64,6·2) βαρυνθῶ, λυποῦμαι· 16,2. **βέβαιος** ἀσφαλής, σταθερός· 40,4. 62,5· τὸ βέβαιον ἢ εὐστάθεια, ἢ σταθερότης· ἔχω τὸ βέβαιον τῆς διανοίας μέγα τι τὴν εὐστάθειαν τῆς ψυχῆς εἰς μέγαν βαθμόν· 89,6.

βεβαίως ἀσφαλῶς· **βεβαίως φίλια**.

βοηθῶ μετὰ δικ. πράγμ.: ὑποστηρίζω, διατηρῶ τι· (εἰκός [ἔστι] ὑμᾶς βοηθεῖν τῷ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν τιμωμένῳ τῆς πόλεως).

βοιωταρχῶ εἶμαι Βοιώταρχος, εἰς ἔκ τῶν προϊσταμένων τῆς Βοιωτικῆς ὀμοσπονδίας· οἱ Βοιώταρχοι ἦσαν ἕνδεκα καὶ εἶχον τὴν διεύθυνσιν τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν ὑποθέσεων τῆς ὀμοσπονδίας.

βουλεύω σκέπτομαι, ἀποφασίζω· 6,2.—Μέσον· ἴσον ἢ δίκαιον **βουλεύομαι** σκέπτομαι περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων ὀρθῶς καὶ δικαίως· (οὐ γὰρ οἶόν τε ἴσον τι ἢ δίκαιον **βουλεύεσθαι** [τούτους], οἷ ἂν μὴ κινδυνεύωσι καὶ παῖδας παραβαλλόμενοι ἐκ τοῦ ὁμοίου [=ὁμοίως, ὅπως οἱ ἔχοντες παῖδας στρατευσίμους])· 44,3.

βούλομαι **βουλομένῳ μοι ἔστιν** = **βούλομαι** (κυρ.: εἶναι μὲ τὴν θέλησίν μου).

βράγχος στενοχωρία τῶν βρόγγων, βραχνάδα.

βράχεια, **τά**, τὰ ἀβαθῆ μέρη, τὰ ῥηγά.

βραχὺς 1) ἐπὶ τόπου: **διὰ βραχέος** ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως· 83,5·

2) ἐπὶ ἀξίας ἢ σπουδαιότητος: μικρός, ἀσήμαντος· **ἵππομαχία**· 22,2.

Βριλησσός ὄρος ὑψούμενον κατὰ τὸ ΒΔ. μέρος τῆς Ἀττικῆς (νῦν Πεντελικόν).

γαμικά, **τά**, ὁ γάμος.

Γῆ ἀρχαία θεότης τιμωμένη ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχουσα ναὸν πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς Ἀκροπόλεως κείμενον.

γίγνομαι 1) ἐπὶ ποσῶν: ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω εἰς· **τὰ πλεῖστα ἐγένετο** τὸ ἀνώτατον ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς· 13,3· 2) ἔρχομαι·

διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκευάτους γενέσθαι διότι καταφρονοῦντες (τοὺς ἐναντίους) ἤλθον ἀπαρασκευοί· 11,4· 3)

μετὰ προθ.: **γίγνομαι ἐκ τοῦ ἴσου τινι** εὐρίσκομαι ἐν ὁμοίᾳ

θέσει πρὸς τινά· **καὶ (ὄπως μὴ) σφίσις ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται (οἱ Θεβαῖτοι)**· 3,4· **γίγνομαι ἐν** διατρίβω ἐν· 16,1· **γίγνομαι ἐπὶ τοῖς ὄρεισις** φθάνω εἰς τὰ σύνορα· 12,2.

γιγνώσκω 1) κατανοῶ· **τὰ δέοντα (γενέσθαι)**· 60,6· 2) κρίνω·

περὶ τοῦ μὴ ἐπεξεῖναι· 22,1.

γνώμη 1) νοῦς, διάνοια· 34,6. 38,1. 51,4. 65,1· 2) ψυχὴ, διά-

θεσις· 89,11· 3) σύνεσις, ὀρθὴ σκέψις· **γνώμη καὶ περιουσία κρατεῖσθαι**· 13,2· **ἐλπίδι ἧσσον πιστεύει . . . γνώμη δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων** (ἢ σύνεσις) δὲν στηρίζεται τόσον εἰς τὴν ἐλπίδα . . . ἀλλ' εἰς τὴν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέσων ὀρθὴν σκέψιν· 62,5· **δυνατὸς τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ**· 65,8·

4) φρόνημα· **τῇ γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν (τοὺς στρατεύοντας)**· 11,5· **τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν τῆς γνώμης** = ἢ μὴ κατὰ κράτος νικηθεῖσα γνώμη· 87,3· **τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ**· 89,6· 5) γνῶσις (τῶν πραγμάτων)· **γνώμη πιστεύει προσέχειν** ἐν καθαροῦ γνώσει (τῶν πραγμάτων) ἔχει πεποιθήσιν ὅτι ὑπερέχει· 62,4· 6) σχολός· **γνώμη τοιᾶδε**· 20,1· 7) ἀπόφασις· **γνώμην ποιοῦμαι** (μετ' ἀπρμφ.) ἀποφασίζω νά . . . 2,4.

Γορτύνιος ὁ ἐκ Γόρτυνος, πόλεως τῆς Κρήτης.

γούν παραδείγματος χάριν.

Γραϊκή περιοχή παρά τὸν Ὀρωπὸν τῆς Ἀττικῆς.

Γυρτώνιοι κάτοικοι τῆς Γυρτώνος, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγιώτιδος.

Δ

δαιμόνιος πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ προερχόμενον.

δεδίος, τοῦ ὄ. **δέδοικα** ἢ **δέδια**.

δέδοικα ἢ **δέδια** φοβοῦμαι **περὶ τινι** διὰ τινά· 5,5· τὸ πλήθος **δεδίος** προφυλαττόμενον, μετὰ προφυλάξεως βαῖνον· 11,4. **δεινόν, τό, κυρ.** : ὁ φόβος· ἔπειτα : ὁ κίνδυνος.

δείσαντες, τοῦ ὄ. **δέδοικα** ἢ **δέδια**.

δέος φόβος μετ' αἰδοῦς, εὐλάβεια, σεβασμός.

δέχομαί τι δίδω προσοχήν, ὑπακούω εἰς τι· **τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως** (προθύμως).

δέω ἔχω ἔλλειψιν· ἢ μετ. πολλάκις εἶναι ἐν χρήσει πρὸς δήλωσιν ἀριθμῶν συνθέτων μετὰ τοῦ 8 ἢ 9· **πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη** πενήκοντα ἔτη πλὴν δύο, τεσσαράκοντα ὀκτώ.

δῆ 1) ἦδη, μέχρι τοῦδε· 64,5· 2) βεβαίως· 24,1· **δῆ τοι** βεβαιότατα· 41,3· 3) ὡς γνωστόν· 21,1. 62,2. 64,1· 4) ἐπιτακ· πολύ, ἐντελῶς, ὁμολογουμένως· 40,3. 49,1. 64,3.

δῆμος οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι.

δημόσιος 1) **τὰ δημοσία οὐ παρανομοῦμεν** ἐν τοῖς δημοσίοις (ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ) ἀποφεύγομεν τὰς παρανομίας· 37,3· 2) ὡς ἐπίρρ. ἢ δτκ. **δημοσία** α) δημοσίᾳ δαπάνῃ· 46,1· β) ὡς πρὸς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις· 65,2.

δημοτελής ὁ τελούμενος δημοσίᾳ δαπάνῃ.

διὰ (μετὰ γνκ.) ἐπὶ χρόνου : **διὰ νυκτὸς** καθ' ὅλην τὴν νύκτα· 4,2· **διὰ παντὸς** (δηλ. **τοῦ χρόνου**) α) καθ' ὅλον τὸν χρόνον· 16,2· β) διαρκῶς, καὶ ἡμέραν καὶ νύκτα· 49,5.—**διὰ παντὸς τοῦ πολέμου** καθ' ὅλον τὸν πόλεμον· 24,1· **δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης** ἐν βραχυτάτῃ στιγμῇ ὠρισμένη ὑπὸ τῆς τύχης· 42,4.

διαβάλλω 1) ἀμβτκ.: διαβαίνω, διαπεραιούμαι· 83,3· 2) μετβτκ.: **τινά καθιστῶ** τινά ὑποπτον· 18,3.

διαβουλεύομαι σκέπτομαι.

διαδοχή διηνεκῆς ἀλληλουχία· **διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων** ἐν διηνεκεῖ ἀλληλουχίᾳ τῶν ἀλλεπαλλήλων γενεῶν.

διαδραμῶν, τοῦ ὄ. **διατρέχω**.

δίαιτα τρόπος ζωής.

διαιτῶμαι ζῶ.

διακοσμῶ τακτοποιῶ, διοργανώνω.

διαλύομαι ἀποχωρίζομαι· ἐμελλε διαλύσεσθαι (ἀπὸ τῶν ἀγωγῶν).

διάνοια 1) σκοπός· 20,5· 2) φρόνημα· 61,2.

διαπέμπομαι στέλλω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

διατρέχω τι διέρχομαι δρομαίως διὰ μέσου τινός.

διαφερόντως διαφόρως· ὡς ἐκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἐτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον καθ' ὅσον ἕκαστος ἐτύχαινε νὰ ἔχη τι (σύμπτωμα) διαφόρως ὁ εἶς ἀπὸ τὸν ἄλλον· 51,1· διαφερόντως καὶ τόδε ἔχομεν = διαφερόμεν καὶ τῷδε (κατὰ τὸ ἐξῆς)· 40,3.

διαφέρω 1) μετὰ γνκ. προσ. καὶ διπλῆς δτκ. : διαφερόμεν τῶν ἐναντίων ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τοῖσδε (ὡς πρὸς τὰς πολεμικὰς ἀσκήσεις κατὰ τὰ ἐξῆς)· 39,1· 2) τὰ διαφέροντα ἢ διαφορὰ (πρὸς τὴν προτέραν κατάστασιν)· ἐν οἷς μέγала τὰ διαφέροντα (ἔσται)· 43,5.

διαφθείρω φονεύω· πθκ. : διαφθείρομαι ἀποθνήσκω.

διάφορος 1) ὁ διαφερόμενος πρὸς τινα, ἐχθρός· 2,3· 2) οὐς. : τὸ διάφορον ἀσυμφωνία, ἐναντιότης, ἐχθρα· κατὰ τὸ Ἀθηναίων διάφορον διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐχθραν· 27,2.

διέκπλους ναυτικὸν στρατήγημα, κατὰ τὸ ὁποῖον διασχίζων τις μεθ' ὀρμῆς διὰ τοῦ πλοίου του τὴν τάξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐπληττε τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον εἰς τὰ πλάγια διὰ τοῦ ἐμβόλου καὶ ἔπειτα ταχέως ἐπιστρέφων προσέβαλλεν αὐτὸ ὀπισθεν.

διετήσιος ὁ καθ' ὅλον τὸ ἔτος γινόμενος.

δικαιῶ 1) κρίνω δίκαιον· (οἱ γὰρ ἀνθρώποι δικαιοῦσιν αἰτιᾶσθαι ἐν ἴσῳ [τοῦτον], ὅστις μαλακία ἐλλείπει τῆς ὑπαρχούσης δόξης, [ὡς] καὶ μισεῖν τὸν θρασύτητι ὀρεγόμενον τῆς μὴ προσηκούσης [αὐτῷ δόξης])· 61,4:2) θεωρῶ καθῆκόν μου· μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν = μὴ στερηθῆναι αὐτῆς· 41,5.

Διονύσια ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου· τὰ ἀρχαιότατα Διονύσια = τὰ Ἀνθεστήρια. Ταῦτα διήρκουν τρεῖς ἡμέρας (ἀπὸ τῆς 11 μέχρι τῆς 13 τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός), ὧν ἐκάστη εἶχεν ἴδιον ὄνομα· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ μὲν πρώτη Πυθόγια, ἡ δὲ δευτέρα Χόες καὶ ἡ τρίτη Χύτροι· ἰδ. Ἀνθεστηριῶν.

διορύσσω διατρύπῳ· τοὺς κοινὸς τοίχους (τῶν οἰκιῶν).

διχόθεν διὰ δύο αἰτίας.

δόκησις δοξασία, ἰδέα· ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται ἐν ἧ περιπτώσει (τ. ἔ. ἐν τῷ μετρίως εἰπεῖν) μόλις ἐξασφαλίζεται (ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκροατῶν) καὶ ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ ῥήτωρ εἶπε τὴν ἀλήθειαν· 35,2· παρέχω δόκησιν κάμνω (τινὰ) νὰ νομίζῃ· 84,1.

δοκιμάζω ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω· πθηκ.: τοῖς πάλοι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν ὑπὸ τῶν προγόνων ἐνεκρίθη ὅτι ταῦτα (δηλ. ὁ ἐπιτάφιος λόγος καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ συνδεόμενα) οὕτω γινόμενα ἔχουσι καλῶς.

δοκῶ 1) νομίζω· (καὶ ἐδόκουν οἱ Πελ. καταλαβεῖν ἂν [= ὅτι καταλάβοιεν ἂν] πάντα ἔξω [τῆς πόλεως] ἔτι [ὄντα], ἐπελθόντες [=εἰ ἐπέλθοιεν] διὰ τάχους)· 18,4· 2) πιστεύομαι· 8,3.

δόξα 1) προσδοκία· τυχεῖν τῆς δόξης· 35,3· παρὰ δόξαν· 49,6· 2) καλὴ ὑπόληψις, τιμὴ, δόξα· (μεγάλῃ ἢ δόξα [ἔσται] ὑμῖν μὴ χεῖροσι γενέσθαι τῆς ὑπαρχούσης φύσεως [=εἰάν δὲν φανῆτε κατώτεραι τῆς ἰδίας ὑμῶν φύσεως] καὶ [ταύτη] ἧς ἂν κλέος ἦ ἐπ' ἐλάχιστον [=ἐλάχιστα] ἐν τοῖς ἄρσεσιν ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου)· 45,2· 3) δόξα (καλὴ ἢ κακὴ)· φέρομαι μεγίστην δόξαν τινὲ ἐπ' ἀμφοτέρω ἐκ τῶν ἀποβαιόντων φέρω (παρέχω) εἷς τινα κατὰ τὰς ἐκβάσεις τοῦ πολέμου ἢ μεγίστην δόξαν ἢ μεγίστην καταισχύνῃν· 11,9.

δουλεύω ἀσφαλῶς ὑπακούω εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἄλλου ἄνευ κινδύνων (ἀποφεύγων τοὺς κινδύνους).

δουλῶ ὑποδουλώω, ταπεινώω, καταβάλλω· (τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ ξυμβαῖνον πλείστῳ παραλόγῳ δουλοῦ [τὸ] φρόνημα).

δ' οὖν τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι . . .

δραστήριον, τό, ἡ δραστηριότης, ἡ ἐνεργητικότης.

δρῶ πράττω· 5,5· εὖ δρῶ εὐεργετῶ· (εὖ) δρῶντες· 40,4.

δύναμις 1) ἀρχή, δικαιοδοσία· 7,1· 2) σημασία, σπουδαιότης· προγνοὺς τὴν δύναμιν (τοῦ πολέμου)· 65,5.

δυνατὸς ἔχων ἰσχύον, ἐπιρροήν· 2,3.65,8· οἱ δυνατοὶ οἱ πρότοι ἄνδρες, οἱ ἄριστοι, οἱ ἐξέχοντες κατὰ τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἐπίδρασιν· 65,2.

Ε

ἐγκαλλώπισμα κόσμημα.

ἐγκαρτερωῶ ἐμμένω· (ταπεινή [ἐγένετο = ἐταπεινώθη, ἐκάμφθη] ἢ διάνοια ὑμῶν [ὥστε] ἐγκαρτερεῖν [τούτοις] ἃ ἔγνωτε).

ἐγκατασκήπτω (ἐπὶ ἐπιδημιῶν) ἐνσκήπτω.

ἐγκειμαί τινι ἐπιτίθεμαι κατά τινος, στενοχωρῶ τίνα.

ἐθάς, ἄδος (μετὰ γνκ.) συνηθισμένος μέ τι.

ἐθέλω συνηθίζω.

ἐθος συνήθεια· ἐν ἔθει ἐστὶ τι σύνηθες εἶναι τι.

εἰ 1) μετὰ τὰς ἐκφράσεις ἀμφιβολίας καὶ ἀβεβαιότητος = εἰ μὴ ἂν δέν· ἀδελον νομίζων εἰ διαφθαρήσεται· 53,3· 2) ἐπειδὴ· εἰ ἐθέλομεν κινδυνεύειν (νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τοὺς κινδύνους)· 39,4· 3) εἰ μὴ ἐκτὸς ἑάν· οὐ δικαίως εἰ μὴ . . . ἀναθήσετε· 64,1.

εἶδος ἰδιάζων χαρακτήρ· (τὸ εἶδος τῆς νόσου, γενόμενον κρεῖσσον τοῦ λόγου, τὰ τε ἄλλα [αἰτ. τοῦ κατά τι] . . .).

εἶκός πιθανόν, εὐλογον, φυσικόν· τὸ οὐκ εἶκός τὸ ἀπροσδόκητον.

εἰμι 1) ἐπομένου ἀναφορικοῦ· ἔστιν ἃ = τινὰ (μέρη)· 26,2· εἰσὶν οὐ = τινές· εἰσὶ δ' οὐ (διέφευγον) καὶ τῶν ὀφθαλμῶν (στερησκόμενοι)· 49,7· οὐκ ἔστιν ὅστις = οὐδεὶς· 62,2· ἔστιν ὅτε ἐνίοτε· οὐκ ἔστιν ὅτε οὐδέποτε· 39,1· 2) μετὰ προθ.: εἰμι ἐν τινι ἀσχολοῦμαι εἰς τι· ἐν τούτῳ παρασκευῆς (= ἐν ταύτῃ τῇ παρασκευῇ) ἦσαν· 17,4.

εἶτε . . . εἶτε ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως· εἶτε κατακαύσωσιν . . . εἶτε τι ἄλλο χρήσονται (αὐτοῖς) ἂν ἔπρεπε νὰ κατακαύσωσιν αὐτοὺς ἢ νὰ τοὺς μεταχειρισθῶσιν ἄλλως πως.

ἐκ μετὰ γνκ.: 1) μετὰ βραχυλογίας· θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων = θάπτουσι τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας καὶ ἐκ τούτων ἀναιρουμένους καὶ θαπτομένους = τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις φονευομένους· 34,5· 2) ἐπὶ χρόνου· ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πολιτικοῦ των συστήματος (τοῦ πρὸ τοῦ συνοικισμοῦ τοῦ Θησεῦς)· 16,2· ἐξ αὐτῶν μετ' αὐτὰ (τὰ συμπτώματα)· 49,3· 3) εἰς δήλωσιν τοῦ μέσου· ἐκ τῶν ἰδίων διὰ τῆς διαγωγῆς των ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ (δηλ. διὰ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ παρεκτροπῶν των)· 42,3· 4) εἰς δήλωσιν αἰτίου· ἐκ τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι (κατοίκων) διὰ τὴν μὴ ἐρήμωσιν· 44,3.

ἔκδημος ὁ ἐν ἀποδημίᾳ ὢν· **ἔξοδος ἔκδημος** ἐκστρατεία εἰς ξένην χώραν.

ἐκκάμνω ἀποκάμνω· **τὰς δλοφύρσεις** ἀποκάμνω δλοφυρόμενος. **ἐκνέω** ἐκφεύγω (σφύζομαι) κολυμβῶν.

ἐκπίπτω 1) ἐπὶ πτωμάτων· ἐκβάλλομαι (ὑπὸ τῶν κυμάτων)· 92,3· 2) ἐκδιώκομαι· 27,2.

ἐκπλήσσω (πλήττων) ἐκβάλλω, ἐκδιώκω· **ἡ τέρψις ἐκπλήσσει τὸ λυπηρόν**· 38,1· **φόβος μνήμην ἐκπλήσσει** κάμνει τὸν ἀνθρώπον νὰ λησμονῇ (νὰ τὰ χάνῃ)· 87,4.

ἐκὼν ἐκουσίως· **ἐκὼν εἶναι** ὅσον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θελήσεώς μου. **ἔλασσον ἔχω** εὐρίσκομαι ἐν ἤττονι μοίρᾳ, φαίνομαι κατώτερος. **ἐλαύνω** ἐκδιώκω.

ἐλευθέρως· κατεῖχε τὸ πλήθος ἐλευθέρως χωρὶς νὰ περιορίζη τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πλήθους.

Ἐλευσίτιον, τό, ναὸς ἐν Ἀθήναις τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης κείμενος πιθανῶς ΒΑ. τῆς Ἀκροπόλεως (βλ. τοπογρ. πίν. τῶν Ἀθηνῶν).

Ἐλευσίς = τὸ **Ἐλευσίτιον πεδῖον**.

ἐλλείπω (μετὰ γνκ.) εἶμαι κατώτερός τινος.

ἐλομένοις, τοῦ ὁ. **αἰροῦμαι**.

ἐλπίζω προσδοκῶ, περιμένω.

ἐλπίς· κοινή ἐλπίς ἐλπίς περὶ τῆς νίκης τῆς πατρίδος.

ἐμβάλλω νηὶ κτυπῶ πλοῖον διὰ τοῦ ἐμβόλου.

ἐμβολῆ ἐπὶ πλοίων· ἐπίθεσις, προσβολὴ διὰ τοῦ ἐμβόλου.

ἐμβοῶ φωνάζω δυνατά.

ἐμμένω 1) διαμένω ἐντὸς μέρους τινός, ἐνδιατριβῶ· **χρόνον πολλὸν ἐμμέναντες**· 19,2· **ἐμμέναντες χρόνον, ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια** ἐφ' ὅσον χρόνον . . .· 23,3· 2) παραμένω, διαρκῶ· **ἐνέμειναν αἱ σπονδαί**· 2,1.

ἐμπειρος· τὸ ἐμπειρότερον = ἡ μείζων ἐμπειρία.

ἐμποδὼν πρὸ τῶν ποδῶν, μέσα εἰς τὰ πόδια, ἐμπόδιον· **τὸ μὴ ἐμποδὼν** οἱ μὴ παρέχοντες ἐμπόδια εἰς τοὺς ζῶντας (δηλ. οἱ **μηκέτι ὄντες**, οἱ νεκροί).

ἐμφανῆς ὄρατος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, φανερός· **ἐν τῷ ἐμφανεῖ** φανερῶς, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

ἐν (μετὰ δτικ.) ἐνώπιόν τινος.

ἐνάγω παροτρύνω, παρορμῶ.

ἐναντιοῦμαι ἠναντίωμαί τινι εὐρίσκομαι εἰς ἀντίθεσιν, διαφωνῶ πρὸς τινα.

ἐνδεής ὑποδείξ· τὸ πλεῖστον ἐν τῷ συγκριτκ. : **ἐνδεέστερός τι-νος** ὑποδεέστερός τινος.

ἐνδίδωμι 1) μετ' αἰτ. καὶ δικ. : παραδίδω τι εἰς τὰς χεῖράς τινος· **ἐτράποντο ἐνδιδόναι καὶ τὰ πράγματα τῷ δήμῳ καθ' ἡδονὴν** (κατὰ τὰς ἐκάστοτε ὁρέξεις αὐτοῦ, τοῦ δήμου)· 65,10· 2) δίδω, παρέχω· **πρόφασιν**· 87,9· 3) προξενῶ, ἐπιφέρω· **σπασμὸν ἰσχυρόν**· 49,4· 4) ὑποχωρῶ· **εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν** (διὰ τὰ ἴδη) ἂν τυχὸν τῶρα μᾶλλον (ἢ πρότερον) ἠθέλον κάπως ὑποχωρήσει· 12,1· **οὐδὲν πω ἐνδώσουσιν** εἰς οὐδεμίαν ἀκόμη ὑποχώρησιν θὰ προβῶσι· 12,4· **τὸ σῶζεσθαι ἐνδόντες**· 42,4· **καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν**· 65,12.

ἐνδον ἐντός.

ἐνειμι εἶμαι ἐν τινι, ἐνυπάρχω, εἰρίσκομαι μέσα· **στάσιν ἐγένεσθαι τῇ γνώμῃ** = **στάσιν** (διχόνοϊαν) **ἔσσεσθαι ἐν τῇ γνώμῃ** ὅτι θὰ ἐπέλθῃ διχογνωμία· 20,4· **τὰ δεσπᾶ ἐκάστου ἔνεστι τῇ λάρνακι τῆς φυλῆς, ἧς ἕκαστος ἦν**· 34,3.

ἐνθένδε ἐκ τοῦ ἐπομένου συμβάντος.

ἐνθυμοῦμαι 1) σκέπτομαι· **ὀρθῶς ἐνθυμούμεθα** συλλαμβάνομεν ὀρθὰς σκέψεις (τὰς ὁποίας ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ἄλλων)· 40 2· 2) = **γινώσκω** κατανοῶ· 60,6· 3) μετὰ μετχ. : συλλογίζομαι ὅτι . . . ὁ (πλεονέκτημα) . . . **ἐνθυμηθῆναι ὑπάρχον ὑμῖν**· 62,1.

ἐνι = **ἐνεστι** εἶναι δυνατόν· **ἐνι τοῖς αὐτοῖς ἐπιμέλεια οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν** εἶναι δυνατόν (παρ' ἡμῖν) οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι νὰ φροντίζωσι καὶ διὰ τὰς ἰδιωτικὰς τῶν ὑποθέσεις συγχρόνως καὶ διὰ τὰς δημοσίας.

Ἐννεάκρουνος, ἰδ. **Καλλιρόη**.

ἐντὸς ἐντεῦθεν.

ἐντυγχάνω ἀπολ. : **παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καιρῷ καὶ λόγου καὶ ἔργου** εἰς κάθε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν εἴτε λόγου εἴτε ἔργου.

ἐξαιρέτος ὄν ἐκλέγων χωρίζει τις ἐξ ἄλλων· **χίλια τάλαντα ἐξαιρέτα ποιησαμένοις** ἀφ' οὗ λάβωσι χίλια τάλαντα· 24,1· **τριήρεις ἐξαιρέτους ἐποίησαντο** τριήρεις ἐξεχώρισαν· 24,2.
ἑξαμαρτάνω τι διαπραττω σφάλμα τι· (**ἔνεκα**) **τοῦ μὴ ἑξα-**

μαρτεῖν τι ξυνελθόντας [=ἵνα μὴ, εἰ ξυνέλθοιεν, ἐξ-
μάρτωσί τι] ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμη [=ὕπ' ὀργῆς μᾶλλον
ὄθουμένοι ἢ ὑπὸ σκέψεως]).

ἐξανάγομαι ἐκπλέω.

ἐξανθῶ ἐπὶ νοσημάτων : ἀναφαίνομαι, προβάλλω· *σῶμα φλυ-
κταίναις καὶ ἔλκεσιν ἐξηνηθηκός* ὅλον κεκαλυμμένον ἀπὸ
φλυκταίνας καὶ ἔλκη.

ἐξαπιναίως ἐξαίφνης.

ἐξαργύω παρασκευάζω· ἐν τῷ μέσῳ ὠσαύτως : παρασκευάζω.

ἐξείργομαι (μετὰ γνκ.) ἀποκλείομαί τινος.

ἐξένευσαν, τοῦ ὄ. ἐκνέω.

ἐξετάζω ἐρωτῶ καὶ λαμβάνω πληροφορίας περὶ τινος, δοκιμάζω·
*τὴν ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν (=τοὺς ὑπάρχοντας ξυμ-
μάχους).*

ἐξηγοῦμαι διευθύνω, κυβερνῶ.

ἐξῆς κατὰ σειράν.

ἐξίσταμαι 1) μετὰ γνκ. πράγμ.: ἀτομακρύνομαι ἀπὸ τινος, πα-
ραιτῶ τι· *ἧς (ἀρχῆς) οὐδ' ἐκσιτῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν*· 63, 2.

2) μεταβάλλω τὴν γνώμην μου· (*ὁ αὐτός εἰμι [τῇ γνώμῃ]
καὶ οὐκ ἐξίσταμαι [τῆς γνώμης, ἣν εἶχον]*· ὑμεῖς δὲ με-
ταβάλλετε [τὴν γνώμην])· 61, 2.

ἐξοικοῦμαι κατοικοῦμαι ἐντελῶς.

ἐξω ὡς πρόθ. μετὰ γνκ. : *ἄλλα ἔξω τοῦ πολέμου* ἄσχετα πρὸς
τὸν πόλεμον (πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ πολέμου).

ἐπάγω παρακινῶ, παροξύνω.—Μέσον : προσκαλῶ.

ἐπαίρω σηκώνω ἐπάνω· πθηκ. ἢ *Ἑλλάς τῆδε τῇ ὀργῇ ἐπῆρ-
ται καὶ προσέχει τὴν γνώμην* ἢ Ἑλλάς διὰ ταύτης τῆς (πο-
λεμικῆς) κινήσεως ἡμῶν εἶναι μετέωρος (συντεταραγμένη) καὶ
ἔχει πρὸς αὐτὴν ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν της.

ἐπακούω ἀκούω μετὰ προσοχῆς· (*καὶ ξύμφορον εἶναι τὸν
πάντα ὁμιλον τῶν ἀσπῶν καὶ ξένων ἐπακοῦσαι αὐτῶν*).

ἐπαλξίς περιληπτικ. = ἐπάλξεις· *οἱ παρ' ἐπαλξιν* οἱ ὑπερα-
σπισταὶ τῶν τειχῶν.

ἐπάρατος ἐπικατάρατος· ὁ ἐπάρατος ἦν μὴ οἰκεῖν περὶ τοῦ
ὀποίου ὑπῆρχε κατάρρα νὰ μὴ τὸ κατοικήσῃ τις.

ἐπαυξάνω προάγω, ἀναπτύσσω· *τὰ πλείω αὐτῆς ἐπηυξήσαμεν
τὰ πλείστα μέρη αὐτῆς ἀνεπτύξαμεν, τ.ἔ. ηἰξήσαμεν τὰς ναυ-
τικὰς δυνάμεις, ἀνεπτύξαμεν τοὺς πόρους τοῦ κράτους κτι.*

ἐπαύρεσις ἀπόλαυσις.

ἐπεβίω, ἀόρ. τοῦ ὄ. ἐπιζῶ.

ἐπειδὴ 1) ἀφ' οὗ 5,7· 2) μετ' εὐκτ. : ὁσάκις· ἐπειδὴ ἐκάστοις ἐτοῖμα γίνονται (τὰ πράγματα) ὁσάκις ἕκαστοι ἡτοιμάζοντο· 10,2.

ἐπεξέρχομαι ἐξέρχομαι ἐναντίον τινός.

ἐπεξίασι, μέλλ. τοῦ ὄ. ἐπεξέρχομαι.

ἐπέροχομαι 1) ἔροχομαι κατόπιν· τοὺς ἐπελθόντας (ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ ἐπίεσε) 52,1· 2) μετ' αἰτ. : εἰσβάλλω εἰς· (ἐπελθόντες [ἡμεῖς] αὐτοὶ τὴν τῶν πέλας [γῆν] οὐ χαλεπῶς τὰ πλείω [= ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον] κρατοῦμεν, [καίπερ] μαχόμενοι ἐν τῇ ἀλλοτριᾷ, τοὺς ἀμυνομένους περὶ τῶν οἰκείων)· 39,2.

ἐπεσέρχομαι εἰσάγομαι πρὸς τούτοις.

ἐπέχω (ἀμιβτ.) δὲν μετακινεῖσθαι, δὲν τὸ κουνῶ.

ἐπηγάγοντο, τοῦ ὄ. ἐπάγομαι.

ἐπῆρται, πθηκ. πρηκμ. τοῦ ὄ. ἐπαίρω.

ἐπὶ 1) μετὰ γνκ. : α) μετὰ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας : ἐπὶ σφῶν αὐτῶν καθ' ἑαυτούς, μόνοι των· 63,3· β) εἰς δῆλωσιν τοῦ βάρους ἐν παρατάξει πλοίων : ἐτάξαντο τὰς ναῦς ἐπὶ τεσσάρων παρέταξαν τὰ πλοῖα των εἰς τέσσαρας γραμμάς (ὥστε νὰ ὑπάρχη βάθος τεσσάρων πλοίων)· 90,1· γ) εἰς δῆλωσιν χρόνου : ἐπὶ Χρυσίδος . . . ἱερωμένης καὶ (ἐπὶ) Αἰνησίου ἐφόρου (ὄντος) . . . καὶ (ἐπὶ) Πυθιοδώρου . . . ἄρχοντος Ἀθηναίους ὅτε ἡ Χρυσὶς ἦτο ἱέρεια (τῆς Ἥρας) καὶ ὅτε ὁ Αἰνησίας . . . 2,1· 2) μετὰ δτκ. : α) ἐπὶ τόπου : πλησίον· Καρία ἢ ἐπὶ θαλάσῃ· 9,4· ἢ ἐπὶ Δοκροῖς (κειμένη) νῆσος· 32,1· β) ἐπὶ θέσεως : κατόπιν τινός· ἐπὶ δ' αὐτῶ (τῶ δεξιῶ κέρατι) ἔταξαν· 90,2· γ) τὸ εἶναί τι ἐν τῇ ἔξουσίᾳ τινός· ἐφ' ἑαυτῶ εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν ὅτι ἡ προσβολὴ ἔξηρτάτο ἀπὸ αὐτόν· 84,2· δ) εἰς δῆλωσιν αἰτίας : ἔνεκα· ἐπ' ἀξιώσει ἔνεκα τῆς ὑπολήψεως (τὴν ὁποίαν εἶχεν)· 65,8· ε) εἰς δῆλωσιν σκοποῦ : ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ μὲ τὸν σκοπὸν νὰ διαβάλωσιν αὐτόν· 13,1· ἐπὶ κακῶ τῆς πόλεως πρὸς βλάβην τῆς πόλεως· 13,1· τὸ ἐπιφθονον λαμβάνει ἐπὶ μεγίστοις (ἀγαθοῖς) ἵνα ἐπιτύχη μέγιστα ἀγαθὰ· 64,5· στ) πρὸς τιμὴν τινός· λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον· 34,6· ζ) ἐπὶ περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκεται τις· ἐπὶ τῶ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ (εἶναι) εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις...· 36,4.

ἐπιβολή τὸ νὰ ῥίπτῃ τίς τι ἐπάνω εἰς τι, τὸ σκέπασμα· ὥστε (οἱ νοσοῦντες) μήτε... τὰς ἐπιβολὰς μηδ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ (ὄντες) ἀνέχεσθαι ὥστε οἱ νοσοῦντες δὲν ὑπέφερον μήτε... τὰ σκεπάσματα μηδὲ ἄλλο τι ἐπεθύμουν παρὰ νὰ εἶναι γυμνοί.

ἐπιβουλεύω (μετὰ δικ.) σχεδιάζω ἐπιβουλήν κατὰ τινος· ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν=ἐπεβούλευον τοῦτοις τοῖς Πλαταιεῦσιν, οἱ ἔξω τῆς πόλεως ἦσαν.

ἐπιγίγνομαι 1) ἐπὶ χρόνου· ἔρχομαι κατόπιν· τοῦ ἐπιγιννομένου χειμῶνος (κατὰ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα· 33,1· οἱ ἐπιγιννόμενοι (παῖδες) τὰ κατόπιν γεννώμενα τέκνα, ἢ νέα τεκνοποιία· 44,3· 2) ἐπὶ φυσικῶν συμβάντων· ἐπέρχομαι, ἐπισυμβαίνω· ὑετὸς πολὺς ἐπιγίγνεται πίπτει· θάλασσα βροχὴ· 4,2· 3) συμβαίνω, γίγνομαι· αἴσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο (τοῖς Πλαταιεῦσι)=ταχέως ἦσθοντο οἱ Πλαταιεῖς (τούτους)· 4,4· 4) ἐπὶ νόσου· προσβάλλω, ἐνσκήπτω· ἐπιγεγέννηται ἡ νόσος πέρα ὧν προσεδεχόμεθα· 64,1.

ἐπιγινώσκω ἀποφασίζω κατόπιν· οὐκ ἐπιγινώσκοντες τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς ἀπελθόντας (εἰς Σικελίαν).

ἐπιζῶ ζῶ μετὰ ταῦτα, κατόπιν· ἐπεβίω (τῷ πολέμῳ)=ἐβίω ἐπὶ τῷ πολέμῳ (τ. ἔ. μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου).

ἐπικαλῶ (τινι) φέρω κατηγορίαν κατὰ τινος, κατηγορῶ τινά· ἐπικαλέσαντες (τοῖς Αἰγινήταις) τοῦ πολέμου αἰτίους εἶναι σφίσιν (=αὐτοῖς, τοῖς Ἄθ.).

ἐπικαταλαμβάνω προφθάνω.

ἐπίκειμαι 1) ἐπὶ νήσων· εἶμαι πλησίον· 14,1· 2) στενοχωρῶ, βασανίζω· ἡ ἀπορία ἐπέκειτο (αὐτοῖς)· 49,5· ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος· 59,1.

ἐπικηρυκεύομαι ἀποστέλλω κήρυκας περὶ διαλλαγῆς, κάμνω προτάσεις εἰρήνης.

ἐπίκουροι μισθωτοὶ στρατιῶται.

ἐπικτιῶμαι=ἐπὶ τινι (προσέτι) κτιῶμαι· ἐπικτιῶμαι ἀρχὴν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἀρχῇ κτιῶμαι νέαν ἀρχήν, ἐπεκτείνω τὴν ἀρχήν.

ἐπιλαμβάνω ἐπὶ νόσου· προσβάλλω.

ἐπίλειψις ἔλλειψις.

ἐπιμείννυμαι συγκοινωνῶ· ἐπεμείννυντο παρ' ἀλλήλους (= πρὸς ἀλλήλους).

ἐπιμονῇ τὸ μένειν ἔν τινι τόπῳ, χρονοτριβή.

ἐπινέμομαι ἐπὶ μiasματικῆς νόσου: ἔξαπλώνομαι καὶ κάμνω θραύσιν.

ἐπινοῶ ἔχω κατὰ νοῦν, συλλογίζομαι· οὐδὲν ὀλίγον (=μικρὸν) ἐπενόουν.

ἐπίπεμψις ἢ εἷς τινα τόπον ἀποστολή· (διὰ τὴν ἐπίπεμψιν ἔν τῇ γῆ [=κατὰ ξηρὰν] ἐπὶ πολλὰ [χωρία ἀνδρῶν ἐξ] ἡμῶν αὐτῶν).

ἐπίπλους ἐπιπλέων (ἐπιθετικός) στόλος· (ὅπως μὴ οἱ Ἄθην διαφύγοιεν τὸν ἐπίπλου σφῶν [τ. ἔ. τῶν Πελοποννησίων] πλέοντες ἔξω τοῦ ἑαυτῶν [τ. ἔ. τῶν Πελοποννησίων] κέρως).

ἐπίσημος ὁ ἐπάνω (ἐφ' ἑαυτοῦ) ἔχων σῆμα, κεχαραγμένος· ἀργύριον ἐπίσημον ἔχον σῆμα νομίσματος· ὅθεν: ἀργυρᾶ νομίσματα.

ἐπιστέλλω παραγγέλλω.

ἐπιστήμη ἔμπειρία.

ἐπιστρέφω στρέφω.

ἐπιστροφή ἐπὶ πλοίων: ἀλλαγὴ τῆς διευθύνσεως, στροφή.

ἐπίσχεσις χρονοτριβή.

ἐπιτάσσω (μετὰ δικ. προσ. καὶ ἀπρμφ.) διατάττω τινὰ νά . . .

ἐπιτήδειος 1) κατάλληλος· ὁ κῶρος ἐνστρατοπεδεύσαι διὰ νά στρατοπεδεύση ἔν αὐτῷ, πρὸς στρατοπέδευσιν· 20,4· 2) ἀναγκαῖος· ἰδίως ὡς οὐσ.: τὰ ἐπιτήδεια τὰ ἀναγκαῖα (πρὸς ταφήν)· 52,4· 3) φιλικός· κηρύγματα ἐπιτήδεια φιλικαὶ (διαλακτικαὶ) γνωστοποιήσεις διὰ τοῦ κήρυκος· 2,4· 4) φίλος· 18,3. 49,7.

ἐπιτηδεύματα ἑνασχολήσεις.

ἐπιτηδεύσεις ἀρχαί· ἀπὸ οἴας ἐπιτηδεύσεως (δηλ. ὁρμώμενοι) ἀπὸ ποίας ἀρχᾶς ἔμπνεόμενοι.

ἐπιφέρω φέρω, προσφέρω· ἐπιφέρει ἕκαστος, ἦν τι βούληται (=ὅ τι ἂν βούληται [δηλ. ἄνθη, στεφάνους, ἀρώματα]).

ἐπίφθονος ὑποκείμενος εἰς φθόνον, μισητός· τὸ ἐπίφθονον ὁ φθόνος, τὸ μῖσος· τὸ ἐπίφθονον λαμβάνω φθονοῦμαι, μισοῦμαι.

ἐπιχειρητέα=ἐπιχειρητέον (ῥημ. ἐπίθ.) πρέπει τις νά προσβάλλῃ· ἐπιχειρητέα εἶναι (δηλ. τοῖς Θεβαίοις) ὅτι πρέπει νά προσβάλλωσι τοὺς Θεβ.

ἐπιχειρῶ ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω· 84,1. — Πθτικ. : πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι ἀσφαλέστατοι πρὸς τὰς προσβολὰς τῶν ἐναντίων· 11,5.

ἐπιψηφίζω (ἐπὶ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου) θέτω τι εἰς ψηφοφορίαν.

ἐποικος ὁ πεμπόμενός που ὡς μετανάστης· (καὶ ἐφαίνεται [αὐτοῖς] ἀσφαλέστερον [εἶναι] πέμπωντας ἐποίκους αὐτῶν ἔχειν τὴν Αἴγιναν τῇ Πελοπ. ἐπικειμένην).

ἐπομαι ἀκολουθῶ, ὑπακούω· ἐπεσθε (τοῖς παραγγέλμασι).

ἐπόμνυμι ἐπάνω εἰς τι στηριζόμενος κάμνω ὄρκον· ἐπομοῖσαι φασὶν αὐτοὺς ἰσχυρίζονται (οἱ Θηβ.) ὅτι αὐτοὶ (οἱ Πλατ.) ὤρκισθησαν ἐπάνω εἰς τοὺς λόγους (τοὺς ὁποίους πρότερον εἶπον).

ἔπος στίχος (ποιήσεως).

ἔρανος συνεισφορά· προῖταμαι τῇ πόλει κάλλιστον ἔρανον προσφέρω εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος τὴν ὠραιοτάτην συνεισφορὰν (τὴν εὐγενεσιότητα θυσίαν, δηλ. τὴν ζώην μου).

ἔργον 1) πολεμικὸν ἔργον, μάχη· 42,4. 43,1. 89,9· καθίσταμαι ἐς ἔργον προβαίνω εἰς τὴν μάχην· 11,7· 2) ἐχθρικὸν ἔργον, ἐχθρική πρᾶξις· 7,1· 3) κατόρθωμα· ὧν (=τούτων δὲ) ἐγὼ τὰ κατὰ πολέμους ἔργα ἐν τούτοις ἐγὼ τὰ πολεμικὰ κατορθώματα (τοὺς ἐπιθετικὸς πολέμους) τούτων (δηλ. ἡμῶν τῶν συγχρόνων καὶ τῶν πατέρων μας)· 36,4· 4) πρᾶξις, ἐνέργεια· τῷ ἔργῳ δεδιότας παρεσκευάσθαι ἐν τῇ πρᾶξει (ἐμπράκτως) μετὰ φόβου νὰ εἶναι παρεσκευασμένοι· 11,5.

ἔρεχθεύς βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων.

ἔρημος 1) ἔρημος· τὰ ἐρήμα τὰ ἔρημα, τὰ ἀνοικοδόμητα· 17,1·

2) ἀπροφύλακτος· πύλαι· 4,4· 3) ἐπὶ προσώπων : ἐγκαταλελειμμένος· 51,5.

ἔρμηνεύω ἐξηγῶ (ἐκθέτω) σαφῶς.

ἔρρῶ, τοῦ ῥ. ῥέω.

ἔρρωντο, πθτικ. ὑπερσυντλκ. τοῦ ῥ. ῥῶννυμι.

ἔρχομαι 1) διὰ μάχης ἔρχομαι τινι ἔρχομαι εἰς μάχην κατὰ τινος· ἀσφάλεια πολλή (δοκεῖ) εἶναι μὴ ἂν ἔλθειν τοὺς ἐναντίους (=ὅτι οἱ ἐναντίοι οὐκ ἂν ἔλθοιεν) ἡμῖν διὰ μάχης· 11,3· 2) ἔρχομαι ἐς χεῖρας συμπλέκομαι· 3,4.

ἐς (μετ' αἰτ.) 1) ἐπὶ χρόνου : α) μέχρι τινός· ἐς Θεσεία· 15,1· β) εἰς δήλωσιν τοῦ ὄριου· ἐς αἰδιον εἰς αἰῶνας αἰώνων, αἰωνίως· 64,3· 2) εἰς δήλωσιν ἀναφορᾶς : ὡς πρὸς τί· ἐς τὴν

πρὸς ἀλλήλους ὑποψίαν· 37,2· ἐς τὰλλα· 53,1· μεγέθους πᾶσι ἐς τὴν ἀρχὴν προκειμένου περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἀρχὴν ὑμῶν· 62,1· ἔς τε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχροὺς προνοήσαντες καὶ περὶ τῆς μελλούσης δόξης (κυρ. : καὶ ὡς πρὸς τὴν . . .) καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ παρόντι ὄχι κατασχύνης (τ. ἔ. λαμπρότητος) 64,6· ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἐς τὸν πόλεμον· 65,6· 3) πρὸς δήλωσιν σκοποῦ· ἀποδώσει τὴν ἀρετὴν οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα θ' ἀνταποδώσει τὴν (ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς αὐτὸν) εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων ὄχι πρὸς χάριν (διὰ τὸ τῷ χρεωστικῷ χάρις), ἀλλὰ πρὸς ἑξόφλησιν χρέους· 40,4.

ἑσβατός, ὄν, προσιτός· ἑσβατὸν γενέσθαι τῇ . . . ν' ἀνοιχθῆ εἰς τὴν . . .

ἑσδρομὴ εἰσβολή, ἔφοδος.

ἑσκομίζομαι κομίζω ἐντός· τὰ ἐκ τῆς χώρας ἑσκομίσαντο = τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκ τῆς χώρας ἐκομίσαντο ἐς τὴν πόλιν· 5,7· τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἑσκομίζεσθαι = τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐκ τῶν ἀγρῶν κομίζεσθαι ἐς τὴν πόλιν· 13,2

ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου πρὸς τὸ ἑσωιερικὸν τοῦ κόλπου.

εὐδαιμον, τὸ = ἡ εὐδαιμονία· κρινῶ τὸ εὐδαιμον (κτγρμ.) τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον (κτγρμ.) τὸ εὐψυχον θεωρῶ ὅτι θεμέλιον τῆς εὐδαιμονίας εἶναι ἢ ἐλευθερία, τῆς δ' ἐλευθερίας ἢ γενναιοψυχία.

εὐδοκιμῶ διακρίνομαι· ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ ἐφ' ὅσον ἕκαστος ἐν τινὶ κλάδῳ διακρίνεται.

Εὐήνος ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας (νῦν Φίδαρις).

εὐλογία ἔπαινος· καθιστὰς τὴν εὐλογίαν (τούτων), ἐφ' οἷς νῦν λέγω, φανερὰν σημείους διότι ἤθελον νὰ κυρώσω διὰ πραγματικῶν ἀποδείξεων τὸν ἔπαινον τούτων . . .

Εὐμολπος κατὰ τὸν μῦθον υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Χιόνης, βασιλεὺς τῶν Θρακῶν, ἰδρυτὴς τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων καὶ ἀρχηγέτης τῶν Εὐμολπιδῶν, τοῦ ἱερατικοῦ γένους τῆς Ἐλευσίως. Ἐλθὼν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Θρακῶν εἰς βοήθειαν τῶν Ἐλευσινίων πολεμούντων πρὸς τοὺς Ἀθ. ἐπολέμησε πρὸς τὸν Ἐρεχθεά καὶ ἔπαισεν ἐν τῇ μάχῃ.

εὐνοία· εὐνοίαν ἔχω (μετ' ἀπομφ.) εὐχομαι ἐκ καρδίας νὰ . . .

εὐπραγῶ = εὖ πράσσω εὐτυχῶ· πόλις εὐπραγεῖ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν πολιτῶν (ἰδιωτικῶς).

εὐπρεπής ἔντιμος, τιμητικός· (οἱ ἂν λάχῃσι τῆς εὐπρεπεστά-

της τελευταῖης, ὡσπερ οἶδε νῦν, ἢ τῆς εὐπρεπεσιότητος λύπης, ὡσπερ ὑμεῖς).

εὐρυχωρία ἐπὶ θαλάσσης : ἀνοικτὸν καὶ εὐρύχωρον μέρος.

εὐτέλεια λιτότης, ἀπλότης· **φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας** εἴμεθα ἐρασταὶ τοῦ ὠραίου, ἀλλὰ καὶ φίλοι συγχρόνως τῆς ἀπλότητος.

εὐτραπέλως εὐστρόφως, δεξιῶς· **μετὰ χαρίτων μάλιστ' εὐτραπέλως** μετὰ τὴν μεγαλυτέραν εὐστροφίαν καὶ χάριν.

εὐτρεπίζομαι (μετ' αἰτ.) προπαρασκευάζω τι, προετοιμάζομαι εἰς τι.

εὐτυχές, τὸ=ἡ **εὐτυχία** (τὸ δ' εὐτυχές [ὄν—ἐκ τοῦ ἐπίστανται —ἐκείνοις], οἱ ἂν λάχωσι . . . καὶ οἷς . . . ξυνεμετρήθη).

εὐψυχία γενναιοψυχία, τόλμη.

εὐψυχος ὁ ἔχων ψυχὴν (τ. ἔ. θάρρος), θαρραλέος· 11,5· τὸ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψυχον ἢ προσωπική μας γενναιοψυχία κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως· 39,1.

ἐφίεμαι (μετὰ γνκ.) ἐπιθυμῶ τι· **ἐβουλήθησαν** (=ἀπεφάσισαν) **μετ' αὐτοῦ (τοῦ κινδύνου=ὕφιστάμενοι τὸν κίνδυνον) τοὺς μὲν (ἐναντίους) τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ (ἀγαθῶν ἐκείνων, τ. ἔ. τῆς ἔτι ἀπολαύσεως τοῦ πλοῦτου καὶ τοῦ πλουτήσαι) ἐφίεσθαι.**

ἐφίσταμαι (μετὰ γνκ.) σταματῶ τι.

ἐφόρμησις ἐπιτηρητικὴ στάσις, ὄρμητήριον κατὰ τῶν κινήσεων τοῦ ἔχθροῦ.

ἔχθος, οὐς, τό, μῖσος· **τινός** κατὰ τινος.

ἔχυρός ἀσφαλής.

ἔχω 1) μεταβτκ. : α) παρέχω· **ἀγανάκτησιν ἔχει, ὑφ' οἶων κακοπαθεῖ** παρέχει ἀφορμὴν πρὸς ἀγανάκτησιν, διότι ὑπὸ τοιούτων (τ. ἔ. ἀδεξίων) . . . 41,3· **τὸ λυποῦν ἔχει ἐκάστω τὴν αἰσθησιν**· 61,2· β) μετὰ προθ. : **δι' ἡσυχίας ἔχω τὴν πόλιν** κρατῶ ἡσυχον τὴν πόλιν· 22,1· **ἔχω ἐν τοιαύτῃ ὁργῇ τινα** οὕτως ὁργίζομαι κατὰ τινος· 18,5· γ) μετ' ἀπροφ. : ἔχω τὴν δύναμιν, δύναμαι· 65,8· 2) ἀμβτ. : α) εὐρίσκομαι, εἶμαι· **ὡσπερ ἔχουσιν** ὅπως εἶναι καὶ εὐρίσκονται, ἄνευ ἀναβολῆς· 4,6· β) ἰδίως ἐν τῷ μέλλ. **σχήσω** καὶ ἄορ. **ἔσχον** : προσορμίζομαι· 25,3.—Μέσον : **ἔχομαι** μετὰ γνκ. : ἐπιχειρῶ τι μετὰ ζήλου, ἐπιλαμβάνομαί τινος· 2,4.—Πθηκ. : κρατοῦμαι· 5,3.

Ζ

Ζεύς· τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου (ιερόν)=τὸ Ὀλυμπιεῖον· ὁ ναὸς οὗτος ἔκειτο πρὸς τὰ ΝΑ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως (βλ. τοπογρ. πίν.).

ζημία τιμωρία· ἐπιτίθεμαι θάνατον ζημίαν δορίζω τὸν θάνατον ὡς τιμωρίαν.

Η

ἦ 1) εἰ δὲ μή· 63,1· 2) παρὰ ἄφ' οὗ· 65,12.

ἦ 1) ἐπὶ τόπου· ὅπου, εἰς ὃ μέρος· ἦ προσπίπτουεν (οἱ Πλαταιεῖς) ἐκεῖ, ὅπου ἐκάστοτε ἐπετίθεντο (οἱ Πλατ.)· 4,1· τὰς πύλας, ἦ (=δι' ὧν)· 4,2· πάσας ἦ (=πρὸς ὅσας) χωρήσειαν· 84,3· 2) ἐπὶ τρόπου· ὅπως, καθὼς· 3,3. 6,1· 3) διὰ τοῦτο· 2,2.

ἦβη ἐφηβικὴ ἡλικία (ἢ τῶν 18 ἐτῶν ἡλικία).

ἠγοῦμαι νομίζω· (τόν τε πλείονα βίον, ὃν ἠτύχηεῖτε, ἠγεῖσθε [προστακτ.] κέρδος)· 44,4· κάλλιον ἠγοῦμαι προτιμῶ· καὶ ἐν αὐτῷ (δηλ. τῷ κινδύνῳ) ἠγησάμενοι κάλλιον τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν (=τὸ παθεῖν [=τὸ ἀποθανεῖν] ἀμυνόμενοι) ἢ τὸ σφάζεσθαι ἐνδόντες· 42,4.

ἦδη εὐθύς.

ἦλις κοίλη ἢ βόρειος ἢ ἡ κυρίως ἦλις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὄρεινὴν—τὴν Πισᾶτιν καὶ Τριφυλίαν—, ἦτις καὶ περιουκίς Ἠλείων ἔκαλεῖτο.

ἦπερ ὅπου· τὸ ναυτικὸν ἦπερ (=ἐν ᾧ) ἰσχύουσιν· 13,2· ἐς Οἰνόην, ἦπερ (=δι' ἧς)· 18,1· οὐχ ἦπερ ἐσέβαλον=οὐ τῇ ὁδῷ, ἦ ἐσέβαλον (ἐς τὴν Ἀττικὴν)· 23,3.

ἦσαν, τοῦ ὁ. ἔρχομαι.

ἦσων κατώτερος· ἦσων εἰμι μειονεκτῶ· ἀλλ' (ὅπως) ἦσους ὦσι (αὐτῶν, δηλ. τῶν Πλαταιέων) τῆς σφετέρως ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν ἕνεκα τῆς ἰδικῆς των (δηλ. τῶν Πλατ.) ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, διότι αὐτοὶ (οἱ Πλατ.) ἐγνώριζον τὰ μέρη τῆς πόλεώς των.

ἦτοι . . . ἦ ἦ . . . ἦ.

θαρσαλέον, τό, πεποιθήσις, θάρρος· *εἶναι ἐν τῷ θαρσαλέῳ = εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ.*

θεραπεύω ἐπὶ πραγμάτων : φροντίζω, προνοῶ περὶ τινος· 65,6.

— Πητικ. : **θεραπεύομαι** τυγχάνω περιποιήσεως· 51,2.

Θέρμη πόλις τῆς Μακεδονίας, ἣ ἔπειτα Θεσσαλονίκη.

θέρμη ζέστη, πυρετώδης ζέστη, πυρετός.

θεῶμαι· ἔργῳ θεῶμαι τὴν δύναμιν προσηλώνω τὰ βλέμματά μου εἰς τὰς πραγματικὰς ἐκδηλώσεις τῆς δυνάμεως.

θήκη τάφος, τρόπος ταφῆς.

θρασὺς τολμηρός.

Θριάσιον πεδῖον, τό, τοῦτο ἔκειτο Α. τοῦ Ἐλευσινίου πεδίου· ὠνομάζετο δὲ οὕτως ἐκ τῆς **Θριάς**, τοῦ δήμου τῆς Ἀττικῆς.

Θριῶζε (ἐξ ἀρχαίου τύπου **Θριῶ**) ἀντὶ **Θριάζε** (ἐκ τοῦ **Θριά**) εἰς Θριά, εἰς τὸ Θριάσιον πεδῖον.

Θρόνιον πόλις τῆς Λοκρίδος.

Θυρέα πόλις κειμένη ἐν πεδιάδι (Θυρεάτιδι) ἀνηκούση εἰς τὴν Κυνουρίαν.

θυσαίαι ἑορταὶ μετὰ θυσιῶν.

ιδέα 1) ἰδιάζουσα φύσις· 51,1· 2) τρόπος· 19,1.

ιδία 1) ἐξ ἰδίας προαιρέσεως, ἀφ' ἑαυτοῦ· 13,1· 2) προσωπικῶς, ἀτομικῶς· 43,2. 44,3. 65,2.

ἴδιος ἰδιωτικός.

ιδρύω ἐγκαθιστῶ, τοποθετῶ· πητικ. : **τὸ ἰδρυθὲν κακὸν** τὸ θέσαν τὴν ἔδραν του, τὸ ἐντοπισθέν.

ιερά, τά, ἱεροτελεστία· **ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν** εἰς ἄλλας ἱεροτελεστίας.

ἱπποτοξότης ἔφιππος τοξότης.

ἰσοπαλῆς ἴσος ἐν τῇ πάλῃ, ἰσοπαλός· **ἰσοπαλεῖς κίνδυνοι** κίνδυνοι καὶ ἀγῶνες πρὸς ἰσοπάλους ἐχθρούς.

ἰσόρροπος ἴσος κατὰ τὴν ὄσπῃν, τὸ βάρος, ἰσοδύναμος· (ὁ λόγος οὐ πολλοῖς (δι' ὀλίγους) τῶν Ἑλλήνων ὥσπερ τῶνδε [= τοῖσδε] φανερῆ ἀν ἰσόρροπος τῶν ἔργων).

ἴσος μετὰ προθ. : 1) ἐν ἴσῳ ὁμοίως, ἐπίσης· ἐν ἴσῳ . . . αἰτιᾶσθαι· 61,4· ἐν ἴσῳ (ἐστὶ) καὶ . . . ἐν ἴσῳ θέσει εἶναι

ὡς . . . 60,6· 2) ὁ ἀγὼν οὐκ ἔστι περὶ Ἰσοῦ ὁ ἀγὼν δὲν διεξάγεται περὶ τοῦ αὐτοῦ ἄθλου· 42,1.

ἰσχύς δύναμις· (λέγων τὴν ἰσχύν εἶναι αὐτοῖς ἀπὸ τῆς προσόδου τῶν χρημάτων τούτων [δηλ. τῶν συμμάχων]).

ἰσχω (ἕτερος τύπος τοῦ ἔχω) ἀγκυροβολῶ.

Κ

καθαιρῶ ἀποσπῶ· (καὶ τὴν ξύλωσιν αὐτῶν τῶν οἰκιῶν [ἐσομοίζοντο] καθαιροῦντες [αὐτήν]).

καθέδρα τρόπος καθίσματος· ἐν τῇ καθέδρᾳ ἐν ᾧ ἐκάθητο ἄργοί.

καθέξομαι (ὁ πρτκ. ἐκαθεζόμεν με σημασίαν ἀορίστου) ἐπί στρατοῦ· 1) σταματῶ· **καθεζόμενοι στρατόπεδον ἐποίησαντο**· 19,2· 2) στρατοπεδεύω· 18,1. 47,2.

καθεῖσαι, τοῦ ῥ. **καθίημι**.

καθεστῶτος, τοῦ ῥ. **καθίσταμαι**.

καθήκω κατέρχομαι ἕως . . . , φθάνω ἕως . . .

καθίημι ἀφίνω τι νά πέση κάτω· **καθίημι τὰς κόπας** καταβιβάζω τὰς κόπας εἰς τὸ ὕδωρ (πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ὀρμῆς τοῦ πλοίου).

καθίστημι 1) τοποθετῶ· **ἀμάξας**· 3,3· 2) μετ' ἀπροφ. : κάμνω ὥστε νά . . . **κατέστησαν μηδένα αὐτῶν τρέπεσθαι ἐς ἀλκήν**· 84,3.— Μέσον : **καθίσταμαι** 1) τακτοποιῶ· **τὰ ἐν τῇ πόλει**· 6,1· 2) περιέρχομαι· **καταστάντες (ἐς πόλεμον)**· 1,1· 3) γίνομαι· **τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος**· 2,2· **ἐν οὐδὲ ἐν κατέστη ἴαμα** ἐν καὶ μόνον ἰατρικὸν δὲν εὐρέθη· 51,2· 4) **καθέστηκα** καθίσταμαι, εἶμαι· **ἐν τῷ ὁμοίῳ καθεστήκει** τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν εἶχε (πρὸς κατάσβεσιν τῆς δίψης), οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπέφερε· 49,5· **καθεστηκνῦτα ἡλικία** ὄριμος ἡλικία· 36,3.

καὶ 1) ἐπιδοτικός· **καὶ ἐπειδὴ ξυνῶκίσθησαν, διὰ τὸ ἔθος ὁμῶς οἱ πλείους** . . . ἀκόμη καὶ ἀφ' οὗ συνφκίσθησαν (εἰς μίαν πόλιν), μολαταῦτα ἔνεκα τῆς συνηθείας (τοῦ μένειν ἐν τοῖς ἀγροῖς) οἱ πλείότεροι . . . 16,1· 2) **καὶ . . . καὶ α)** εἶτε . . . εἶτε· **καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ**· 8,4· β) καθὼς . . . οὕτω καὶ· **καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ πλείστοι καὶ ἄξιοι στρατεύοντες** καθὼς δυνατωτάτη εἶναι ἢ πό-

λις, κατὰ τῆς ὁποίας τώρα πορευόμεθα, οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ ἐκστρατεύοντες πλεῖστοι καὶ ἄριστοι εἴμεθα· 11,1.

καίτοι καὶ ἀληθῶς.

κακία δειλία.

κακοπραγία δυστυχία· αἱ κατ' οἶκον **κακοπραγαίαι** αἱ οἰκιακαὶ δυστυχίαι.

κακοπραγῶ δυστυχῶ.

κακοτυχῶ δυστυχῶ.

κακουργῶ βλάπτω· (ἐνεκα τοῦ μή... **κακουργεῖν** ἐσπύπτοντας... [=ἔνα μή... ἐσπύπτοντες ἐς τοὺς ἀγρούς... **κακουργῶσιν αὐτούς**]).

κακῶ (-όω) βλάπτω· ἄλλα προξενῶ ἄλλας βλάβας.

κάκωσις ταπεινώσις· ἢ μετὰ τοῦ **μαλακισθῆναι** **κάκωσις** ἢ ταπεινώσις, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ δειλία.

καλινδοῦμαι κυλίσομαι.

Καλλιροή κρήνη ἐν Ἀθήναις κειμένη πιθανῶς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισοῦ, ὅπου νῦν τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς· ὁ Πεισίστρατος ἐκόσμησε τὴν Καλλιροήν δι' ἑννέα κρουῶν, διὸ προσέλαβεν ἡ κρήνη τὸ ὄνομα Ἐννεάκρουνος.

καλός· **καλὰ κάγαθὰ** (ἔργα) γενναῖαι πράξεις, ἀνδραγαθία.

κάμνω 1) **κακοπαθῶ**, ὑποφέρω· 41,5· 2) **ἀσθενῶ**· 51,4.

καρδία στόμαχος.

καρτερῶ ἔχω ὑπομονήν· (**χρῆ καρτερεῖν** [ὑποκμ.: **τούτους**] ... οἷς).

κατὰ μετὰ αἰτ.: 1) ἀπέναντι· **κατ' Ἀκαρνανίαν καὶ Δευκάδα**· 30,2· 2) εἰς δῆλωσιν τῆς κατὰ βάθος ἐκτάσεως τοῦ μετώπου· **τεταγμένοι κατὰ μίαν ναῦν** **τεταγμένοι** εἰς γραμμὴν (μέτωπον), τῆς ὁποίας τὸ βάθος ἦτο ἐν πλοῖον· 84,1· 3) εἰς δῆλωσιν συμφωνίας· **κατὰ μέγεθος** συμφώνως πρὸς τὸ μέγεθος, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους· 7,2· **καθ' ἡδονὴν δρῶ τι** πράττω τι κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου (ὅπως μοῦ ἀρέσκει)· 37,3· **ἢ κατὰ λόγον παρασκευῆ** ἢ ἀνάλογος προπαρασκευῆ· 89,6· 4) εἰς δῆλωσιν αἰτίας· ἐνεκά τινος· **κατὰ φῶς (τῆς ἡμέρας)**· 3,4· **κατὰ ταῦτα**· 13,1· **κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν** (= **κατὰ τὴν παλαιὰν ξυμμαχίαν**)· 22,3· **κατὰ πενίαν** = **πένης ὢν**· 37,1· **κατὰ τὴν νόσον**· 61,3· **κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς**· 65,12· **κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν**· 87,3· **κατὰ τὸ προενενηκήμεναι**· 89,5· 5) ἐν σχέσει πρὸς τι, ὡς πρὸς τι· τὸ

- καθ' ἑαυτὸν** ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἑαυτὸν του· 11, 3. 60, 3. 87, 8. 6) ἐπὶ συγκρίσεως : **αὕτη ἡ δύναμις (τοῦ ὑμετέρου ναυτικού) φαίνεται (οὔσα) οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρειαίαν** φαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν χρησιμότητα (τὴν ὠφέλειαν) τὴν ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἀγρῶν· 62, 3· **κατόπιν τοῦ συγκριτικοῦ ἢ : χαλεπωτέως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν** σφοδρότερον παρ' ὅσον δύναται νὰ ὑποφέρῃ ἢ ἀνθρωπίνῃ φύσιν· 50, 1· 7) μετ' ἀφρημένου οὐσ. ἐν χρήσει περιφραστικῶς ἀντὶ ἐπιρρ. : **κατὰ τάχος ταχέως**· 3, 4.
- κατάγω** ἐπαναφέρω εἰς τὴν πατρίδα (ἐκ τῆς ἔξορίας).
- καταδείδω** (ἐν χρήσει μόνον ἐν τῷ ἀορ. **καταδεῖσαι**) πολὺ φοβοῦμαι.
- καταδείσαντες**, τοῦ ᾄ. **καταδείδω**.
- κατακούω** ἀκούω καλά· **οὐδὲν (ἐπίρρ.) κατήκουον τῶν παραγγελλομένων**.
- καταλαμβάνω** ἀπολ. : γίνομαι, συμβαίνω· **ὁπότε πόλεμος καταλάβοι** ὁσάκις συνέβαινε πόλεμος· 18, 2· **ἦν καταλάβη πόλεμος**· 54, 3.
- καταλύω** τελειώνω, καταπαύω.
- κατάμεμψις** παράπονον· **κατάμεμψιν τῷ ὑπηκόῳ (ἔχει)** παρέχει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀφορμὰς παραπόνου.
- καταπλήσσω** πλήττων καταρρίπτω, ταπεινώνω· **λέγων κατέπλησεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι** διὰ τοῦ λόγου του πλήττων ἐταπεινῶνεν αὐτοὺς (καὶ τοὺς ἔφερον εἰς τὸ σημεῖον) ὥστε νὰ φοβῶνται.
- καταπολεμῶ** πολεμῶν καταβάλλω, διὰ τοῦ πολέμου βλάπτω.
- κατασκευάζομαι** 1) ἐτοιμάζω· **ναυμαχίαν**· 85, 1· 2) κάμνω τὸ νοικοκυριό μου, κατοικῶ· 17, 3.
- κατασκευῆ** οἰκιακὰ σκευή· 5, 4· **κατασκευαὶ** κατοικίαι· 38, 1.
- κατασκήπτω** ἐπὶ αἰφνιδίου νόσου : καταπίπτω καὶ κατακόπτω.
- καταστροφή (τοῦ βίου)** θάνατος· **δοκεῖ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτην τε μηνύουσα καὶ τελευταία βεβαιούσα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφή** νομίζω ὅτι ὁ θάνατος τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἐδῶ εἴτε οὗτος εἶναι ἢ πρώτη ἀπόδειξις τῆς ἀνδρείας (διὰ τοὺς νέους) εἴτε εἶναι ἢ τελευταία ἐπισφράγις αὐτῆς (διὰ τοὺς πρεσβυτέρους) ἀποδεικνύει ἀνδραγαθίαν (ἡρωϊσμόν).
- καταφρόνημα** τὸ ἔλλογον θάρρος, τὸ στηριζόμενον εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑπεροχῆς.

καταφρόνησις=**καταφρόνημα** ἔλλογον θάρρος· **καταφρόνησις** δὲ (ἐγγίγγεται τούτῳ), ὅς ἄν . . .

καταψηφίζομαι ἀποφασίζω τι ἐναντίον τινός· πθτκ. : (πάντες δὲ νομίζοντες) πολὺ μείζω τὴν ἤδη καταψηφισμένην σφῶν (τιμωρίαν) ἐπικρομασθῆναι ὅτι ἡ ἤδη ἐψηφισμένη κατ' αὐτῶν τιμωρία (δηλ. ἡ νόσος) κρομασθεῖσα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα.

κατέρχομαι 1) ἐπὶ ἀνέμου : κατέρχομαι ὀρμητικῶς, πνέω· 25,4· 84,3· 2) ἐπανερχομαι ἐκ τῆς ἐξορίας· 33,1.

κατήει, τοῦ ῥ. **κατέρχομαι**.

κατιόντος, τοῦ ῥ. **κατέρχομαι**.

κατοκνῶ διστάζω.

κλευστής ὁ προστάσων, ἰδίως ὁ ὀδηγῶν τοὺς κωπηλάτας, ὁ δίδων τὸν ὄρθρον τῆς κωπηλασίας εἰς αὐτούς.

κέραιος περιληπτικ.=**κέραιος**.

κέραια τὸ κέρασ στρατεύματος ἢ στόλου· **κατὰ μίαν** (ναῦν) **ἐπὶ κέραια καταπλέουσι** πλέουσι παρὰ τὴν παραλίαν ἐπὶ μιᾷ γραμμῆς κατὰ μίαν ναῦν (ἐν ἡ γραμμῇ τὸ ἐν πλοῖον εἶναι κατόπιον τοῦ ἄλλου), τ.ἔ. πλέουσι παρὰ τὴν παραλίαν μὲ μέτωπον μιᾷ νεῶς.

κερδαλέος ἐπικερδῆς, ὠφέλιμος· **τὸ κερδαλέον**=**τὸ κέρδος**· ὅτι δὲ ἤδη τε ἡδὺ (ἦν) **καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον, τοῦτο** . . . ὅτι δὲ ἦτο ἀμέσως ἡδὺ (ἡ δὲ στιγμιαία ἀπόλαυσις) καὶ τὸ κατὰ πάντα λόγον συντελεστικὸν εἰς αὐτὸ (τὸ ἤδη ἡδὺ), τοῦτο . . .

κινδυνεύω (μετὰ δικ.) ἐμβάλλω τινὰ εἰς κινδύνους· **τῇ πόλει**· 65,7.—Πθτκ. : **καὶ (ἐδόκει ἂν ἐμοὶ καλὸν εἶναι) μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χειρόν εἰπόντι πιστευθῆναι** καὶ θὰ ἐνόμιζα καλὸν νὰ μὴ κινδυνεύωσιν αἱ ἀρεταὶ πολλῶν εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς ἀνδρός, δηλ. νὰ δοθῇ πίστις εἰς αὐτὸν εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ὁμιλήσῃ· 35,1· **ἀλλ' (ἐκεῖνοι δικαιοτέρον ἀφειδοῦεν ἂν τοῦ βίου) οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἵτινες κατὰ τὸν μετέπειτα βίον τῶν διστρέχουσι κινδυνον μεταβολῆς ἐπὶ τὰ χεῖρα (νὰ μεταπέσωσι δηλ. ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν δυστυχίαν)**· 43,5.

κινῶ μετακινῶ τι ἐκ τῆς θέσεώς του· **κινῶ τὰ χρήματα ἐς ἄλλο τι** μεταχειρίζομαι τὰ χρήματα εἰς ἄλλον σκοπόν.

- κλέος** λόγος· **κλέος ἐστὶ τινος** γίνεται λόγος περί τινος.
κληστός κεκλεισμένος· **βεβαίως κληστόν** στερεῶς κεκλεισμένον.
κλίνη νεκροκρέββατον, φέρετρον.
κλυδώνιον, τό, θαλασσοταραχή.
κοινή διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον.
κοινὸς δημόσιος· **τὸ κοινὸν** αἱ ἄρχαί, ἡ βουλὴ καὶ ἡ συνέλευσις τοῦ λαοῦ· 12, 2· **τὰ κοινὰ** αἱ δημόσιαι θέσεις, τὰ ἀξιώματα· 37, 1.
κοινῶς πρὸς κοινήν ὠφέλειαν· **κοινῶς ὠφελῶ** = ὠφελῶ **τὴν πόλιν**.
κομίζομαι 1) πορεύομαι, πλέω· 83, 3· 2) ἔρχομαι, ἐπιστρέφω· 33, 3.
κόμπος λόγου κομπώδης (κομπαστικός) λόγος, κομπορημοσύνη· 40, 1· **κόμπος λόγων ἐν τῷ παρόντι** κομπορημοσύνη ἐπιβαλλομένη ἀπὸ τὴν παροῦσαν στιγμὴν· 41, 3.
κομπώδης κομπαστικός, ἀλαζονικός· **κομπωδέστερος** ὀλίγον τι (κάπως) ἀλαζονικός.
κόσμος 1) τάξις· **οὐδενὶ κόσμῳ** ἄνευ τινὸς τάξεως· 52, 2· **κόσμῳ χρῶμαι** ἔχω τάξιν· 11, 9· 2) καλὴ τάξις, εὐταξία, πειθαρχία· **περὶ παντὸς ποιούμενοι κόσμον καὶ φυλακὴν**· 11, 9.
κοσμοῦμαι τιμῶμαι.
κουφίζομαι ἀνακουφίζομαι, παρηγοροῦμαι.
κοῦφος κενός, μάταιος.
Κραννώνιοι κάτοικοι τῆς Κραννῶνος, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγιώτιδος.
κράτιστος·κράτιστοι τὴν ψυχὴν = **εὐψυχότατοι** (βλ. **εὐψυχος**).
κράτος 1) ἰσχύς, δύναμις· **κατὰ κράτος** α) πάση δυνάμει· 54, 4· β) διὰ τῆς βίας, ἐξ ἐφόδου· 30, 1· 2) ὑπεροχὴ δυνάμεως· **κατὰ κράτος** ἔνεκα τῆς ὑπερόχου ἀνδρείας (τῶν πολεμίων)· 87, 3· 3) νίκη· 87, 6.
κρατῶ 1) μετὰ γνκ. : εἶμαι κύριός τινος· **κρατήσῃν (τῶν Θηβαίων)**· 3, 2· 2) μετ' αἰτ. : νικῶ· 25, 3· 3) ἀπολ. : νικῶ· 91, 1.
— Πθκκ. : **τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου κρατεῖται** αἱ πολλαὶ ἐν τῷ πολέμῳ νῖκαι νικῶνται (κερδίζονται)· 13, 2.
κρείσσων 1) μετὰ γνκ. : ὑπέρτερος, ἀνώτερός τινος· **μόνη (αὐτὴ ἢ πόλις) τῶν νῦν (πόλεων) ἀκοῆς κρείσσων**... (ὑπερτέρα τῆς περὶ αὐτῆς φήμης)· 41, 3· **κρείσσων λόγου** ἀνώτερον πάσης περιγραφῆς· 50, 1· **κρείσσων χρημάτων** ἀνώτερος τῆς ἐπι-

δράσεως τῶν χρημάτων· 60,5· *πρᾶγμα κρείσσον ἐλπίδος* παρ' ἐλπίδα· 64,1· 2) ὠφελιμώτερος, χρησιμώτερος· 89,8.

κρίνω ἐκφέρω κρίσιν· *κρίνομέν γε ὀρθῶς τὰ πράγματα* (τὰ ὑπ' ἄλλων προτεινόμενα εἰς ἡμᾶς).

Κρισαῖος κόλπος Κορινθιακὸς κόλπος.

Κρωπιά δῆμος τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Αἰγάλεω.

Κυδωνία πόλις τῆς ἀρχαίας Κρήτης· ἔκειτο ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν σημερινῶν Χανίων.

κύκλος περίβολος, τεῖχος περιβάλλον τὴν πόλιν.

κωλύω ἐμποδίζω· πθηκ. : *ἐν τούτῳ τε κωκωλῦσθαι ἐδόκει ἐκάστω τὰ πράγματα, (ἐν) ᾧ μὴ τις αὐτὸς παρέσται* καὶ ἕκαστος ἐνόμιζεν ὅτι τὰ πράγματα βαίνουσι κακῶς ἐκεῖ, ὅπου δὲν θὰ εἶναι ὁ ἴδιος παρῶν.

Λ

λαμβάνω 1) ἀπολ. : συμβαίνω, γίνομαι· *ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε* ὅτε ἔφθασεν (ἤλθεν) ἢ κατάλληλος στιγμή· 34,8· 2) ὑπολαμβάνω, θεωρῶ· *λαβόντες τὴν τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν* (τ. ἔ. τῆς ἐπι ἀπολαύσεως τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ διαφυγεῖν τὴν πενίαν)· 42,4· 3) κερδίζω· *ἐλάμβανον τὸν ἔπαινον καὶ τὸν τάφον...*, *οὐ (τοῦτον) ἐν ᾧ κείνται, ἀλλ' (ἐκεῖνον) ἐν ᾧ...*· 43,2.

λαμπρῶς φανερῶς, καταφανῶς.

λανθάνω διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος· συχνότατα μετὰ μτχ. : *ἔλαθον ἐσελθόντες* εἰσῆλθον χωρὶς νὰ ἐννοηθῶσι· 2,2· *λαθόντες ἐξῆλθον*—*ἔλαθον ἐξελθόντες*· 4,4.

λάρναξ κάλπη, κιβώτιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔθετον τὰ ὀστᾶ.

λέγω προτείνω.

λείπομαι μένω, ὑπολείπομαι· *οἱ λειπόμενοι* οἱ ἐπιζῶντες.

λεπτὸς μικρός.

λήθη ἀφορμὴ πρὸς λήθη· *τῶν οὐκ ὄντων* (=τῶν τεθνεώτων) *λήθη* . . . *ἔσονται*.

Δῆμος νῆσος τοῦ Β. μέρους τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Διβύη χώρα πρὸς Δ. τῆς Αἰγύπτου· *Αἴγυπτος καὶ Διβύη* ἢ βόρειος Ἀφρική.

Δίμναι τόπος ἐν Ἀθήναις πρὸς τὰ ΝΑ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον.

λογάδες ἐπίλεκτοι ἄνδρες.

λόγια προφητεῖαι (θεῖαι καὶ ἀνθρώπιναι).

λόγος 1) πρότασις· 3,1· 2) διαπραγματεύσεις· 5,6· 3) τὸ λογικόν, ἢ σκέψις· **παρὰ λόγον** παρ' ἐλπίδα· 91,4.

λοιπὸς 1) ὑπόλοιπος· **οἱ λοιποὶ** = **οἱ λειπόμενοι** οἱ ἐπιζῶντες· 43,1· 2) συχνάκις ἐπὶ χρόνου· **τὸ λοιπὸν** τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἔξης· 12,2.

λύγξ, λυγγός, ἦ, λόξυγγας· λύγξ κενῆ ἄνευ ἀποτελέσματος, ἄνευ ἐμέτου.

λύπη (καὶ **λύπη** [ἔστι=καὶ **λυπεῖται τις**] **οὐχ ὧν** [=οὐκ ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀγαθοῖς, ὧν] **ἂν στερίσκηται μὴ πειρασάμενος, ἀλλ' οὗ** [=ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀγαθῷ, οὗ] **ἂν ἐθάς . . .**).

λυπηρὸς 1) δυσάρεστος· 64,4· 2) **τὸ λυπηρὸν** σκυθρωπότης, μελαγχολία· 38,1.

λυπῶ· τὸ λυποῦν=**ἡ λύπη** ἢ βλάβη (τὴν ὁποίαν συνεπάγεται ὁ πόλεμος).

λωφῶ (-άω) ἐπὶ νόσου· καταπραῦνομαι, καταπαύω.

M

μακρός· τὸ μακρὸν (τεῖχος) περιληπτικ. = **τὰ μακρὰ τεῖχη** ταῦτα ἦνωνον τὰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Πειραιῶς· ἐκαλοῦντο δὲ **τὸ βόρειον (ἢ τὸ ἔξωθεν)** καὶ **τὸ νότιον (ἢ τὸ διὰ μέσου τεῖχος)**· ἰδ. τοπογρ. πίν. Ἀθηνῶν.

μαλακία 1) τρυφηλότης, ἐκθήλυνσις· **φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας** καλλιεργοῦμεν τὸ πνεῦμά μας χωρὶς νὰ ἐκθηλυνώμεθα (χωρὶς νὰ χάνωμεν τὴν ἀνδρικότητά μας)· 40,1· 2) ἀνανδρία, δειλία· 61,4. 85,2.

μαλακίζομαι γίνομαι μαλακός, ἐκθηλύνομαι, δεικνύω δειλίαν· **πλούτῳ ἐμαλακίσθη** διὰ τὸν πλοῦτον ἐδείχθη δειλός.

μαλακὸς ἀδρανής, οὐχὶ δραστήριος.

μάλιστα περίπου.

μᾶλλον 1) **οὐ μᾶλλον . . . ἢ=οὐ . . . ἀλλὰ**· 40,5. 41,2. 44,1. 65,8. 87,2· 2) **οὐ . . . μᾶλλον . . . ἀλλὰ** ὅχι τόσον . . . ὅσον· 43,2. 44,4· 3) **οὐδὲ . . . μᾶλλον ἢ οὐ=οὐδέ . . . ἀλλὰ μᾶλλον**· 62,3.

μαντεῖον χρησμός.

μέγας δυσχερής, δύσκολος· (**ὕμῖν τοῖς**) **παισὶν ἢ ἀδελφοῖς τῶνδε, ὅσοι πάρεστε, ὁρῶ τὸν ἀγῶνα μέγαν (ὄντα)**.

μέγιστος σπουδαιότατος· τὸ δὲ μέγιστον=ὄπερ δὲ μέγιστόν ἐστι.

μεθίημι μετατρέπω, μεταβάλλω· (καὶ [λεγέτω] τὰς αἰτίας [=τίνες εἰσὶν αἱ αἰτίαι] τοσαύτης μεταβολῆς, ἃς νομίζει ἰκανὰς εἶναι δύνανται σχεῖν ἐς τὸ μεταστῆσαι [ν' ἀποκτιήσωσιν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μετατροπὴν τῆς υγείας]).
μελέτη ἄσκησις· **μελέτη πόνων** ἐπίπονος ἄσκησις.
μέλλησις βραδύτης· εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν (ἐκωλύοντο).

μέρος 1) μέρος (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ὅλον)· τὰ δύο μέρη τὰ δύο τρίτα (τῶν δυναμένων φέρειν ὄπλα)· 10,2.47,2· 2) προνομιοῦχος τάξις· οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεόν ἢ ἀπ' ἀρετῆς= οὐκ ἀπὸ μέρους, ἀλλ' ἀπ' ἀρετῆς ὅχι διότι ἀνήκει εἰς προνομιοῦχον τάξιν, ἀλλὰ διὰ τὴν προσωπικὴν του ἀξίαν· 37,1· 3) ὡς ἐπίρρ. : **μέρος τι** ἐν μέρει· 64,1.

μέσως μετρίως, εἰς μέτριον βαθμόν· (εἶ μοι [ἐπεισθήτε πολεμεῖν ἠγούμενοι καὶ μέσως προσεῖναι μοι αὐτὰ [τὰ πλεονεκτήματα] μᾶλλον ἐτέρων [=μᾶλλον ἢ ἐτέροις], οὐκ εἰκότως νῦν γε φεροίμην ἂν αἰτίαν τοῦ ἀδικεῖν).

μετανάστασις μετοίκησις· τὰς μεταναστάσεις ποιοῦνται μεταναστεύουσι.

μεταποιοῦμαι ἰδιοποιοῦμαι, οἰκειοποιοῦμαι.

μετέροχμαι ἐπιδιώκω· τὸ ἀνδρεῖον τὴν ἀνδρείαν.

μέτεστι ἄπροσ. : **μέτεστι πᾶσι τὸ ἴσον** πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πάντες ἔχουσιν ἴσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς τῶν διαφορὰς.

μετέωρος 1) ἐπὶ πλοίων· ἔξω εἰς τὸ πέλαγος· 91,3· 2) ἐπὶ καταστάσεως· ἐν μετέωρῳ καταστάσει, ἐν ἀβεβαιότητι, ἐν ἀνησυχίᾳ· 8,1.

μετρίως μὲ τὸ προσῆκον μέτρον, προσηκόντως.

μέχρι οὗ (δηλ. χρόνου) 1) ἐφ' ὅσον χρόνον· 21,1· 2) μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν· 22,2.

μὴ ἐν πλαγίᾳ ἔρωτ. : (ὁρᾶτε) **μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῆ ταῦτα (ἐν ἔθει εἶναι)** προσέξατε μήπως ἔξ αἰτίας ὑμῶν παρεμποδισθῶσι ταῦτα (νὰ εἶναι συνήθη).

μηκύνω ὀμιλῶ ἐν ἐκτάσει· τὰ περὶ τῆς πόλεως περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν πόλιν, περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως· 42,1· τὴν

ὠφελίαν, ἣν μηκύνουσι ἂν τις πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς εἰδότας οὐδὲν
χεῖρον (τοῦ ῥήτορος)· 43,1.

μῆν ὅμως· καὶ μῆν ἄλλα πρὸς τούτοις.

μηννοειδής ὁ ἔχων σχῆμα ἡμισελήνου.

μιννήσκομαι μετὰ γυν. καὶ αἰτ. συστ. : κάμνω μνεῖαν τινὰ περὶ
τινος· μνησθήναι τι καὶ γυναικείας ἀρετῆς (=καὶ τῆς ἀρε-
τῆς τῶν γυναικῶν), ὄσαι. . .

μνήμη ἀνάμνησις· τὴν μνήμην ποιοῦμαι πρὸς τι προσαρμόζω
τὴν ἀνάμνησίν μου πρὸς τι.

μοῖρα μέρος.

Μολύκρειον πόλις τῆς Αἰτωλίας.

μόριον μέρος, τμήμα (στρατ. δυνάμεως).

Μουνηχία λόφος πρὸς Α. τοῦ Πειραιῶς (νῦν Καστέλλα· βλ. το-
πογρ. πίν.).

N

νέμομαι καρποῦμαι.

νεότης περιληπτ. : νεολαία, νέοι.

νέω συσσωρεύω ξύλα (διὰ τὴν πυράν).

νεωτερίζω ἐπιχειρῶ νεωτερισμούς, μεταχειρίζομαι βίαια μέτρα.

νεώτερος· νεώτερον ποιῶ=νεωτερίζω.

νηίτης ὁ ἐκ πλοίων συγκείμενος· στρατὸς νηίτης στόλος.

νήσαντες, τοῦ ῥ. νέω.

νικῶ (ἐπὶ γνώμης) ὑπερισχύω· γνώμη Περικλέους ἦν νενι-
κηκυῖα (=ἐνενικήκει)· 12, 2· ἐνίκησεν (ἢ γνώμη) {εἰρη-
σθαι· 54, 3.

Νίσαια λιμὴν τῶν Μεγάρων ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ.

νομίζω 1) ἀπολύτως : κατὰ συνήθειαν τελῶ (ἐορτάζω)· 15, 4·

πθκ. : ἀπροσώπως· νομίζεται συνήθεια ὑπάρχει· 15, 5· 2)

μετὰ δκκ. : τινι μεταχειρίζομαί τι ὡς νόμιμον, χρησιμοποιοῦ

τι· ἀγῶσι μὲν καὶ θυσίαις, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς· 38,1.

νόμος ἔθιμον.

νομηνία νέα σελήνη, ἀρχὴ τοῦ νέου μηνὸς (ἐκ τοῦ νεομηνία=
νέα μῆνη νέα σελήνη)· νομηνία κατὰ σελήνην κατὰ τὴν
ἀστρονομικὴν (τὴν πραγματικὴν) νομηνίαν (ὄχι τὴν τῶν ἡμε-
ρολογίων).

Ξ

ξένος φίλος (ἐκ φιλοξενίας).

ξυγγίγνομαι τινι συναναστρέφομαι, συγκαινωνῶ μετά τινος.

ξυγγιγνώσκω εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης, φρονῶ τὰ αὐτά, συμφωνῶ.

ξυγκατοικίζω ἀπὸ κοινοῦ ἰδρῶ.

ξυγκομιδῆ τὸ συγκομιζεσθαι, συσσωρεύεσθαι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, συρροή.

ξυγχωρῶ πρὸς τινας συμβιβάζομαι, ἔρχομαι εἰς ὄρους πρὸς τινας.

ξυλλαμβάνω βοηθῶ.

ξύλλογος 1) συνάθροισις, συνέλευσις· 12,1· 2) παρ' Ἀττ. ἡ ἔκτακτος τοῦ λαοῦ συνέλευσις (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν συνήθη συνέλευσιν ἢ *ἐκκλησίαν*): 22,1. 59,3.

ξύλωσις τὸ ξύλινον μέρος τῆς οἰκίας, ὃ ἐκ ξύλων σκελετὸς αὐτῆς, ἢ ξυλικὴ αὐτῆς.

ξυμβαίνω 1) *τινὶ* ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν ἢ συνεννόησιν, συμφωνῶ μετά τινος· 4,7· 2) *τι* κάμνω συμβιβασμὸν τινὰ· ἦν *τι ξυμβαίνωσι* (διὰ τὰ ἰδοῦν) μήπως κάμουν κανένα συμβιβασμὸν· 5,6· 3) μετά ἐπιρρ. ἢ ἐπιθ. : ἀποβαίνω κατὰ τινὰ τρόπον· *τὸ μαντεῖον τοῦναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο* ὅτι ὁ χρησμός ἀπέβη ἀντιστρόφως παρ' ὅ,τι αὐτοὶ περιέμενον· 17,2· 4) ἀπροσώπως : *ὁπότε ξυμβαίη* (κυρ. = *ξύμβαμα γένοιτο*) *αὐτοῖς* (δηλ. *χρησθῆναι τῷ νόμῳ*) ὁσάκις ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη εὐκαιρία· 34,7.

ξύμβασις συμβιβασμός, συνεννόησις.

ξυμμείγνυμι τινι ἐνώνομαι μετά τινος· 84,4.—Πθτκ. : συνενώνομαι· 31,1.

ξυμμετροῦμαι δίδομαι ἐν συμμετρῳ· *οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη* εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη (ὑπὸ τῆς μοίρας) τόσος βίος, ὅσος ἤρκει ὥστε νὰ ζήσωσιν εὐδαιμόνως ἐν αὐτῷ καὶ εὐδαιμόνως ν' ἀποθάνωσιν.

ξυμπίπτω πίπτω μεθ' ὁρμῆς, συγκρούομαι.

ξυμφέρει τί τινι ὠφελεῖ τί τινὰ· *τῇ πόλει ξυνοίσει (τὸ παῖδας ἐπιγίγνεσθαι)*· 44,3· *τὸ ξυνενεγκόν τῷ (=τινι) = ἐκεῖνο, ὃ ξυνήνεγκέ τινι*· 51,2.

Ξυμφοραὶ περιπέτεια, μεταβολαὶ τῆς τύχης.

Ξυνάγω συναθροίζω, συστέλλω, περιορίζω· *ἐς ὀλίγον* εἰς μικρὸν χρόνον.

Ξυναγωγὴ συνάθροισις· *ἐν τῇ ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου* κατὰ τὴν διέγερσιν τοῦ πολέμου, ὅτε ἐξηγείρετο ὁ πόλεμος.

Ξυναιρῶ 1) καταλαμβάνω ἀδιακρίτως· *πάντα (τὰ σώματα) ξυνήρει* (ἡ νόσος)· 51,3· 2) συγκεφαλαιώνω· *Ξυνελὼν λέγω* ἐν συντομίᾳ λέγω· 41,1.

Ξυνεκφέρω ἐκφέρω ὁμοῦ (μάλιστα εἰς ταφήν), παρακολουθῶ τὴν κηδεΐαν.

Ξυνελὼν, τοῦ ὄ. **Ξυναιρῶ**.

Ξυνενεγκόν, τοῦ ὄ. **Ξυμφέρει**.

Ξυνεπιλαμβάνω τινι λαμβάνω μέρος μετὰ τινος, βοηθῶ τινα.

Ξυνέρχομαι ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συγκρούομαι.

Ξυνεστραμμένον, τοῦ ὄ. **Ξυστρέφομαι**,

Ξυνετόν, τό, ἡ σύνεσις.

Ξυνέχομαι στενοχωροῦμαι, βασανίζομαι.

Ξυνιουσῶν, τοῦ ὄ. **Ξυνέρχομαι**.

Ξυνίσταμαι συνδέομαι ὁμοῦ, συνέρχομαι· *Ξυνιστάμενοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς* (καθ' ὁμάδας).

Ξύννοϊδα γνωρίζω ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως· *μη. ὁ Ξυνειδῶς ὁ αὐτόπτης μάρτυς· (ὁ Ξυνειδῶς [τὰς ἀρετὰς τῶν ἐπαινουμένων] καὶ [διὰ τοῦτο] εὖνους ἀκροατῆς τάχα [= ἴσως] ἂν νομίσειε δηλοῦσθαί τι ἐνδεεστερώς [= ἐλλιπέστερον] πρὸς ἂ [= ἐν συγκρίσει πρὸς ταῦτα, τὰ ὁποῖα] βούλεται τε [δηλ. δηλοῦσθαι] καὶ ἐπίσταται).*

Ξυνοίκια (δηλ. *ἱερὰ*) ἑορτὴ πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Θεσέως γενομένου συνοικισμοῦ τῶν 12 πόλεων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν μιᾶς (τῶν Ἀθηῶν). Ἐπανηγυρίζετο αὕτη τῇ 16 Ἑκατομβαιῶνος (Ἰουλίου-Αὐγούστου).

Ξυνοικίζω συνενώνω εἰς μίαν πόλιν.

Ξυνοίσει, τοῦ ὄ. **Ξυμφέρει**.

Ξυνταράσσομαι ἀνατρέπομαι, παραβιάζομαι.

Ξυντελῶ πληρώνω φόρον· *ἐς Ἀθήνας* εἶμαι φόρου ὑποτελῆς εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ξύντροφος ὁ ἀναπτυχθεὶς μετὰ τινος, φυσικός, συνήθης· *τὰ Ξύντροφα* τὰ καθ' ἡμέραν συμβαίνοντα κακά.

ξύστασις συνάντησις, ἔνωσις, ὄμιλος ἀνθρώπων ὁμοῦ συνηγμένων· *κατὰ ξυστάσεις γίνονται* συνέρχονται εἰς ὄμιλους.

ξυστρέφομαι συμπυκνοῦμαι· *ξυνεστρέφοντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς* (=πρὸς ἀλλήλους)· 4,1· *ὅσον ἦν ξυνεστραμμένον* = *ὅσοι ἦσαν ξυνεστραμμένοι*· 4,5.

δ (=ἐν *ῶ*) τοῦναντίον δέ.

οἷ (ἐγκλιτ.: *οἶ*)=αὐτῶ.

οἰκείως (τῇ πόλει) πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως.

οἰκέτης δοῦλος τῆς οἰκίας, ὑπηρέτης.

οἴκησις κατοικία (πρὸς οἴκησιν).

οἰκοδομία οἰκοδόμημα· *καλὰ κτήματα οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτελέσι κατασκευαῖς* ὄραϊα (λαμπρὰ) κτήματα ἕνεκα τῶν οἰκοδομημάτων (τὰ ὅποια ἦσαν πρώτης τάξεως) καὶ ἕνεκα τῆς πολυτελοῦς ἔσωτερικῆς διακοσμῆσεως (δι' ἐπίπλων καὶ σκευῶν).

οἰκτιζομαι οἰκτιρῶ.

οἰκῶ (ἀμτβτ.) διοικοῦμαι· *ἡ πολιτεία οἰκεῖ οὐκ ἐς ὀλίγους, ἀλλ' ἐς πλείονας* ἡ διοίκησις τῆς πολιτείας εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τῆς πλειοψηφίας καὶ ὄχι μιᾶς ὀλιγαρχίας· 37,1.— Πθτκ.: διοικοῦμαι· 15,1.

Οινόη δῆμος τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Βοιωτίας κατὰ τὴν εἰς Θήβας ἄγουσαν ὁδόν.

οἶος 1) *οἶός τε* (μετ' ἀπορμφ.) ἱκανὸς νά...· *πόλις οἶα τε (ἔστι) φέρειν* εἶναι ἱκανή, δύναται νά...· 60,4· 2) τὸ οὐδ. πληθ. *οἶα* ὡς ἐπίρρ.: α) ὅπως, καθὼς· *οἶα εἰκὸς (ἦν αὐτοῖς ἀναμνησθῆναι)*· 54,2· β) μετὰ αἰτλγκ. μτχ. (ὡς τό: ὡς, ἅτε μετὰ μτχ.)· *οἶα ἀπροσδοκῆτου τοῦ κακοῦ γενομένου* ἐπειδὴ τὸ κακὸν ἀπροσδοκῆτως συνέβη· 5,4.

ὀλίγος 1) *ἐξ ὀλίγου* (δηλ. χρόνου) ἐν βραχεῖ χρόνῳ, αἰφνιδίως· 11,4· 61,2· 2) *δι' ὀλίγου (χώρου)* εἰς μικρὰν ἀπόστασιν· 89,9· 3) *ἐξ ὀλίγου (χώρου)* ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως· 91,4.

ὀλιγορῖα τὸ ὀλίγον φροντίζειν περὶ τινος, καταφρόνησις· *τρέπομαι ἐς ὀλιγορῖαν τινὸς* καταφρονῶ τι.

ὀλιγορῶ ὀλίγον ἐκτιμῶ, περιφρονῶ· ([*εἰκὸς ἔστι*] *ὀλιγορῆσαι*

[αὐτῶν, τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς] νομίσαντες [ταῦτα] κη-
πίον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλοῦτου πρὸς ταύτην).

ὄλκας φορητὸν πλοῖον.

ὄλοφύρομαι θρηνῶ.

ὄμιλος πλῆθος, ὄχλος.

ὄμοιος ἰσοδύναμος, ἰσόπαλος.

ὄμοίως ἀνεξαίρετως, ἀδιακρίτως· τοὺς δὲ ἐλάμβανε λήθη τῶν
πάντων (οὐδ.) ὄμοίως.

ὄμολογία συμφωνία περὶ παραδόσεως· ἐξ ὄμολογίας τινὸς
ἕνεκα. . .

ὄμωσε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ὄμωσε ἵναί τοις ἐχθροῖς συμπλέ-
κεσθαι τοῖς ἐχθροῖς.

ὄξύτερον μετὰ περισσοτέρας προθυμίας.

ὄποτε μετ' εὐκτ.: ὄσάκις· ὄποτε ἐσβάλοιν ὄσάκις εἰσέβαλλον·
13,7· ὄποτε μὴ τι δεῖσαιεν (οἱ πολῖται τῶν πόλεων ἐκά-
στων) ὄσάκις δὲν ἐφοβοῦντό τι· 15,1.

ὄποϋς, οὐντος, ἡ, πρωτεύουσα τῶν ἀπ' αὐτῆς καλουμένων
ὄπουντίων Λοκρῶν.

ὄργη 1) ἔξαψις· δι' ὄργης αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται ἐν ἔξάψει
αἱ προσβολαὶ (ἐπιθέσεις) γίνονται· 11,4· 2) τὰ τῆς ὄργης τὰ
ἀποτελέσματα, ἡ ἐκδήλωσις τῆς ὄργης· (τὰ τῆς ὄργης ὑμῶν
ἐς ἐμὲ γεγένηται μοι προσδεχομένῳ)· 60,1· 3) δι' ὄργης
ἢ ἐν ὄργῃ ἔχω τινὰ ὀργίζομαι κατὰ τινος· 8,5. 64,1. 65,3.

ὀργίζομαι· τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης αἱ ὀργίλαι διαθέσεις.
ὀργῶ (-άω) αἰσθάνομαι σφοδρὰν ἐπιθυμίαν· ὁ πθκ. ὑπερ-
συντκ. ἐν ἑνεργικ. σημασίᾳ: ὦν (χρησμῶν) ἀκροᾶσθαι
ἕκαστος ὄρηγτο τοὺς ὁποίους ἕκαστος σφοδρῶς ἐπεθύμει ν'
ἀκροᾶται.

ὀρθοῦμαι εὐτυχῶ· (ἡγοῦμαι πόλιν ξύμπασαν ὀρθουμένην
[ὑπθκ.] πλείω ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας).

ὀρθῶς ἀληθῶς.

ὀρμῶ (-άω) 1) παρορμῶ· 20,4· 2) ξεκινῶ· 19,1.— Μέσον :
ὀρμῶμαι 1) τίθεμαι εἰς κίνησιν (πολεμικήν)· παρασκευῆ καὶ
γνώμη τοιαύτη ὄρμηγτο ἔχοντες τοιαύτην πολεμικήν παρα-
σκευὴν καὶ τοιαῦτα φρονήματα εἶχον τεθῆ εἰς πολεμικήν κίνη-
σιν (μὲ τοιαύτην παρασκευὴν καὶ τοιαῦτα φρονήματα ἤρχισεν
ὁ πόλεμος)· 9,1· 2) ξεκινῶ· εἰ μὴ καὶ νῦν (=εἰ καὶ νῦν μὴ)
ὄρμηγται, ἐν ᾧ (χρόνῳ) οὐπω πάρεσμεν, ἀλλ' (ὀρμήσον-

ται (ὅταν) . . . 11,6· 3) ὁ ὑπερσυντλ. : ὠρμηγτο (μετ' ἀπρμφ.) ἦσαν πρόθυμοι, ἐπεθύμουν νά . . . ξυγχαρῶεϊν· 59,2· ὠρμηγτο ἔς ἦσαν πρόθυμοι εἰς . . . 65,2· 4) ὄρμῳμαι ἀπό τινος ἄρχομαι ἀπό τινος· ἀπ' ἔλασσόνων ὄρμῳμενος ἀρχόμενος ἀπό μικροτέρων μέσων, ἔχων μικροτέραν περιουσίαν· 65,2.

ὄρμῳ (-έω) εἶμαι προσωρμισμένος.

ὄρνης, ὄ=ὄρνεον· τῶν μὲν τοιούτων ὄρνίθων (οἱ ἀνθρώπων ἄπτονται).

ὄρος ὄριον· ἐν τῷ πληθ. ὄροι ὄρια, σύνορα.

ὄρρωδία φόβος, δειλία· ἐν ὄρρωδίᾳ ἔχω τι φοβοῦμαι τι.

ὄσφ καθ' ὅσον.

ὄτι διότι.

οὔκουν 1) λοιπὸν δέν· 11,3· 2) ὄχι διὰ τοῦτο· 43,1.

οὔπω οὐδέποτε.

οὔτω 1) τόσον· οὔδ' ἡμεῖς δὲ ἐρχόμεθα ἐπὶ οὔτω ἀδύνατον πόλιν ἀμύνεσθαι· 11,6· 2) οὔτω δὴ εἰσάγει μετ' ἐμφάσεως τὴν ἀπόδοσιν χρονικῆς προτάσεως· τότε πλέον· 12,4, 19,1, 83,3.

Π

παιδεῖται τὰ πρὸς παιδευσιν μέσα, παιδαγωγικὴ μέθοδος.

παίδευσις διδακτήριον, σχολεῖον.

Παλαιρεῖς κάτοικοι τοῦ Παλαίρου, πόλεως ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

πανοικησία πανοικί, μεθ' ὅλης τῆς οικογενείας,

Πάνορμος, ὄ, λιμὴν τῆς Πελοποννήσου ἀντικρῶ τῆς Ναυπάκτου.

πανταχόθεν κατὰ πάντα τρόπον, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

παρὰ (μετ' αἰτ.) πλησίον, πρὸς· παρ' αὐτούς· 2,4· ξυνελέγοντο παρ' ἀλλήλους συνηθροοῖζοντο ἀναμεταξύ των· 3,3· καὶ καταφυγὴ (ὑπέηρχε) παρὰ πάντας (τῶν) φίλων ἢ (τῶν) οἰκείων· 17,1.

παραβάλλομαι θυσιάζω, διακυβεύω.

παραγίγνομαι ἀπολ.· ἔρχομαι, φθάνω.

παραγόμαι παραπλανῶμαι, ἀπατῶμαι.

παραδίδωμι (μετὰ καθαρῶς τελκ. ἀπρμφ.) παραδίδω διὰ νά...

παραδοῦναι σφᾶς αὐτούς καὶ τὰ ὄπλα χρῆσασθαι.

παράλογος, ὄ, (οὔσ.) τὸ παράλογον, τὸ παρὰ προσδοκίαν· τὸ

πλείστω παραλόγῳ ξυμβαῖνον τὸ συμβαῖνον παρὰ πάντα ὑπολογισμόν· 61,3· πολὺς ὁ παράλογος εἶναι· 85,2.

παραλυπῶ παρενοχλῶ· οὐδὲν ἄλλο (νόσημα) τῶν εἰωθότων παρελύπει (αὐτούς).

παραλύω (μετ' αἰτ. προσ. καὶ γνκ. πράγμ.) ἀπελευθερῶ, ἀπαλλάττω τινὰ ἀπό τινος.

παράντικα εὐθύς· παραντίκα ἀναστάντες εὐθύς ὡς ἠγείροντο (ἐκ τῆς νόσου), εὐθύς μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν· 49,7· ἡ παραντίκα τε λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα ἢ ἐν τῷ παρόντι (ἢ παροῦσα) λαμπρότης καὶ ἢ (ἐκ ταύτης) ἐν τῷ μέλλοντι δόξα· 64,5.

παραχρῆμα παρενθύς· ἡ παραχρῆμα ἀνάγκη ἢ παροῦσα ἀνάγκη. παρερχομαι ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα (διὰ τὰ ὀμιλήσω).

παρέχομαι 1) παρέχω· παρέχομαι τὸ σῶμα αὐταρκες παρέχω τὸ ἄτομόν μου αὐταρκες, ἐπαρκῶ· δοκεῖν μοι καθ' ἕκαστον τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν παρέχεσθαι ἂν (= ὅτι παρέχοιτο ἂν) τὸ σῶμα αὐταρκες ἐπὶ πλείστα εἶδη νομίζω ὅτι ἕκαστος ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν ὁ ἴδιος δύναται νὰ ἐπαρκῆσῃ εἰς πλείστα εἶδη ἀσχολιῶν· 41,1· 2) παρουσιάζω, δεικνύω· τὴν δύναμιν· 41,3· 3) καθιστῶ· τὴν τόλμαν ἢ ξύνεσις ἐχυρωτέραν παρέχεται· 62,5.

παρηβῶ γίνομαι παρηλιξ, ὑπερβαίνω τὴν ἡλικίαν τῆς τεκνοποιήσεως.

πᾶς 1) πᾶσα γῆ ὀλόκληρος ἢ γῆ· 43,3· 2) ἡ πᾶσα πόλις ἢ πόλις ἐν συνόλῳ, τὸ σύνολον τῆς πόλεως· 41,1· 3) τοῖς πᾶσι κατὰ πάντα, καθ' ὅλα· 11,6. 36,3. 64,3· 4) ἐπὶ πᾶν καθ' ὅλου, ἐν γένει· 51,1.

πέιθομαι μετ' αἰτ. οὐσ. : δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν διότι ἐνομίσθη ὅτι διὰ χρημάτων ἐπείσθη ν' ἀναχωρήσῃ.

πεῖρα 1) δοκιμή· πεῖραν ποιοῦμαι δοκιμάζω· 20,3· ἐς πεῖραν ἔρχεται κρείσσων δοκιμαζομένη ἀποδεικνύεται . . . 41,3· 2) ἀπόπειρα, ἐπιχείρησις· σφάλλομαι πείρα του (= πειρώμενος τινος) ἀποτυγχάνω ἐν τινι ἀποπείρα (ἐπιχειρήσει)· 43,1.

πειρῶ δοκιμάζω.

πέλας (ἐπίρρ.) πλησίον· ὁ πέλας, οἱ πέλας ὁ ἄλλος, οἱ ἄλλοι.

Πελασγικόν, τό, ἢ βορεία κλιτύς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως. πελιτνός πελιδνός.

Πελληνῆς (-εῖς) κάτοικοι τῆς Πελλήνης, πόλεως τῆς Ἀχαΐας.
 πενία· πενίας ἐλπίδι, ὡς . . . = ἐλπίδι, *ὅτι διαφυγὼν τὴν
 πενίαν καὶ ἔτι πλουτήσειεν ἂν* (= γένοιτο ἂν πλούσιος).
 πένομαι εἶμαι πένης· ([τὸ] *ὁμολογεῖν τὸ πένεσθαι οὐκ αἰ-
 σχρὸν ἐστι, ἀλλ' αἰσχίον* [= τοῦναντίον αἰσχρὸν] *μὴ διαφεύ-
 γειν [τὸ πένεσθαι] ἔργῳ* [= δι' ἐργασίας]).

πέρα (μετὰ γνκ.) περισσότερον ἀπὸ τι· *πέρα ὧν* (= τούτων, ἅ)
προσεδεχόμεθα.

περὶ 1) μετὰ γνκ. : α) ὑπὲρ γενναίως μαχόμενοι περὶ τοιαύ-
 της πόλεως· 41,5· β) ὡς πρὸς τι· *ἰσχύος πέρι ἢ ἀσθενείας*
 = *εἴτε ἰσχυρὸν εἴτε ἀσθενὲς ἦν* 51,3· (περὶ τοῦ χρησθη-
 ρίου ἤκαζον [οἱ Ἀθην.] *τὰ γιννόμενα εἶναι ὁμοῖα [αὐτῶ,
 τ.ἔ. τῶ χρηστηρίῳ]*)· 54,5· γ) πρὸς δήλωσιν ἀξίας· *περὶ
 παντὸς ποιοῦμαι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τηρῶ· κόσμον καὶ φυλα-
 κὴν* 11,9· 2) μετ' αἰτ. : α) ἐπὶ χρόνου : *περὶ πρῶτον ὕπνου*
κατὰ τὸν χρόνον τοῦ πρώτου ὕπνου· 2,1· β) ὡς πρὸς τι· *περὶ
 τὰ οἰκεῖα* ἀτομικῶς (κυρ. : ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ πράγματα)·
 65,4.

περιαγγέλλω πέμπω διαταγὰς ὁλόγυρα, πανταχοῦ· (*περιήγγε-
 λον ταῖς πόλεσι κατὰ τὴν Πελοπ. καὶ τὴν ἔξω ξυμμαχίαν*
 [= καὶ τὰς χώρας τῶν ἔξω τῆς Πελοπ. ξυμμάχων] *παρα-
 σκευάζεσθαι στρατιὰν τὰ τε ἐπιτήδεια*)· 10,1· *ναῦς (ἐξαρ-
 τύεσθαι)*· 85,3.

περιαιρετός ὁ δυνάμενος ν' ἀφαιρεθῆ· *περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν
 (τὸ χρυσίον)* ὅτι ὅλος ὁ χρυσὸς εἶναι δυνατὸν ν' ἀφαιρῆται.

περιγίγνομαι 1) ὑπερισχύω· *κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι*·
 6,1· 2) σφίζομαι· *ἐκ τῶν μεγίστων (κινδύνων)*· 49,7· 3)
περιγίγνεται τινί τι ἔχει τίς τι ὡς πλεονέκτημα· 87,6· *περι-
 γίγνεται τινι* (μετ' ἀπομφ.) ἔχει τίς τὸ πλεονέκτημα νά . . .
 39,4.

περίειμι (περὶ+εἰμι) 1) εἶμαι ὑπέρτερος, ὑπερετερῶ, νικῶ· 13,9.
 65,7· 2) περισφίζομαι, ἐπιζητῶ· 4,7· 2) *περίεστί τινί τι* ἔχει
 τίς τι ὡς πλεονέκτημα· *τὸ δ'* (τ.ἔ. *τὸ κατορθοῦν ἐν τῶ ναυ-
 τικῶ*) *ἐκ τοῦ δικαίου* (=δικαίως, εἰκότως) *ἡμῖν μᾶλλον
 (ἢ ἐκείνοις) νῦν περιέσται*· 89,3.

περιῆσαν, τοῦ ῥ. περίειμι.

περίκειμαι κεῖμαι περὶ τινα περιβάλλον αὐτὸν πανταχόθεν· τὰ

- περικείμενα χρυσία τῆς θεοῦ* τὰ χρυσᾶ κοσμήματα τὰ περιβάλλοντα τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς (ἸΑθηναῖς).
- περίορθρον*, τό, ὁ βαθὺς ὄρθρος, τὰ ἑξημερώματα· αὐτὸ τὸ *περίορθρον* ἀκριβῶς τὰ ἑξημερώματα.
- περιορῶ* 1) μετὰ μτχ.: βλέπω μετ' ἀδιαφορίας· αὐτὴν (τὴν γῆν) *τιμηθεῖσαν*· 18,5· 2) μετ' ἀπρομφ.: ἐπιτρέπω, ἀνέχομαι· *τιμηθῆναι τὴν γῆν*· 20,2.—Μέσον: *περιορῶμαι* (μετ' αἰτ.) ἀποδεικνῶ πρὸς τινὰ· *τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους*· 43,4.
- περιουσία* ἀφθονία.
- περιπίπτω* συγκρούομαι· *περιπεσόντιες ἐν σφίσιν αὐτοῖς* (= πρὸς ἀλλήλους).
- περιποιῶ* κάμνω τι νὰ διαμείνῃ, διασφύζω.
- περισσεύω* εἶμαι πλέον ἢ ἀρκετός, πλεονάζω· *τοσοῦτον τῷ Περικληεῖ ἐπερίσσευσε τότε ἀφ' ὧν*... τόσον ὑπεραρκεταὶ ἀφορμαὶ ὑπῆρχον εἰς τὸν Περ. τότε (ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου), ἐκ τῶν ὁποίων ὀρμώμενος . . .
- περιχαρῆς*, τό=ἡ *περιχάρεια* ἡ ὑπερβολικὴ χαρὰ· τὸ *παράχρημα περιχαρῆς* ἢ ἐν τῷ παρόντι . . .
- πη* κάπου.
- πίπτω* καταστρέφομαι, ἠτιῶμαι.
- πιστός* βέβαιος, ἀσφαλής· 89,5· τὸ *πιστὸν* ἢ ἐμπιστοσύνη· τὸ *πιστὸν τῆς ἐλευθερίας* ἢ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ἡ ἐλευθερία· 40,5.
- πίσυνος* (μετὰ δτκ.) πεποιθὼς εἷς τι.
- Πλάταια* = *Πλαταιαί*.
- Πλαταιῶν*, γνκ. πληθ. τοῦ *Πλαταιεύς*.
- πλέα*, ἰδ. *πλέως*.
- πλεῖστος* 1) τὸ *πλεῖστον* = οἱ *πλεῖστοι*· 4,5· 2) *πλεῖστα* ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· 11,7.
- πλείων*, ὁ, ἡ, οὐδ. *πλεῖον* (*πλέον*) 1) τὸ *πλέον* = μᾶλλον· 89,6· 2) οὐ τὸ *πλέον* . . . ἢ ὄχι . . . ἀλλά· 39,1· 3) ἐπὶ *πλέον* εἰς μεγαλύτερον βαθμόν· 51,6. 53,1· 4) ἐς τὸ *πλέον* περαιτέρω· ἐς τὸ *πλέον οὐκέτι προελθὼν* χωρὶς πλέον νὰ προχωρήσῃ παρέκει· 21,1.
- πλέον*, ἰδ. *πλείων*.
- πλεονάζομαι* μεγαλοποιοῦμαι, καθ' ὑπερβολὴν λέγομαι· (ὅτε ἀπειρος [=καὶ ὁ ἀγνοῶν τὰς ἀρετὰς τῶν ἐπαινουμένων] τάχ' ἂν νομίσειεν ἔστιν ἃ [=τινὰ] καὶ πλεονάζεσθαι διὰ

φθόνον, εἴ τι ἀκούοι ὑπερβάλλον τὴν ἑαυτοῦ φύσιν [= δσάκις ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ῥήτορος ἤθελεν ἀκούει τι ὑπερβαῖνον τὰς δυνάμεις του]).

πλέως (οὐδ. πληθ. πλέα) πλήρης.

πλήν ἐπίρρ.: πλήν τὰ Μηδικὰ ἔκτος ἐπὶ τῶν Μηδικῶν (τῶν Περσικῶν πολέμων): κυρ.: πλήν οἱ τὰ Μηδικὰ ἐσορακότες· 21,2· πλήν τοὺς ἐν Μαραθῶνι (δηλ. ἀποθανόντας) ἔκτος τῶν . . . 34,5.

πλόϊμος ἱκανὸς πρὸς πλοῦν.

πνεῦμα 1) ἄνεμος· 84,2· 2) ἀναπνοή· 49,2.

ποιῶ 1) ἐπὶ δημοσίων ἔορτῶν: ἔορτάζω· ξυνοικία ἐξ ἐκείνου (τοῦ χρόνου) τῇ θεῷ (δηλ. τῇ Ἀθηνᾷ) ἔορτήν δημοτελῆ ποιοῦσι· 15,3· πθικ.: ᾧ τὰ Διονύσια ποιεῖται· 15,4· 2) μετὰ προθ.: ποιῶ ἐς τινα κλίνω πρὸς τινα· ἡ εὐνοια τῶν ἀνθρώπων ἐποίει παρὰ πολὺ μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδ. (ἢ ἐς τοὺς Ἀθην.)· 8,4.—Μέσον: ποιοῦμαί τι τοποθετῶ τι· τὰ λεπτὰ πλοῖα ποιοῦνται ἐντὸς (εἰς τὸ μέσον)· 83,5.

πολιτεύω 1) ζῶ (ἐν πολιτείᾳ, ὡς πολίτης, ὡς πολιτευόμενος)· ἔλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτευόμεν μετ' ἔλευθερίας ζῶμεν (διάγομεν) ἐν ταῖς πρὸς τὸ κοινὸν σχέσεσιν ἡμῶν (ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ)· 37,2· (παρ') οἷς κεῖται μέγιστα ἄθλα ἀρετῆς, τοῖς δὲ (=παρὰ τούτοις) καὶ ἄνδρες ἀριστοὶ πολιτεύουσι· 46,1· 2) τι διαχειρίζομαι τι· (καὶ ἄλλα δοκοῦντα ἔξω τοῦ πολέμου εἶναι . . . κακῶς [ἐπιβλαβῶς] ἐπολίτευσαν ἐς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ξυμμάχους)· 65,7.

πολιτεία 1) πολίτευμα· 37,1· 2) πολιτικοὶ θεσμοί· 36,4.

Πολιχνῖται κάτοικοι τῆς Πολίχνης, πόλεως μικρᾶς ἐν Κρήτῃ παρὰ τὴν Κυδωνίαν.

πολλάκις (μετὰ τὸ μὴ) ἴσως, τυχόν.

πολλαχόσε εἰς πολλὰ μέρη.

πολὺς 1) ἢ γῆ ἢ πολλή τὸ μέγιστον μέρος τῆς γῆς· 48,1· 2) τὰ πολλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, συνήθως· 11,4. 87,6· 3) παρὰ πολὺ ὑπερβαλλόντως· (ἡγοῦνται οὐκ ἂν ἡμᾶς ἀνθίστασθαι μὴ μέλλοντας [ὑποθικ.] πράξειν τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ [πραχθέντος=τι ἀντάξιον τῆς προσηγηθείσης ἐξόχου νίκης])· 89,5.

πολύτροπος ποικίλος.

πόνος καταπόνησις· ὁ πόνος ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ὑποπιεύεται (ὑφ' ὑμῶν) μὴ φοβεῖσθε μήπως ἢ ἐν τῷ πολέμῳ κατα-

πόνησις . . . (ἀρκείτω δὲ ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα μὲν, ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ ἀπέδειξα οὐκ ὀρθῶς τὸν πόνον τὸν κατὰ τὸν πόλεμον ὑποπιεζόμενον μὴ γένηται τε πολὺς καὶ οὐδὲν μᾶλλον περιγενώμεθα).

πονοῦμαι πάσχω ἔκ νόσου, νοσῶ.

πορίζομαι φροντίζω καὶ εὐρίσκω.

Ποτειδαία πόλις τῆς Χαλκιδικῆς ἐπὶ τοῦ στενοῦ ἰσθμοῦ τοῦ συνδέοντος τὴν χερσόνησον Πελλήνην μετὰ τῆς στερεᾶς, ἀποικία τῶν Κορινθίων.

που ἴσως.

πράσσω 1) διενεργῶ, διαπραγματεύομαι· 2,3. 3,2. 5,7· 2) = διαπράσσομαι κατορθώνω· 11,2· 3) ἀμτβ.: εὐρίσκομαι ἐν τινι καταστάσει, διατελῶ ἢ διάκειμαι κατὰ τινα τρόπον· οὕτω πρᾶσσω τοιαύτην τύχην ἔχω, ὑφίσταμαι· 4,7.

προσβεύομαι ἀποστέλλω πρέσβεις.

πρὶν (μεθ' ὀριστ. ἄορ. μετ' ἀρνητικὴν πρότασιν) εἰ μὴ ἄφ' οὗ, παρὰ ἄφ' οὗ.

πρὸ (μετὰ γνκ.) ἐπὶ χρόνου: πρὸ τοῦ πρότερον· 15,2· τὸ πρὸ τούτου πρότερον· 15,3.

προαγορεύω 1) κηρύττω· 8,4· 2) δημοσίᾳ λέγω· ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· 13,1·3) μετ' ἀπρμφ.: δημοσίᾳ ἀπαιτῶ νὰ . . . ἐλαύνειν τὰ ἄγη· 13,1.

προβάλλομαι προφασίζομαι (καὶ [νομίσαι] μὴ εἰκότως ἐν τινι [ἔργῳ, κινδύνῳ] κακοὺς [=δειλοὺς] γενέσθαι ἂν προβαλλομένους ἀπειρίαν παρόντος τοῦ ἀνδρείου [=τῆς ἀνδρείας]).

προδιδάσκομαι διαφωτίζομαι προηγουμένως· (ἀλλὰ μᾶλλον [βλάβην ἠγοούμενοι τὸ] μὴ προδιδαχθῆναι λόγῳ πρότερον ἢ ἔργῳ ἐλθεῖν [=πρὶν ἔλθωμεν ἔμπροκτως] ἐπὶ ἂ δεῖ [ἐλθεῖν]).

πρόδρομος ὁ τρέχων ἔμπρός, ὁ προπορευόμενος τοῦ στρατοῦ, πρόσκοπος.

προεῖπον, τοῦ ῥ. προαγορεύω.

προειπόντων, τοῦ ῥ. προαγορεύω.

προέρχομαι προχωρῶ.

προήκω ὑπερέχω.

προῖτεμαι ἐγκαταλείπω, ἀφίνω (εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ).

προκαθεστηκυίας, τοῦ ῥ. προκαθίσταμαι.

προκαθίσταμαι τοποθετοῦμαι ἔμπρός, πρὸ τῆς πόλεως.

προκάμνω 1) κουράζομαι προηγουμένως, προπονοῦμαι προώ-
 ρως· *τοῖς μέλλουσιν ἀλλεῖνοις* διὰ τοὺς μέλλοντας κινδύνους·
 39,4·2) μετ' αἰτ. συστ. : ἔχω προτέραν ἀσθνεῖάν τινα· 49,1.

προλείπω προχωρῶ καὶ ἀφίνω, ἀφίνω ὀπίσω, ἐγκαταλείπω.

πρόξενος ὁ πολίτης πολιτείας τινός, ὅστις ἐξελέγετο ὑπ' ἄλλης
 πολιτείας καὶ εἶχε καθῆκον νὰ ὑποδέχεται, νὰ δειπνίζη, περι-
 ποιῆται τοὺς πρέσβεις καὶ πολίτας τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἀτ-
 τιπροσώπευε, καὶ ἐν γένει νὰ ὑποστηρίζη τὰ συμφέροντα τῆς
 διορισάσης αὐτὸν πόλεως.

πρὸς 1) μετὰ γνκ. : πρὸς τὸ συμφέρον τινός· *πρὸς ἐκείνων
 εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ (χώρῳ) ναυμαχίαν*· 86,5·2) μετὰ δτκ. :
 α) = ἐν· *πρὸς ἱεροῖς (τόποις)*· 47,4· β) εἰς δήλωσιν προσ-
 θήκης· *πρὸς οἷς (= πρὸς ἐκείνοις, ἀ) ἐδέξαντο* ἐκτὸς ἐκεί-
 νων, τὰ ὁποῖα ἐκληρονόμησαν (ἐκτὸς δηλ. τῆς Ἀττικῆς)· 36,2·
 3) μετ' αἰτ.: α) μέχρι τινός· *πρὸς τὸν κύκλον· πρὸς τὸν Πει-
 ρραιᾶ*· 13,7· β) ἐν σχέσει πρὸς τι, ὡς πρὸς τι· *πρὸς τὰ παρόντα*
 ἐν σχέσει πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις· 3,3,6,1· *τὰ πρὸς τὸν
 πόλεμον* πολεμικὰ πράγματα, πολεμικὰ παρασκευαί· *ἤπιοντο
 τῶν πρὸς τὸν πόλεμον* ἠσυχολοῦντο εἰς...· 17,4· *πρὸς ταύ-
 την τὴν δύναμιν*· 62,3· *πρὸς οὓς ἐπῆσαν* ὡς πρὸς ἐκείνους,
 ἔναντιον τῶν ὁποίων...· 65,11· *πρὸς τὴν ἀντεξόρμησιν*· 91,4·
 γ) εἰς δήλωσιν αἰτίου· διὰ τι· *ἀθυμοῦντας πρὸς τὴν παροῦσαν
 ὄψιν (= διὰ τὸ ὄραν τὰ παρόντα)*· 88,3· δ) περιφραστικῶς
 ἀντὶ ἐπιρρ. : *πρὸς τὸ τερπνὸν = τερπνῶς* πρὸς τέρπιν· 53,2·
πρὸς δργήν μετ' ὄργῆς, ὄργιλως· 65,8.

προσάγομαι φέρω πρὸς τὸ μέρος μου, προσαρτῶ.

προσγίγνομαι προστίθεμαι.

προσδέομαι (μετὰ γνκ.) ἔχω προσέτι ἀνάγκην τινός· (*νομίζον-
 τες [αὐτὸν, τὸν Περικλ.] πλείστον ἄξιον εἶναι [πρὸς
 ταῦτα = ὡς πρὸς ταῦτα], ὧν ἡ ξύμπασα πόλις προσεδεῖτο*).

προσδέχομαι 1) προσδοκῶ, περιμένω· 11,3. 60,1· 2) ἐλπίζω·
 18,5.

πρόσειμι προσυπάρχω· *προσόντος καὶ τοῦδε* ἐὰν πρὸς τούτοις
 ὑπάρχη καὶ τοῦτο (δηλ. *τὸ φιλόπολιν εἶναι*).

προσεπιστέλλω διατάττω προσέτι.

προσέρχομαι 1) μετὰ δτκ. : πλησιάζω τινά· *προσῆσαν (τοῖς*

νοσοῦσι)· 47,4· 2) ἐπὶ προσόδων : *προσιόντων ἑξακοσίων ταλάντων φόρου* διότι ὑπῆρχε πρόσοδος ἑξακοσίων ταλάντων ἐκ φόρου· 13,3.

προσήκω ἀνήκω· ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀπροσώπως : *προσήκει ἀρομῶζει· ὃν προσήκει* (δηλ. *αὐτῷ δλοφύρεσθαι*) = τὸν προσήκοντα τὸν ἰδικόν του (νεκρόν)· 46,2.—Μιτχ.: 1) *προσήκων* συγγενής· *αἱ προσήκουσαι*· 34,4· 2) *ἢ μὴ προσήκουσα* (γῆ) ἢ ξένη· 43,3· 3) *τὰ προσήκοντα* τὰ πρόποντα· *διὰ τὸ μὴ κτώμενος ἐξ οὗ προσηκόντων τὴν δύναμιν πρὸς ἡδονὴν τι λέγειν* διότι, μὴ ἀντλῶν τὴν δύναμίν του ἐξ ἀθεμίτων πηγῶν, δὲν συνήθιζε νὰ λέγη τι πρὸς εὐχαρίστησιν (κολακαίαν τοῦ πλήθους)· 65,8.

προσῆσαν, τοῦ ῥ. *προσέρχομαι*.

προσιόντων, τοῦ ῥ. *προσέρχομαι*.

πρόσκειμαι ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ.: πιέζω (στενοχωρῶ).

προσμείγνυμι ἔρχομαι εἰς χεῖρας.

προσμισθοῦμαι λαμβάνω προσέτι ἐπὶ μισθῷ.

πρόσοικος ὁ πλησίον οἰκῶν· *πρόσοικοι Κασοὶ* γείτονες τῶν Κασῶν.

προσομιλῶ ἀναστρέφομαι· *τὰ ἴδια* ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ.

προσόντος, τοῦ ῥ. *πρόσειμι*.

πρόσοψις τὸ παρατηρεῖν (ἀπροσκόπτως καὶ ἀδιακόπως)· *ἔχω τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ (τόπου)* παρατηρῶ (ἀπροσκόπτως καὶ ἀδιακόπως) μακρόθεν τοὺς ἐχθρούς.
προσπίπτω ἐπέρχομαι· *ὄργῃ προσπίπτει πᾶσι ὄραν πάσχοντάς τι ἀηθες ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα* πάντας καταλαμβάνει ὄργῃ νὰ βλέπωσιν (= ὅταν βλέπωσιν) ὅτι πάσχουσί τι ἀσύνηθες μέσα εἰς τὰ μάτια των καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

προσποίησις ἰδιοποίησις, σφετερισμός.

προσποιῶ προσθέτω, ἐνώνω.—Μέσον: *προσποιοῦμαι* λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου, προσαρτῶ.

προστασία τὸ προϊστασθαι· *ἀλλὰ (βουλευόμενοι) κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν (ἀμοιβαίας) ἡαδιουργίας περὶ τοῦ τίς νὰ γίνῃ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ δήμου*.

προσφέρωμαι ἐπιτίθεμαι· (ὅπως μὴ προσφέρωνται [τοῖς Θεβαίοις] οὗσι θαρσαλεωτέροις κατὰ φῶς).

προταλαιπωρῶ προηγουμένως ὑποφέρω ταλαιπωρίας· (οὐδεις πρόθυμος ἦν [ἐς] τὸ προταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ [δικ. χαριστικ.]).

προτίθεμαι 1) προβάλλω πρὸς ὑπεράσπισίν μου· καὶ τοῖς τᾶλλα χεῖροσι δίκαιον προτίθεσθαι τὴν ἐς τοὺς πολέμους ἀνδραγαθίαν καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ ἄλλας ἐπόψεις (πλὴν τῆς ἀνδρείας) εἶναι κακοί, δικαιούνται νὰ προβάλλωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς πολέμους (ἐπιδειχθεῖσαν) ἀνδραγαθίαν· 42,3· 2) ἐκθέτω· τὰ διστᾶ προτίθενται (ἐν τῇ ἀγορᾷ)· 34,2.

πρότριτα (ἐπίρρ.) πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας (πρὸ τῆς ταφῆς).

προφέρω ὑπερέχω.

προχωρῶ πηγαίνω καλά, κατ' εὐχὴν.

πρυτανεῖον βουλευτήριον.

πταίω ἀποτυγχάνω, ἠτιῶμαι.

Πύθεω γνκ. Ἰωνικὴ=Πύθου· ὀνομαστικ. Πύθης.

Πύθιον ναὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἐν Ἀθήναις· ἔκειτο πλησίον τοῦ Ὀλυμπείου.

Πυράσιοι κάτοικοι τοῦ Πυράσου, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθιώτιδος.

Ρ

ῥαθυμία ἄνεσις.

ῥᾶον (συγκρ. ἐπίρρ. τοῦ ἐπιθ. ῥάδιος) εὐκολώτερον.

ῥεῖτοι, οἱ, δύο μικραὶ ἄλμυραὶ λίμναι ἐν Ἀττικῇ παρὰ τὴν ἱερὰν ὁδόν, τὴν ἄγουσαν ἀπὸ Ἐλευσῖνος εἰς Ἀθήνας (νῦν λίμναι τοῦ Κουμουνδούρου).

ῥέω (ἀόρ. ἔρρῦην)· ἔρρῦη μέγας ἔρρευσεν ἀφθόνως, ἐπλημμύρησεν.

ῥητὸς ὠρισμένος· ἀργύριον ῥητὸν ὠρισμένον χρηματικὸν ποσόν.

ῥιον, τό, ἀκρωτήριον κείμενον ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς παραλίας (καλούμενον ἀκριβέστερον τὸ ῥιον τὸ Μολυκρικὸν καὶ Ἀντίρριον, ἀπέναντι τοῦ ῥίου τοῦ Ἀχαϊκοῦ).

ῥώμη τόλμη, θάρρος.

ῥώννυμι δίδω ἰσχύν, δύναμιν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κεῖται κατὰ προκμ. ἔρρωμαι (μὲ σημασίαν ἔνεστ.) καὶ ὑπερσυντλκ. ἔρρώμη (μὲ σημασίαν παρατκ.) προβάλλω ἰσχύν, ἔχω ἰσχύν ἢ δύναμιν· ἔρρωντο ἐς τὸν πόλεμον ἦσαν πλήρεις θάρρους (προθυμίας)

διὰ τὸν πόλεμον, μετὰ προθυμίας παρεσκευάζοντο εἰς τὸν πόλεμον· 8,1· μετ' ἀπορφ. : ἔχω δύναμιν νά . . . , εἶμαι πρόθυμος (προθυμοῦμαι) νά . . . ἔρρωτο πᾶς ξυνεπιλαμβάνειν· 8,4.

Σ

σέβω σέβομαι (κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ [εἶναι]=ὅμοιον εἶναι καὶ σέβειν καὶ μὴ [σέβειν τὰ τοιαῦτα] ἐκ τοῦ ὄραν [= ἐκ τοῦ ὅτι ἐώρων] πάντας ἐν ἴσῳ [=ὁμοίως] ἀπολλυμένους)

σῆμα 1) νεκροταφεῖον· 34,5· 2) τάφος· 34,8.

σημαίνω 1) σημαίνει = ἐστὶ σημεῖον διατηρεῖ τὴν μνήμην· σημαίνει οὐ μόνον ἐπιγραφὴ (ἐπιτυμβίων) στηλῶν (= ἐπιγεγραμμένα στήλαι) ἐν τῇ οἰκειᾷ (γῆ)· 43,3· 2) σημαίνει τι καὶ τι εἶναι σημεῖον· σημήναι (τοῦτο) ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι ὅτι τοῦτο (δηλ. τὸ κινήθῆναι τὴν Δῆλον) ἦτο σημεῖον ὡς πρὸς τὰ μέλλοντα νά συμβοῦν· 8,3.

σημεῖα ἀποδείξεις.

Σικυῶνιοι κάτοικοι τοῦ Σικυῶνος, πόλεως τῆς Σικυωνίας χώρας ἐν Πελοποννήσῳ.

σκευάζω κατασκευάζω.

σκευός· καὶ ὅσα ἱερὰ σκευή=καὶ ἐν ἱεροῖς σκεύεσι, ὅσα ἦν περὶ τὰς πομπὰς (=ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὰς πομπάς).

σκηνὴ παράπηγμα.

σκοπῶ παρατηρῶ, ἐξετάζω· σκοποῦντες τὴν ὠφελίαν (τῆς μηδὲν ἀτολμοτέρας διανοίας) μὴ λόγῳ μόνῳ (τοῦ ὀήτορος)· 43,1· καὶ (ταῦτα) ἀφ' ὧν σκοπῶν τις . . . μάλιστ' ἂν ἔχοι (ὡς) προειδώς τι μὴ ἀγνοεῖν (τὴν νόσον) καὶ ταῦτα (τὰ συμπτώματα), ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τῶν ὁποίων ὀρμῶμενός τις . . . θὰ ἠδύνατο κατ' ἐξοχὴν . . . 48,3.

σκότος, οὐ, ὄ, τὸ σκότος· ἐν σκότῳ μέσα εἰς τὸ σκότος.

σκῦλον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ πληθ. : σκῦλα λάφυρα· καὶ σκῦλα Μηδικὰ=καὶ ἐν Μηδικοῖς σκύλοις, ὅσα ἦν.

Σόλλιον πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

σπάνις, εως, ἔλλειψις.

στάδιον (πληθ. στάδια καὶ στάδιοι) μέτρον μήκους ἴσον πρὸς 185 μέτρα.

σταθμὸς βάρους.

στάσις πολιτική μερίς.

στέφανος βραβεῖον (προτιθεῖσα [=δρίζουσα] τοῖσδε τε [τοῖς ἀνδράσι, δηλ. τοῖς τεθνεώσι] καὶ τοῖς λειπομένοις ὠφέλιμον στέφανον τῶν τοιῶνδε ἀγώνων).

στηρίζω ἐπὶ νόσων : καταλήγω.

στόμα στόμιον.

στρατιωτικώτερον = μᾶλλον ἐπὶ στρατείαν (δι' ἐκστρατείαν κατὰ ξηράν).

στρατόπεδον στρατιωτικὴ δύναμις, στρατός : τοῦτό τε ἀθρόον ἐγένετο στρατόπεδον μέγιστον δὴ Ἀθηναίων καὶ οὕτω οὗτος ὁ στρατός συνηγμένος ὑπῆρξε μέγιστος ὁμολογουμένως στρατός τῶν Ἀθην. : 31,2· πολλὰ στρατόπεδα ἔπесεν· 89,7.

στυράκιον τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἀκοντίου· (χρησάμενος στυράκιῳ ἀκοντίου, ὃ ἀντὶ βαλάνου ἐς τὸν μοχλὸν ἐνέβαλε).

σφάλλω κάμνω τινὰ ν' ἀποτύχη· 87,2.—Παθτικ. : σφάλλωμαι 1) ἀνατρέψομαι, καταστρέφομαι, δυστυχῶ· 60,3. 65,12· 2) ἀποτυγχάνω, ἀποβαίνω κακῶς· 65,7.

σχολαιότης βραδύτης.

σῶζω διασῶζω, διατηρῶ· ὥστε δι' εὐνοίας (τούτου), ᾧ δέδωκε (τὴν χάριν), σῶζειν (τὴν χάριν) ὀφειλομένην διότι διὰ (διαρκοῦς) εὐμενείας πρὸς τοῦτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει κάμει τὸ καλόν, διατηρεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην ὀφειλομένην (ἐκ μέρους τοῦ εὐεργετηθέντος).

Τ

ταλαιπωρία πόνος (προξενούμενος ἐκ νόσου).

τάλαντον μέτρον βάρους ἴσον μὲ 20 περίπου ὀκάδας.

τὰ μέν. . . τὰ δὲ ἀφ' ἑνὸς μέν. . . ἀφ' ἑτέρου δέ.

ταράσσομαι περιέρχομαι εἰς διχόνοιαν· τὰ περὶ τὴν πόλιν (= ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὴν πόλιν) ἐταράχθησαν ἐν ἀλλήλοις (οἱ Ἀθην.).

τάσσομαι παρατάσσομαι· ἐτάξαντο κύκλον (=κυκλικὴν τάξιν) τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἰοί τ' ἦσαν (τάξασθαι) παρέταξαν τὰ πλοῖά των εἰς σχῆμα κύκλου, ὅσον τὸ δυνατὸν μεγίστου.

ταύτη 1) εἰς τοῦτο τὸ μέρος (δηλ. εἰς τὰς πύλας)· 4,3· 2) ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ταύτῃ τῇ θέσει· 15,5. 91,1.

τάφος ταφή.

τέκμαρσις τὸ τεκμαίρεσθαι, συμπέρασμα· οὐ δίκαιαν τέκμαρσιν ἔχει τὸ ἐκφοβῆσαι δὲν παρέχει (δὲν συνεπάγεται) ὡς δίκαιον. (λογικὸν) συμπέρασμα τὴν ἐκφόβησιν ὑμῶν (ὅτι πρέπει νὰ φοβηθῆτε).

τεκμήριον ἀπόδειξις· συχνάκις ὡς ἀνεξάρτητος πρότασις : τεκμήριον δὲ=τόδε δὲ τεκμήριον τούτου.

τέκνωσις τὸ τεκνοῦν, τεκνοποιία· τέκνωσιν ποιοῦμαι τεκνοποιῶ.

τελευτῶ· ἢ μτχ. μετὰ ῥήμ. ὡς ἐπίρρ. : ἐπὶ τέλους, τέλος.

τέλος 1) τάγμα (ἄγνωστον ἐκ πόσων στρατιωτῶν ἀποτελούμενον)· Ἰππομαχία ἐγένετο ἐνὶ τέλει τῶν ἱππέων τῶν Ἀθηναίων· 22,2· 2) ἄρχή, ἀξίωμα· οἱ ἐν τέλει οἱ ὄντες ἐν ἀξιώμασιν, οἱ ἄρχοντες· οἱ μάλιστα ἐν τέλει οἱ ἀνώτατοι ἄρχοντες· 10,2.

τέμνω κατακόπτω ὅπως ἐρημώσω, ἐρημῶνω, καταστρέφω· Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον· 19,2· πθτκ.: περιδεῖν αὐτὴν τὴν γῆν τμηθεῖσαν· 18,5.

τετραμμένον, τοῦ ῥ. τρέπομαι.

Τήρρω γνκ. Ἰωνικὴ=Τήρου· ὀνομαστκ. Τήρης.

τηρῶ ἐπιτηρῶ, καιροφυλακῶ.

τίθεμαι τὰ ὄπλα παρατάσσομαι.

τιμὴ προτίμησις· ἡ τιμὴ τῆς μνήμης ἢ προτίμησις τῆς μνημονεύσεως· διδοσθαι αὐτοῖς τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης ν' ἀπονέμωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν τιμὴν μνημονεύοντες αὐτοὺς πρώτους.

τιμῶμαι τὸ τιμῶμενον=ἡ τιμὴ· τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρχεῖν τιμῶμενον τῆς πόλεως ἢ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς (προερχομένη) τιμὴ τῆς πόλεως (ἢ... ἔντιμος θέσις τῆς πόλεως).

τμηθεῖσαν, πθτκ. ἀόρ. τοῦ ῥ. τέμνω.

τοιόσδε τέτοιος δά· ἐν τῷ τοιῷδε εἰς τοιαύτην εὐκαιρίαν, ὅπως ἢ παροῦσα (δηλ. εἰς ἐπικήδειον τελετήν).

τοιουτότροπος παρόμοιος· εἴ τέ τι τοιουτότροπον... =ὄσα τε ἄλλα τοιουτότροπα...· 8,3· εἴ τι τοιουτότροπον (ῆν)· 13,4.

τὸ μὲν ἀφ' ἐνὸς μὲν.

τρέπομαι 1) στρέφωμαι· τὸ πρὸς νότον τετραμμένον· 15,3· τὸ στρατόπεδον τετραμμένον πρὸς τὸ τεῖχος ἔχον ἐστραμ-

μένην ὄλην τὴν προσοχὴν του εἰς τὸ τεῖχος· 25,2· 2) ἀπασχο-
λοῦμαι· *καὶ ἐτέροις τετραμμένοις πρὸς ἕτερα ἔργα μὴ ἐνδεῶς
γνώναι τὰ πολιτικά* καὶ ἐν ᾧ ἄλλοι μὲν εἶναι ἀπασχολημένοι
εἰς τοῦτο, ἄλλοι δὲ εἰς ἕκαστον τὸ ἐπάγγελμα, (εἶναι δυνατόν) νὰ
ἐννοοῦν ἐπαρκῶς τὰ πολιτικά ζητήματα· 40,2· 3) *τρέπομαι
πρὸς τὸ ἀνέλπιστον* παραδίδομαι εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ἀπελ-
πίζομαι· 51,4· 4) μετ' ἀπροφ. : στρέφομαι εἰς τὸ νά, ἀρχίζω
νά· *ἐτρέποντο ἐνδιδόναι*· 65,10.

τριήραρχος ἐν Ἀθήναις ὁ πολίτης, ὅστις (ἢ μόνος ἢ ἀπὸ κοινού
μετ' ἄλλων) ὄφειλε νὰ ἐξοπλίσῃ τριήρη εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ δη-
μοσίου ὧν ἅμα ὑπεύθυνος καὶ περὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς· *καὶ
τριηράρχους αὐταῖς* (δηλ. *ταῖς τριήρεσι κατέστησαν*).

τροπαῖον (μετὰ γνκ.) τρόπαιον ἕνεκά τινος· *(τροπαῖον τῆς τρο-
πῆς τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῆ γῆ διέφθειραν)*.

τρόποι τρόποι ἐνεργείας (ζωῆς).

τυγχάνω τινὸς ἐπιτυγχάνω τινός, ἀνταποκρίνομαι εἰς τι· *(τυ-
χεῖν τῆς βουλήσεως καὶ δόξης ἐκάστου ὑμῶν)*.

τφ=τινί.

Υ

ὑβρις ὑπεροψία.

ὑδωρ βροχή· *ὑδωρ γίγνεται* βρέχει· *τὸ ὑδωρ τὸ γενόμενον* ἢ
(ἐπισυμβᾶσα) βροχή.

ὑμνῶ μετὰ διπλῆς αἰτ. : *ἃ τὴν πόλιν ὑμνησα, ἐκόσμησαν αἱ
ἀρεταὶ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε* τὴν δόξαν τῆς πόλεως, τὴν
ὁποίαν ὑμνησα, ἐλάμπρυναν (ἐπεσφράγισαν) αἱ ἀρεταὶ τῶν
προκειμένων νεκρῶν καὶ τῶν ὁμοίων των.

ὑπακούω (μετὰ γνκ.) γίνομαι (εἶμαι) ὑπήκοός τινος.

ὑπάρχω μετὰ προθ. : *ὑπάρχει τις ἀντί τινος* ὑπάρχει (χρησι-
μεύει) τις ὡς ἐνέχυρον διὰ τινα.

ὑπεναντίος ὁ τεταγμένος ἐναντίον ἢ ἀπέναντι, ἀντίπαλος.

ὑπενδίδωμι ὑποχωρῶ, ἔξασθενῶ ὀλίγον.

ὑπερβάλλω ὑπερβαίνω πᾶν ὄριον, εἶμαι ὑπερβολικός· *τὸ ὑπερ-
βάλλον αὐτῶν (ὧν ἤκουσε, τ. ἔ. τῶν ἐπαίνων)* οἱ ὑπερβο-
λικοὶ ἔπαινοι.

ὑπερβιάζομαι λίαν βασανίζω, καταστενοχωρῶ.

ὑπερβολή ὑπεροχή· *καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς* (=καὶ ὑπέρο-
χον ἀνδρείαν ἃν ἐδεικνύετε) *μόλις ἂν κριθεῖτε οὐχ ὁμοιοί,*

ἀλλ' ὀλίγω χείρους (=κατώτεροι).

ὑπέρευθος ὀλίγον τι ἔρευθος.

ὑπέρφρον, τό, ἡ συνείδησις τῆς ὑπεροχῆς.

ὑπὸ 1) μετὰ γνκ.: α) μετ' οὐσ. ἐπὶ παθικ. ἐννοίας εἰς δήλωσιν ποιητικοῦ αἰτίου· *ἀρχὴ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχὴ ἀσκουμένη* ὑπό...· 65,9· β) ἔνεκα· *ὑπὸ ἀπειρίας*· 8,1· *ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης*· 17,1· *ὑπὸ τῆς ταραχῆς*· 84,3 2) μετ' αἰτ. ἐπὶ χρόνου· *ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον* κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς χρόνον· 26,1· *ὑπὸ τὸν σεισμόν καὶ (ὑπὸ) τὴν ἐπανάστασιν τῶν Εἰλώτων* κατὰ τὸν χρόνον τοῦ σειμοῦ καί...· 27,2· *ὑπὸ τὴν ἔω* κατὰ τὴν προίαν (αὐγὴν)· 84,2.

ὑποδέχομαι ἀναλαμβάνω, ὑπόσχομαι

ὑπόλοιπος ὁ ὀπίσω λειψθεὶς, ὀπίσω μένων.

ὑπομνήματα ἀφορμαὶ πρὸς ἐνθύμησιν· *οἶδα χαλεπὸν ὄν πείθειν (ὑμᾶς περὶ τούτων*, δηλ. περὶ τῆς στέρησεως τῶν υἱῶν), *ὄν (=ὄτι τούτων) ὑπομνήματα...*

ὑπόνοια ὑποψία, ὑπόθεσις, ἰδέα· *ἡ ἀλήθεια τῶν ἔργων βλάπτει τὴν ὑπόνοιαν (τῶν ἔργων)* ἢ πραγματικὴ ἀλήθεια θὰ ἐλαττώσῃ (θὰ διαψεύσῃ) τὴν περὶ τῶν γεγονότων ἰδέαν (τὴν ὁποίαν ἐσημάτισαν οἱ ἄνθρωποι ἀκούσαντες τὸν ποιητήν).

ὑπόσπονδος ὁ ὑπὸ σπονδᾶς (συνθήκας) διατελῶν· *ἀποδίδωμι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους* ἀποδίδω τοὺς νεκροὺς (πρὸς ταφήν) ὑπὸ συνθήκας.

ὑποτελής ὑποκείμενος εἰς πληρωμὴν τέλους (φόρου).

ὑποτοπῶ 1) ὑποπτεύω· 5,5· 2) *μὴ* ὑποπτεύω, ὑποψιάζομαι μήπως...· *μὴ... παραλίπη καὶ μὴ (=καὶ οὐ) δηώσῃ* μήπως... φεισθῆ καὶ δὲν ληλατήσῃ· 13,1.

ὑποχωρῶ (μετ' αἰτ.) ὑποχωρῶ ἀπέναντί τινος,

ὑφάπτω ἀνάπτω κάτωθεν (τὴν πυράν).

ὑφίσταμαι (μετὰ δγκ.) ἀνθίσταμαι εἰς τι.

ὑφορμίζομαι προσορμίζομαι.

Φ

Φαληρικὸν τεῖχος τεῖχος συνδέον τὰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Φαλήρου (ιδ. τοπογρ. πίν. Ἀθηνῶν).

φανερὸς τὰ ἐξ *χρησιν φανερά* τὰ προφανῶς προωρισμένα εἰς *χρησιν* τῶν ἀνθρώπων.

φάρμακον δηλητήριον.

Φεραῖοι κάτοικοι τῶν Φερῶν, πόλεως ἐν Θεσσαλίᾳ.

φέρομαι μετ' ἐπιρρ. : καλῶς φέρομαι καλῶς διάκειμαι, εὐτυχῶ.
φημί· οὐ φημί ἀρνοῦμαι.

φθόρος φθορά.

φίλιος φιλικός.

φιλοσοφῶ καλλιερῶ τὸ πνεῦμά μου (διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης).

φιλοτιμία φιλοδοξία.

φιλότιμον, τὸ=ἡ φιλοτιμία ἢ ἀγάπη τῶν τιμῶν· μόνον τὸ φιλότιμον ἀγῆρων (ἔστι=οὐ γηράσκει).

φιλῶ μετ' ἀπρμφ. : συνηθίζω νά...· τὰ προκεκτετημένα (πθτικ.) φιλεῖ ἐλασσοῦσθαι· 62,3· ποιεῖν· 65,3.

φοβερός ὁ αἰσθανόμενος φόβον, κατεχόμενος ὑπὸ φόβου, φοβούμενος· φοβερώτερός εἰμι ἔχω περισσότερον φόβον, φοβοῦμαι περισσότερον.

Φορμίων στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

φρόνημα 1) μεγαλοφροσύνη· 43,6· 2) τὸ ἄλογον, τὸ ἐξ ἀμαθείας προσερχόμενον θάρρος· 62,3.

φρουρὰ στρατός.

Φρύγια, τά, θέσις κειμένη κατὰ τοὺς ΒΑ. πρόποδας τοῦ Αἰγάλεω.

φυγὴ ἔξορία· φυγὴ γίνεται τινι ἔξορίζεται τις.

φυλακὴ 1) φρουρός, φρουρά· 2,3· φυλακὰς καθίσταμαι τοποθετῶ φρουράς· 24,1· 2) προφύλαξις, προσοχή· 11,9.

φυλάσσω περιμένω ἔτι νύκτα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀκόμη ἦτο νύξ.

φύομαι· ὁ πρkm. πέφυκα (μετ' ἀπρμφ.) ὑπὸ τῆς φύσεως εἶμαι ὄρισμένος νά...· πάντα πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι (ὥσπερ καὶ αὐξάνεσθαι).

X

Handwritten signature or mark.

χαλεπαίνω ἀγανακτῶ πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὴν παροῦσαν κατὰστασιν,

χαλεπῶς φέρω 1) τινὸς λυποῦμαι διὰ τι· οὐδ' εἰκός (ἔστι) χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν (δηλ. τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς).

62,3· 2) μετὰ μτχ. : ἀγανακτῶ διότι... χαλεπῶς ἔφερον
οἰκίας τε καταλείποντες... 16,2.

Χαλκιδεῖς κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς.

Χαλκίς πόλις ἐν Αἰτωλίᾳ.

χειμάζομαι καταλαμβάνομαι, τάλαιπωροῦμαι ὑπὸ τῆς τρικυμίας.

χείρ' διὰ χειρὸς ἔχω (μετ' αἰτ.) ἔχω ἔργον εἰς τὰς χεῖράς μου, ἀσχολοῦμαι εἰς αὐτό, φροντίζω περὶ αὐτοῦ· **τὰ τῶν ξυμμάχων** (=τοὺς ξυμμάχους) περὶ τῶν συμμάχων (ἵνα μὴ ἀποστατήσωσιν οὗτοι

χλωρὸς ὠχρὸς.

χρησμολόγος ὁ συλλέγων τοὺς χρησμοὺς καὶ ἐρμηνεύων αὐτούς.
χρηστήριον χρησμός.

χρῶμαι 1) μετὰ δτκ. : ὡς ἀπλῆ περίφρασις ῥήματος συστοίχου τῇ δοτικῇ· **κραυγῇ χρῶμαι**=**κραυγάζω**· **ὀλολυγῇ χρῶμαι**=**ὀλολύζω**· 4,2· **βοῇ χρῶμαι**=**βοῶ**· **ἀντιφυλακῇ πρὸς ἀλλήλους χρῶνται** ἀμοιβαίως προφυλάσσονται (μὴ συγκρουσθῶσι)· **λοιδορίᾳ πρὸς ἀλλήλους χρῶνται** ἀμοιβαίως λοιδοροῦνται· 84,3· 2) μετὰ διπλῆς δτκ. : **μεταχειρίζομαι**, ἔχω τι ὡς τι· **μῖα πόλει ταύτη χρῆσθαι** νὰ ἔχωσι ταύτην τὴν πόλιν (τὰς Ἀθήνας) ὡς μίαν πόλιν (ὡς πρωτεύουσαν τῶν πόλεων)· 15,2· **αὐτῷ** (καθ' ἑλξιν ἀντί : **αὐτῇ [τῇ Οἰνότη]**) **φρουρίῳ ἐχρῶντο**· 18,2· **χρῶμεθα πλούτῳ μᾶλλον καιρῷ ἔργου ἢ κόμπῳ λόγου** μεταχειρίζομεθα τὸν πλοῦτον μᾶλλον ὡς εὐκαιρίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων παρὰ ὡς ἐλατήριον κομπορημοσύνης· 40,1· 3) μετὰ δτκ. καὶ αἰτ. **μεταχειρίζομαι** τι εἰς τι· **χρησασθαι** (ἑαυτοῖς) **ὅ τι ἂν βούλωνται**· 4,7· **τῇ κρήνῃ τὰ πλείστον ἄξια ἐχρῶντο** τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης μετεχειρίζοντο εἰς τὰς σπουδαιοτάτας πράξεις· 15,5· 4) μετὰ δτκ. καὶ οὐδ. ἐπιθ. ὡς ἐπίρρ. : **οἱ λογισμῶ ἐλάχιστα χρῶμενοι θυμῷ** ὅσοι ἔνεκα τοῦ θυμοῦ των ἐλάχιστα σκέπτονται· 11,7.

χρῶς, χρωτός, δέρμα· **ἐν χρῶ** κυρ. : πλησιέστατα πρὸς τὸ δέρμα· ἔπειτα : πλησιέστατα.

χώρα 1) οἱ ἄγροί· 5,7· 2) θέσις, τάξις· 87,8.

χωρὶς ἐπίρρ. 1) χωριστά, κατὰ μέρος· **χωρὶς θέσθαι**· 24,1· 2) πρὸς τούτοις, ἔκτος τούτων· 13,4.31,2.

χωρῶ (μέλλ. **χωρήσομαι**) 1) προχωρῶ· 20,4· 2) ὁρμῶ, ἐπέροχομαι· 84,3· 3) ἔρχομαι· **πρὸς ξύμβασιν**· 3,1.

Ω

ὠδε=οὕτως.

ὠρα ἐποχή· ὠρα ἔτους θέρος.

ὠργητο, πθικ. ὑπερσυντλκ. τοῦ ῥ. ὀργῶ.

ὠς 1) ἐπίρρ. : ὠς ἐκ τῶν δυνατῶν κατὰ τὸ δυνατόν· 3,4· ὠς ἐπὶ πλεῖστον ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον· 35,3· ὠς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὀμίλου εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον μέρος ἐκ τοῦ συνηθροισμένου πλήθους· 34,8· 2) σύνδεσμος μετ' ἀπρμφ. περιορίζει ἰσχυρισμόν· ὠς εἰπεῖν διὰ νὰ εἴπω οὕτω συντόμως· 51, 2· 3) μετὰ μτχ.: ὠς στρατεύοντες. . . καὶ οἰσόμενοι (τοῦ ῥ. φέρομαι) ἔχοντες ὑπ' ὄψει σας ὅτι ἐκστρατεύετε. . . καὶ ὅτι θὰ φέρετε...· 11,9· ὠς ἐσομένων πεντακοσίων νεῶν ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν ὑπολογίζοντες ὅτι τὰ πλοῖα ἔπρεπε νὰ εἶναι πεντακόσια, ἵνα συμπληρωθῇ ὄλος ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμός· 7,2· ὠς καλὸν ὄν θεωροῦντες ὅτι εἶναι ἔντιμον· 35,1· ὠς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι ὅτι τάχα ἢ ἀνδρεία ἐκ φύσεως ἀρμόζει εἰς αὐτούς· 89,2· 4) πρόθ. : πρὸς· ξυνησαν ὠς βασιλέα· 15,1.

ὡσπερ 1)=ὡσπερ εἰ ὠς ἐάν· 24,1· 2) ἐπὶ χρόνου : ὁπότε· (ὡσπερ καὶ μόνον δοκεῖ δυνατόν εἶναι γίνεσθαι [τὸ ἐκλιπεῖν τὸν ἥλιον])· 28,1.

ὡστε μετ' ἀπρμφ. ὠς ἐπεξηγήσις: ὡστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ... ἐκλογίζεσθαι ὅτι δηλ. καὶ ἔξαιρστικῶς τολμηροὶ εἴμεθα καὶ συγχρόνως σκεπτόμεθα ἀκριβῶς...

ὠφελία βοήθεια.

ῥέπ

37 37-136

αντ. Δουζαζζίδου.
αντ. Σαν
αντ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελ

Είσαγωγή

1. Βίος Θουκυδίδου	9
2. Ἡ ἱστορία τοῦ Θουκυδίδου καὶ περιεχόμενον αὐτῆς	10
3. Αἱ δημηγορίαι τοῦ Θουκυδίδου	11
4. Λεκτικόν τοῦ Θουκυδίδου	11

A. Πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου.

1. Ἐπίθεσις τῶν Θηβαίων κατὰ τῶν Πλαταιῶν (κεφ. 1-6)	13
2. Αἱ πρὸς πόλεμον παρασκευαί.—Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσα κατάστασις (κεφ. 7-9)	17
3. Πρώτη εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν (κεφ. 10-25)	19
4. Τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα τοῦ ἔτους 431 (κεφ. 26-33)	31
5. Ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους (κεφ. 34-47,1)	33

B. Δεύτερον ἔτος τοῦ πολέμου.

1. Δευτέρα εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν.— Δοιμὸς ἐν Ἀθήναις (κεφ. 47,2-58)	42
2. Ὁργὴ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τοῦ Περικλέους.—Δημηγορία τοῦ Περικλέους καὶ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ (κεφ. 59-65)	48
3. Ἀσήμαντα γεγονότα (κεφ. 66-70)	54

Γ. Τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου.

1. Πολιορκία τῶν Πλαταιῶν (κεφ. 71-78)	56
2. Ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν ἐν Θράκῃ Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων.—Τὰ ἐν Ἀκαρνανίᾳ συμβάντα (κεφ. 79-82)	57
3. Ναυμαχία τοῦ Φορμίωνος πρὸς τὸν Πελοποννησιακὸν στόλον.—Περαιτέρω ἐπιχειρήσεις τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου (κεφ. 83-94)	57
4. Ἐκστρατεία τοῦ Σιτάλκου καὶ τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα τοῦ ἔτους 429 (κεφ. 95-103)	67

Δεξιλόγιον	71

Εἰκόνες.

1. Θουκυδίδης	3
2. Περικλῆς	5

Τοπογραφικὸς πίναξ τῶν Ἀθηνῶν.

Γεωγραφικὸς χάρτης.

Πίναξ

41
dw

Εν Ἀθήναις τῇ 28/7/1930

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς

τοὺς ἐκδότας κ.κ. Ἰωάννην Δ. Κολλάρον καὶ Σταν

Ἀθῆνας

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι δι' ἡμετέρας ταῦταριθμοὺ καὶ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1930 πράξεως καταχωρισθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 86 τῆς 15 Ἰουλίου 1930 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β') ἐνεκρίθη συμφώνως τῷ νόμῳ 3438 τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν διδακτικὸν βιβλίον Κυρ. Κοσμᾶ *Θουκυδίδου βιβλίον δεύτερον κατ' ἐκλογὴν ἐκδοθὲν* (με' ἐπιτάφιον Περικλέους) διὰ τὴν τετάρτην, πέμπτην καὶ ἕκτην τάξιν τοῦ ἑξατάξιου γυμνασίου διὰ *τρία σχολικὰ ἔτη*, ἧτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-31 ἕως τέλους τοῦ 1932-1933 ὡς πρὸς τὴν τετάρτην τάξιν, διὰ τέσσαρα σχολικὰ ἔτη, ἧτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-31 ἕως τέλους 1933-34 ὡς πρὸς τὴν πέμπτην τάξιν, καὶ διὰ πέντε σχολικὰ ἔτη ἧτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-31 ἕως τέλους 1934-35 ὡς πρὸς τὴν ἕκτην τάξιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἀτελεσθῶσιν αἱ ὑπὸ τῆς οικείας ἐπιτροπῆς ὑποδειχθεῖσαι τροποποιήσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ 6^{ΟΝ} ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

«Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων».

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόλου τῆς ἐξδόσεώς των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρῃ κατὰ 15% τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοσῆμας τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ἐξωφύλλου ἢ τῆς τελευταίας σελίδος τούτου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.